തെക്കൻപാട്ടുകൾ നമ്പർ 1.

ചാമുണ്ഡികഥ

(വില്ലടിപ്പാട്ട്)

കാഞ്ഞിരംകുളം

കെ. കൊച്ചുകൃഷ്ണൻ നാടാർ

തെക്കൻപാട്ടുകൾ നമ്പർ 1

ചാമുണ്ഡികഥ

(വില്ലടിപ്പാട്ട്)

പ്രകാശകൻ
കാഞ്ഞിരംകുളം
കെ. കൊച്ചുകൃഷ്ണൻനാടാർ

(രണ്ടാംപതിപ്പ് കോപ്പി 500)

വില രൂ. 1 ണ. 8

പ്രകാശകന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പ്രതി വ്യാജനിർമ്മിതമാകുന്നു.

പ്രസ്താവന

സകല സാഹിത്യങ്ങളുടെയും ആദിരൂപം അന്വേഷിച്ചാൽ അവ പ്രാകൃതങ്ങളായ ഗാനസമുച്ചയങ്ങളായിരുന്നു എന്നു വെളിപ്പെടുന്നതാണു്. അതു തന്നെയാണു മലയാളത്തിന്റെയും അവസ്ഥ. ഇത്തരം പാട്ടുകളെ ഇംഗ്ലീഷിൽ ഫോക്ക്സോംഗ്സ് (Folk songs)—സാമുദായികഗാനങ്ങൾ—എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈശ്വരാരാധന, സാമുദായികവിനോദങ്ങൾ, പലമാതിരി തൊഴിലുകൾ ഇവയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്നവയാണു് ഈ പാട്ടുകൾ. ഭദ്രകാളി, ശാസ്താവു്, മാടൻ, നാഗങ്ങൾ മുതലായ ദേവതകളെയും യുദ്ധവീരന്മാരോ, മാന്ത്രികന്മാരോ ഭക്തന്മാരോ മററോ ആയിരുന്നു മരിച്ചുപോയ പൂർവികന്മാരെയും പ്രാചീനകേരളീയർ ആരാധിച്ചുപോന്നു. ആകയാൽ മതപരമായ പഴയ പാട്ടുകളിൽ അധികവും മേൽപറഞ്ഞ ദേവതകളെ അധികരിച്ചുള്ളവയും വീരന്മാരുടെ അപദാനങ്ങളെ വിഷയമാക്കി ഉള്ളവയും ആയിരിക്കും. ഓണക്കളി, വള്ളംകളി, മുതലായ കേരളീയ സാമുദായികവിനോദങ്ങൾക്കോ, കിള, ഞാറുനടവു, തേക്കു്, കൊയ്ത്തു് തുടങ്ങിയ കാർഷിക തൊഴിലുകൾക്കും ഉപയോഗിച്ചുപോന്നവയാണു സാമുദായികവും തൊഴിൽപരവുമായ പാട്ടുകൾ.

ഈ നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ പൊതുവെ വടക്കൻപാട്ടെന്നും, തെക്കൻപാട്ടെന്നും രണ്ടായി വിഭജിക്കാം. ഇന്നു "വടക്കൻപാട്ടുകൾ" എന്ന പേരിൽ പ്രഖ്യാതമായിരിക്കുന്നതു്, പ്രധാനമായി തച്ചോളിപ്പാട്ടുകളും ആരോമൽ ചേകവർ, കോമപ്പൻ തുടങ്ങിയ വീരന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള ചില പാട്ടുകളുമാണു്. ഇവിടെ വടക്കൻപാട്ടെന്ന പദംകൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നതു് അതുമാത്രമല്ല, ഭദ്രകാളിപ്പാട്ടു് സർപ്പപ്പാട്ടു്, ബ്രാഹ്മണിപ്പാട്ടു്, യാത്രക്കളിപ്പാട്ടു മുതലായി സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചുകാണുന്ന മിക്ക പാട്ടുകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ പാട്ടുകളെ തെക്കൻപാട്ടുകളെന്നും കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലുള്ളവയെ വടക്കൻപാട്ടുകളെന്നും ഇവിടെ വ്യവഹരിക്കുന്നു. ചാമുണ്ഡികഥ, മതിലകത്തുകഥ, ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോരു്, നീലികഥ, ശാസ്താംകഥ, മാടമ്പുകഥ, വെട്ടുമാവുത്തൻപോരു്, കേരളവർമ്മതമ്പുരാൻ പാട്ടു്, രാമേശ്വരംയാത്ര, അഞ്ചുതമ്പുരാൻപാട്ടു്, കന്നുനമ്പിമാർപാട്ടു്, അമ്മൻകഥ, മാരിഅമ്മൻ കഥ, ചിന്നണഞ്ചാംകഥ, മാരിഅമ്മൻകഥ, ചിന്നണഞ്ചാംകഥ, പുരുഷാദേവി കഥ, പൊന്നറത്താം കഥ, കോവാപ്പിള്ളലിവാൻ പോരു്, മാർത്താണ്ഡവർമ്മതമ്പുരാൻപാട്ടു മുതലായി നിരവധി പാട്ടുകൾ തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ

പാട്ടുകളിൽ സവിശേഷമായ പരിഗണനയെ അർഹിക്കുന്ന അനേകം ശാസ്ത്രഗാനങ്ങളും ഉണ്ട്. വൈദ്യം അതിൽതന്നെ പ്രധാനമായി മർമ്മം, ജ്യോതിഷം, സർവ്വപ്രധാനമായി രേഖാശാസ്ത്രം മുതലായവയെ അധികരിച്ചുള്ള നിരവധി പാട്ടുകൾ ഇവിടെ പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്,

"പാടിനാർ നാളികക്കമുൻപതാകെ
വൻപുടനെ ഉളുക്കുമുറൈ പതക്കംകേളു
നാടിയെ മറുപുറത്തിൽ കൈവിരിത്തു
നൻറാകവേ അടിക്കമൊരെട്ടു കേളു
ഓടിയെ ഒരുച്ചാൺനീളത്തിൽത്താൻ
ഉച്ചതിയെ അടിത്തെത്തട്ടുത്തു ഇരുത്തികൊണ്ട്
തേടിയെ കാറ്റുരങ്കും പുറകവെത്തു
തിടമാക ഊത ഉയിർത്തിടവും പാര്",

എന്ന മർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെയും

ഉത്തമനേ ഉള്ളം കൈകരേഖപ്പ്
ഉവ്വുതിയുടൻ മണിക്കെട്ടു തനിലിരുന്നു
ചിത്തമുടൻ ഇടുക്കുനടുവിരൽ നണിക്ക
ചിറപ്പാകപ്പോയിരുന്താൽ ശെൽവാകാപ്പു

എന്ന രേഖാശാസ്ത്രത്തിലെയും വരികൾ മതിയാകും.

കേരളീയസാമുദായികഗാനങ്ങളെ തെക്കൻ വടക്കൻ എന്നു രണ്ടായി ഇവിടെ ചെയ്ത വിഭജനം അശ്രുതപൂർവമായിരിക്കുമെങ്കിലും അയുക്തികമല്ല. ഭാഷ, പ്രതിപാദനം, ഗാനരീതി, ഗീതോപകരണങ്ങൾ, മുതലായവയിലെ അംശങ്ങളിലും, അവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വടക്കൻപാട്ടുകളിലെ ഭാഷ ചെന്തമിഴ്പദങ്ങൾ കുറഞ്ഞതും, തെക്കൻപാട്ടുകളിലെ ഭാഷ തമിഴ് കലർന്നതുമാണെന്നുള്ളതു സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ശുദ്ധ മലയാളപദങ്ങൾ തമിഴ്പദങ്ങൾ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ ഇവ മൂന്നും സമ്മേളിച്ചുള്ള തെക്കൻപാട്ടുകളിലെ ഭാഷയെ ഭാഷാമിശ്രം, മിശ്രഭാഷ എന്നിങ്ങനെ സാഹിത്യചരിത്രകാരന്മാർ പറഞ്ഞുവരുന്നു.

ലീലാതിലകത്തിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം “എതുക” “മോന” എന്നിവയും രാമചരിതം കണ്ണശ്ശകൃതികൾ തുടങ്ങിയവയിലെപ്പോലെ അന്താദിപ്രാസവും, തെക്കൻപാട്ടുകളിൽ പ്രായേണ കാണാറുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിലെ മിക്ക ഭാഗവും അതിനുദാഹരണമായിരിക്കുന്നു.

തെക്കൻപാട്ടുകൾ “കേൾവിപ്പാട്ട്” എന്നും “ബാധപ്പാട്ട്” എന്നും രണ്ടിനമാണ്. അതിൽ ആദ്യത്തെ ഇനത്തിൽപ്പെടുന്നവ വിവാഹത്തിനും മറ്റും പാടിവരുന്നതും, അവയിലെ വിഷയം പ്രധാനമായി ചരിത്രപര

വും ആയിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെടുന്നവ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും പരദേവതാലയങ്ങളിലും പാടിവരുന്നവയും, അവയിലെ വിഷയം ദേവതാപരവും ആണു്. രണ്ടുതരം പാട്ടുകൾക്കും ഗാനോപകരണങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ. വില്ലും കുടവും. ആകയാൽ തെക്കൻപാട്ടുകളെ വിൽപ്പാട്ടുകൾ (വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടുകൾ) എന്നു പറഞ്ഞാലും വലിയ പിശകില്ല.

ഇത്തരം നാടോടിപ്പാട്ടുകൾ നമ്മുടെ ആദിമസമ്പത്താണെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവ അമൂല്യസമ്പത്തുകളാണെന്നു തെളിയിക്കുവാനും പ്രയാസമില്ല.

മലയാളികൾക്ക സ്വന്തമായ സംഗീതത്തിന്റെ മനോഹരമായ ശുദ്ധരൂപം ഈ പഴയ പാട്ടുകളിലാണു കാണുന്നതു്. കർണ്ണാടകത്തിലും ഹിന്ദിയിലും മറ്റുമുള്ള നവീനവർണ്ണമട്ടുകളിൽ ഭ്രമിക്കുന്ന പുതുപ്പരിഷ്കാരികൾക്കു് ഈ പഴയ പാട്ടുകൾ ആസ്വാദ്യമല്ലാതെ വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഇന്ദിശ, പാടി, കാനക്കുറിഞ്ഞി മുതലായ കേരളീയരാഗങ്ങളും അടന്ത, വമ്മം, കാരിക, ലക്ഷ്മി, കണ്ടനാച്ചി തുടങ്ങിയ കേരളീയ താളങ്ങളും ഈ പാട്ടുകളിലാണു കാണുന്നതെന്ന സംഗതി അവർ സ്മരിക്കേണ്ടതാണു്.

പ്രാചീന കേരളചരിത്രം സംബന്ധിച്ച നിരവധി കാര്യങ്ങൾ ഈ പാട്ടുകളിൽ നിഗൂഢമായി കിടക്കുന്നുണ്ടു്.

പണ്ടത്തെ സാമൂഹ്യാചാരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗവും ഈ പാട്ടുകളത്രെ. ഭാഷാചരിത്രത്തിലും സാഹിത്യചരിത്രത്തിലും ഈ പാട്ടുകൾക്കുള്ള സ്ഥാനം സർവ്വവിദിതവുമാണു്.

മനോഹരമായ സാഹിത്യകൃതികൾ എന്ന നിലയിലും ഈ പാട്ടുകൾക്കു മഹിതമായ സ്ഥാനമുണ്ടു്. വൃത്തം, അലങ്കാരം, ധ്വനി മുതലായ സംഗതികളിൽ സാഹിത്യത്തിനു പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ വളർച്ച അത്ഭുതകരവും അഭിലഷണീയവുമാണെന്നു സമ്മതിക്കാം. അത്തരം പ്രൗഢകൃതികളുമായി താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു പഴയ പാട്ടുകൾക്കു സാഹിത്യഗുണമില്ലെന്നു ചിലർ പറയാറുള്ളതു ശരിയല്ല.

"വൃത്തവ്യവസ്ഥയില്ലക്ഷരവ്യക്തിയി-
ല്ലർത്ഥാപപത്തിയില്ലെന്നാകിലും
ആരാരെ കോൾമയിർ കൊള്ളിക്കില്ലീഗീതം
ആരോമൽപൈങ്കിളിക്കൊഞ്ചൽപോലെ"

എന്നു മഹാകവി വള്ളത്തോൾ പറയുന്ന ഭാഗവും ഇവിടെ ഓർമ്മേയമാണു്. വികാരോദ്ദീപനമാണു യഥാർത്ഥ സാഹിത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവമെങ്കിൽ ഭാവാത്മകമായ വാക്യമാണു കാവ്യമെങ്കിൽ, നമ്മുടെ നാടോടിപ്പാട്ടുകളും ഉത്തമ കവിതകൾ തന്നെയാകുന്നു. കൃത്രിമമായ

അലങ്കാരങ്ങൾക്കൂടാതെ വൃത്തങ്ങളുടെ അസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അധികം അടിമപ്പെടാതെ ഋജുവായി കാര്യംപറഞ്ഞുപോകുന്ന ഇത്തരം പാട്ടുകളുടെ ലാളിത്യവും ഭംഗിയും ഏതു ഹൃദയത്തെയും ചമൽക്കരിക്കുന്നതാണ്. ഇരവിക്കട്ടിപ്പിള്ളപ്പോരിൽ യുവവീരനായ ഇരവിക്കുട്ടിയുടെ മരണമറിഞ്ഞു മാതാവു മുറയിടുന്ന ഭാഗം നോക്കുക.

"ഉൻവന്ന ചാമരങ്ങളും വടിവാഴകം കാണേനേ
കാണേനേ ഉന്നമയ കുട്ടുഴകം ഒറ്റലയ്യാ
പൂത്താനനാർവഴകാ! നീ പോർക്കളത്തിൽ മടിന്തായോ
നേശമുള്ള പോർവഴകാ! നീയിറന്തപോതേനാൻ
വാചമില്ലാ പൂവാനേൻ കൊന്നിഴന്തമരമാനേൻ
ഞാണിഴന്തവില്ലാനേൻ വാക്കിഴന്ത വായാനേൻ
ഇടിപിഴന്തമരമാനേൻ ഇണവിഴന്തപ്രാവാനേൻ
തട്ടു പരിചയുമായ് താമരപ്പൂ പൊന്തിയുമായ്
വെട്ടി വിളയാട ഉനക്ക വീതിയിടംപോന്തില്ലയോ?"

ഈ ഭാഗത്തെ രസസ്ഫുരണവും ശബ്ദാത്മഭംഗിയും ഏതു സാഹിത്യത്തിനാണ് ഭൂഷണമല്ലാത്തത്? വീരരസപ്രകാശനത്തിൽ പഴയ പാട്ടുകൾക്കുള്ള മേന്മ ഒന്നു വേറെ തന്നെ. ഈ പാട്ടിലെ ഒൻപതാംഭാഗം ഇതിനു മതിയായ തെളിവുനൽകുന്നു.

ഇത്ര പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഈ പാട്ടുകളിൽ അധികവും ഇനിയും അച്ചടിയിൽ വരാതെ പഴയ വീടുകളിലുള്ള ഇരുട്ടുമുറികളിൽ ഓലകളിൽ കിടന്നു "പാററക്കു തീററിയായും" ചിതലിനുമുതലായും നശിച്ചുപോകയാണു". പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതനായ മി. ആർണോൾഡ് ബേക്ക് കേരളത്തിൽ വന്നു് ഇവിടത്തെ പഴയപാട്ടുകൾ ശേഖരിക്കുകയും അവ പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നിട്ടും കേരളീയർ ഈ അനർഘരത്നങ്ങളിൽ അവജ്ഞയേയും അശ്രദ്ധയും ഭാവിക്കുന്നതുകണ്ടുമനസ്സല്ലാതെ എന്തുപറയട്ടെ! രാജശ്രീ ചേലനാട്ട് അച്യുതമേനോൻ B. A., P. H. D. (London) എനിക്കയച്ച ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. "നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ താങ്കൾക്കുള്ള ശ്രദ്ധയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇവയാണു കേരളീയരുടേയും അവരുടെ സംസ്കാരത്തിന്റേയും ശരിയായ അസ്ഥിവാരം എന്നറിയാത്തവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ—അഭ്യസ്തവിദ്യരും—അനേകം പേരുണ്ടു്. അവരെ കാണുമ്പോഴാണു് വഴിപിഴച്ച നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചു വ്യസനം തോന്നുന്നതു്."

ഇത്തരം പാട്ടുകളെ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ അടുത്തകാലത്തു പലരും പ്രശംസനീയമായ പരിശ്രമം

ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ബ്രഹ്മശ്രീ മഹാകവി ഉള്ളൂർ, ശ്രീമാൻ സി. പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, ശ്രീമാൻ സി. അച്ചുതമേനോൻ തുടങ്ങിയവരുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം 'പ്രസ്താവ്യമാണ്'. വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി, മംഗളോദയം മുതലായ മുദ്രണാലയങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിശ്രമം അഭിനന്ദനീയമാണ്. മദ്രാസ്, തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാലകൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രോത്സാഹനത്തെ സ്മരണാർഹമായ ഒരു ഭാവിയുടെ ശുഭശകുനങ്ങളായി പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യാം.

ഇപ്പോൾ ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന പാട്ടുകളെക്കുറിച്ചു രണ്ടുവാക്കുകൂടി പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഇവയും അടുത്തുതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അനേകം പാട്ടുകളും, നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിലെ കരുംകുളം പകുതിയിൽ മുളനിന്ന കാഞ്ഞിരംകുളം കിഴക്കുംമുറി പുത്തൻവീട്ടിലെക്കധിപതിയും വിൽപ്പാട്ടിനൊരു* പുലവരും ആയിരുന്ന 1109 മേടമാസം ഒൻപതാംതീയതി അറുപത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇഹലോകവാസംവെടിഞ്ഞ എന്റെ വന്ദ്യപിതാവു ശ്രീമാൻ കൊച്ചുനാടാർ അവർ

* വിൽപ്പാട്ടുകാർക്കു പൊതുവേ "പുലവർ" എന്നൊരു സ്ഥാനപ്പേർ പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. ഇവരിൽ പലരും നല്ല പണ്ഡിതന്മാരും കവികളും ആയിരുന്നു.

കളുടെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവയാണ്. അതിൽനിന്നും ചാമുണ്ഡികഥ മതിലകത്തുകഥ എന്ന രണ്ടെണ്ണമാണ് ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോര് മൂന്നാമതായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു തയാറായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സഹൃദയലോകത്തിൽനിന്നും സശ്ലാഘമായ പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കുന്നപക്ഷം മററു പാട്ടുകളും അചിരേണ പ്രസിദ്ധംചെയ്യുന്നതാണ്. അനവധാനതയും അസൗകര്യവുംനിമിത്തം ചില സ്ഖലിതങ്ങൾ ഇതിന്റെ അച്ചടിയിൽ സംഭവിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ഒരു രണ്ടാം പതിപ്പു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാകുന്നപക്ഷം മററുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ആ കുറവു പരിഹരിക്കാമെന്നു സമാധാനിക്കുന്നു.

ഈ കഥകൾ ചില വിശേഷങ്ങളുണ്ട്. മറെറല്ലാ വിൽപ്പാട്ടുകളും പുലവന്മാർ മനഃപാഠമായി പഠിച്ചു പാടുകപതിവാണ്. എന്നാൽ ഈ പാട്ടുമാത്രം "ഏട്ടുവച്ചു" (ഓലനോക്കി) പാടുക എന്നതാണ് പാരമ്പര്യമായ ആചാരം. ചാമുണ്ഡി തെക്കൻദിക്കിലെ ഒരു പ്രധാന ദേവതയാണ്. മൈസൂർരാജ്യത്തിലെ കുലദേവതയും ഈ ചാമുണ്ഡിയത്രെ. ഇതിന്റെ ആദിയിൽ കാണുന്ന സ്തുതി തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള പ്രസിദ്ധമായ 12 ശിവാലയങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്, ശിവരാത്രിദിവസം ഒരു രാത്രി

കൊണ്ടു് ഈ 12 ശിവാലയങ്ങളിലും ഓടി ദർശനം നടത്തുക എന്നതു വലിയൊരു പുണ്യകർമ്മമായി കരുതി ഇന്നും ഭക്തന്മാർ അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്.

മതിലകത്തുകഥ ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതാകുന്നു. പ്രസ്തുത ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉത്സവത്തെക്കുറിച്ചു് ഇന്നു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്ന ഐതിഹ്യങ്ങളിലും സ്ഥലപുരാണങ്ങളിലുംനിന്നു പല അംശങ്ങളിലും ഈ പാട്ടിലെ കഥയിൽ വ്യത്യാസം കാണുന്നു. കിഴക്കൻ ദിക്കുകളിൽ "ഉത്സപ്പിറവി" എന്നൊരു പേരുകൂടി ഈ പാട്ടിനുണ്ടു്.

ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റെയും അനേകം പ്രതികളും ശേഖരിച്ചു് ഒത്തുനോക്കി പകർത്തിയെടുക്കുവാൻ പല കൊല്ലങ്ങളായി ഞാൻ ശ്രമിച്ചുവരികയാണു്. നെടിയകാല ശ്രീമാൻ പൊടിയൻനാടാർ മുതലായ പുലവന്മാരും ശ്രീമാൻ പി. അനന്തൻപിള്ള എം. എ. ശ്രീമാൻ സി. ഐ. ഗോപാലപിള്ള എം. എ. മുതലായ സാഹിത്യനായകന്മാരും ഈ വിഷയത്തിൽ എന്നെ പലപ്രകാരത്തിൽ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പല അദ്ധ്യാപകസംഘങ്ങളിലും ഈ പാട്ടുകളെ അധികരിച്ചു ഞാൻ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളും കേട്ടു് അദ്ധ്യാപകസുഹൃത്തുക്കളും പള്ളിക്കൂ

ടത്തിൽ "വെൽഫെയറിനു" പഴയപാട്ടുകൾ പഠിപ്പിക്കണമെന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള ഉത്തരവിന് ഇത്തരം പാട്ടുകൾ അത്യാവശ്യമാകയാൽ കഴിയുന്നതും വേഗം അച്ചടിപ്പിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിച്ചതും, ഈക്കാര്യത്തിൽ എന്നെ ത്വരിപ്പിച്ച ഒരു വസ്തുതയാണ്.

ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഞാൻ ഭക്തിപൂർവം സ്മരിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർ എന്ന നിലയിൽ ഭാഷാപോഷണത്തിനായി നിരന്തരയത്നം ചെയ്യുന്ന സഹൃദയരത്നം രാജശ്രീ എം. ഗോപാലമേനോൻ അവർകൾ എം. എ. ഇത്തരം പാട്ടുകളുടെ ശേഖരണത്തിനായി ഉത്തരവുമൂലം എന്നെ ഉത്തേജിപ്പിച്ചതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേഴ്സണൽ അസിസ്റ്റൻറു രാജശ്രീ വേലുപ്പിള്ള അവർകൾ ബി. എ. ഈ പാട്ടുകൾ വായിച്ചുകേട്ട് ഉത്തമ ദേശാഭിമാനിയുടേയും ഭാഷാഭിമാനിയുടേയും നിലയിൽ എന്നെ ഉപദേശിച്ചതും ഞാൻ സർവദാ സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്.

മാത്രവുമല്ല തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെൻറ് അച്ചടിക്കാവശ്യമുള്ള കടലാസ്സും, തിരുവിതാംകൂർ സർവകലാ

ശാല സഹായധനവും നൽകി എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞത പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഉത്തമ സാഹിത്യാഭിമാനി വിവിധ ഭാഷാപാരാവാര പാരംഗതൻ, പരജനോപകാരതല്പരൻ എന്നീ വിവിധ നിലകളിൽ പരിലസിക്കുന്ന രാജശ്രീ ശൂരനാട്ടു പി. എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള അവർകൾ തന്റെ കൃത്യാന്തരബാഹുല്യങ്ങൾക്കിടയിൽ എന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ആദ്യംമുതൽ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ച് ഉപദേശംകൊണ്ടും മറ്റും സഹായിക്കുകയും ഇപ്പോൾ അമൂല്യമായ ഒരവതാരിക കൊണ്ട് ഈ കൃതിയെ അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള അകൈതവമായ അഭിനന്ദനം പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ സമുചിതമായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുതന്നിട്ടുള്ള ശ്രീവിലാസ് പ്രസ്സ് മാനേജർ ജി. കേശവപിള്ള അവർകളോടും മറ്റു പല വിധത്തിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നൽകിയും മറ്റും സഹായിച്ചിട്ടുള്ള സാഹിത്യാഭിമാനികളോടും ഉള്ള എന്റെ അകൈ

തവമായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും സഹൃദയലോകത്തിന്റെ സസ്നേഹസ്വീകരണത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഈ തെക്കൻപാട്ടുകളെ കൈരളിയുടെ കാൽക്കൽ കാഴ്ചവച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കാഞ്ഞിരംകുളം
1—10—119

എന്ന്
പ്രകാശകൻ.

കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി

അവതാരിക

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ജനകീയഗാനങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി സാഹിത്യത്തിൽ അവയ്ക്കു സമർഹമായ സ്ഥാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു ശ്രീമാൻ കൊച്ചുകൃഷ്ണൻനാടാർ ചെയ്യുന്ന സ്തുത്യർഹമായ ഭാഷാസേവനത്തിന്റെ പ്രഥമഫലമാണു ചാമുണ്ഡികഥ എന്ന ഈ കൃതി. കേരളീയഗാനങ്ങളെ സാഹിത്യാന്തഃപാതികം എന്നും, സാഹിത്യേതരങ്ങൾ എന്നും വിഭാഗിച്ചു വ്യവഹരിച്ചു പോരുന്നുണ്ടല്ലോ. രാമായത്തു, കിളിപ്പാട്ടു, തുള്ളൽപ്പാട്ടു, വഞ്ചിപ്പാട്ടു തുടങ്ങിയുള്ള അനേകം ഗാനങ്ങൾ സാഹിത്യസമ്പത്തുകളായി ശോഭിക്കുന്നു. ഇവയുടെ പ്രാചീനമാതൃകയായി നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നകൃതി രാമചരിതം ആയിരിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മലയാളത്തിലെ സാഹിത്യഗാനമാതൃകകളിൽ അതാണല്ലോ കാലംകൊണ്ടു പ്രാഥമ്യം വഹിക്കുന്നതായി ഇന്നറിയുന്ന ഗ്രന്ഥം. സാഹിത്യേതരവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവയാണു ജനകീയഗാനങ്ങൾ എന്നു മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പാട്ടുകൾ ഇവയ്ക്കു സാഹിത്യബന്ധമോ സാഹിത്യഗുണ

മോ ഇല്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടല്ല സാഹിത്യേതരങ്ങൾ എന്നു കല്പിച്ചതു്. പരമാൎത്ഥം ആലോചിച്ചാൽ നിഷ്കൃഷ്ടമായ അൎത്ഥത്തിൽപ്പോലും കാവ്യരസം മികച്ചുനില്ക്കുന്ന ജനകീയഗാനങ്ങൾ ചുരുക്കമല്ല. എന്നാലും ഒരു കവിയുടെ പ്രത്യേക കൃതിയായി അറിയപ്പെടാതെയും, നാട്ടാരുടെ പൊതുസ്വത്തായി പ്രചരിച്ചും, വിദ്വാന്മാരെക്കാൾ പാമരന്മാരുടെ ആരാധനയെ അൎഹിച്ചും, സാമാന്യജനങ്ങളുടെ സംഗീതസാഹിത്യരസതൃഷ്ണയെ ശമിപ്പിച്ചും, നിയമശൃംഖലയിൽനിന്നു കഴിവുള്ളിടത്തോളം ഒഴിഞ്ഞും നിലകൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഇവയെ ക്ലിപ്തായതത്തിലുള്ള സാഹിത്യമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു ഒഴിച്ചു നിറുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. ഈ ദൃഷ്ടിയെ അവലംബിച്ചായിരിക്കണം പൂൎവ്വ ചരിത്രകാരന്മാർ ഭാഷാസാഹിത്യവിഷയകമായ പഠനത്തിൽ ഇവയ്ക്കു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കാതിരുന്നതു് എന്നും കരുതണം. ഇങ്ങനെ പറയുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ ഗാനങ്ങളെ പൂൎവപണ്ഡിതന്മാർ തിരസ്കരിച്ചിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നതായി കല്പിക്കേണ്ട. വേണ്ടത്ര അവയെ പ്രമാണീകരിച്ചില്ല എന്നു മാത്രമേ സൂചിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഭാഷാസംബന്ധമായും സാഹിത്യസംബന്ധമായും അതുപോലെ തന്നെ ചരിത്രവിഷയകമായും കേരളീയജീവിതസമ്പ്രദായജ്ഞാനസംബന്ധമായും ഈ ഗാനങ്ങൾ സാഹിത്യഗാനങ്ങളോടൊപ്പമോ, ഏതാനുമംശത്തിൽ അവയിൽ കൂടുത

ലായിത്തന്നെയോ, ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ പഠനത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ ദൃഷ്ടി അവലംബിച്ചാണു കേരളീയഗാനങ്ങളെ ഈയിടെ പഠിച്ചുവരുന്നത്. കേരളദേശത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗങ്ങളിലുള്ള ജനകീയഗാനങ്ങൾക്കു മുൻപുതന്നെ സിദ്ധിച്ചിരുന്ന സാമാന്യ പ്രചാരം ഇത്തരം ഉള്ള ഇതര ഗാനസമ്പത്തുകളുടെ സംഭരണത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം ആകർഷിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ നഷ്ടപ്രായങ്ങളായ പല പഴയ പാട്ടുകളും ഈയിടെ പുനരവതാരം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവയുടെ സ്വഭാവാദി ഗുണമായ കാര്യങ്ങളും, സാമാന്യമായി പറയുമ്പോൾ, ഇന്നു പലരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്രയും ഈ വിഷയത്തിൽ പുരോഗതി സാദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉള്ള അനവധി ഗാനങ്ങൾ ഇതുവരെയും അപ്രകാശിതങ്ങളായിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. അവയുടെ വ്യാപ്തിയും വൈവിധ്യവും ഓർത്തുകണ്ടാൽ ഈ സ്ഥിതി ഖേദകരമാണ്. കേരളത്തിന്റെ ഇതരദേശങ്ങളിലുള്ള ഗാനമാതൃകകളിൽനിന്നു പ്രത്യേകമായ പല ഭാവങ്ങളുമുള്ള തെക്കൻപാട്ടുകൾ വടക്കൻപാട്ടുകളെപ്പോലെ തന്നെ ചരിത്രകാരന്റെയും ഭാഷാഗവേഷകന്റെയും ബഹുമാനപൂർവമായ സമ്മതിയെ അർഹിക്കുന്നതാണ്. ഈ ചിന്തകൾ ശ്രീമാൻ നാടാർ അവർകൾ

ളുടെ പരിശ്രമത്തിൻെറ പ്രയോജനത്തിൻെറയും, ആ പരിശ്രമം അർഹിക്കുന്ന പ്രോത്സാഹനത്തിൻെറയും അളവു് എത്രയെന്നു സ്പഷ്ടമാകുമല്ലോ. ഭാഷാവിഷയകമായി ഈ ഉദ്യമം സർവഥാ സ്തുത്യർഹമാണു് എന്നു നിശ്ചയമായി പറയാം. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ വേണ്ട വിജയം കിട്ടുമെന്നു് എനിക്കു വിശ്വാസവും ഉണ്ടു്.

ഇനി തെക്കൻപാട്ടുകളെപ്പററി ഒന്നുരണ്ടു കാര്യങ്ങൾ വിശേഷിച്ചു പറയാനുണ്ടു്. വടക്കൻപാട്ടുകളെപ്പോലെ ഇതുവരെ ഇവയ്ക്കു പ്രചാരം കിട്ടാതെയിരുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടാണു് എന്നാലോചിക്കേണ്ടതാണു്. അതിനു വിശേഷിച്ചു ചില കാര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതെയില്ല. വടക്കൻപാട്ടുകൾ മലയാളത്തിൻെറയും മലയാളികളുടെയും തനി സ്വത്താണു്. അവ അസങ്കലിതമായ മലയാളത്തിൻെറ സംഗീതപൂർണ്ണമായ സാഹിത്യനിധികളാണു് എന്നു പറയാമെന്നു തോന്നുന്നു. ഉത്തരകേരളത്തിൽ പിറന്നു വളർന്ന ഈ ഗാനങ്ങൾ അവിടുത്തെ ജീവിതരീതിയുടെയും ഭാഷാരീതിയുടെയും ആചാരസമ്പ്രദായങ്ങളുടെയും വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളുടെയും മാനാവമാനബോധങ്ങളുടെയും തോററുകളെന്ന നിലയ്ക്കു കേരളത്തിൻെറ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ ഉള്ള ആളുകൾക്കു കേരളീയത ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അനുകരിക്കുന്നതിനും അതിൻെറ ശുദ്ധ രീതിയിൽ പ്രമോദിക്കുന്നതിനും കാരണങ്ങളായും പ്രചാരത്തെ അർഹിച്ചു

ശൃംഗാരമെന്നും വീരമെന്നും ഉള്ള അത്യന്തം ഹൃദയാവർജ്ജകങ്ങളായ രണ്ടു രസപദ്ധതികളാണ് ആ പാട്ടുകളിൽ മുന്തി നിൽക്കുന്നതു്. തച്ചോളിഒതേനന്റെയും ആരോമൽ ചേവകരുടെയും വീരാപദാനങ്ങളും മറ്റുചില പാട്ടുകളിൽ സവിശേഷശോഭയോടെ പ്രകാശിക്കുന്ന ശൃംഗാരമാധുരിയും ഏതു കേരളീയന്റെ ഹൃദയത്തെയും ആകർഷിക്കുന്നതിനും ചമൽക്കരിക്കുന്നതിനും ശക്തങ്ങളുമാണ്. ഈ നിലയ്ക്ക് അവയ്ക്കു കിട്ടിയ ജനസമ്മതി സർവപ്രാന്യായമാണ്. തെക്കൻപാട്ടുകൾ ഒരു അംശത്തിൽ നിശ്ചയമായും വടക്കൻപാട്ടുകളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. ശുദ്ധകേരളഭാഷയല്ല ഇവയിൽ പ്രകാശിക്കുന്നതു്. രാമചരിതം പ്രാചീനമാതൃകാരൂപം വഹിക്കുന്ന ആദ്യമലയാളം നമുക്കു സമ്മതമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം തെക്കൻപാട്ടുകളിലെ തമിഴ്രൂപങ്ങളും തമിഴ്പദങ്ങളായ പ്രയോഗങ്ങളും എങ്ങനെ അപലപനീയങ്ങളാകും? അവ അപലപനീയങ്ങളെന്നല്ല ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്. തമിഴ്നാടിനോടു ബഹുവിധമായ ബന്ധമുള്ള ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ വ്യവഹാരഭാഷ ഇന്നും തമിഴ്പ്രചുരമായും തമിഴ്രൂപാന്തരണംകൊണ്ടുള്ള വൈരൂപ്യപ്രയോഗബാഹുല്യമായും ഇരിക്കുന്നവല്ലോ. ഈ സ്ഥിതി ഈ പാട്ടുകൾക്കു വടക്കോട്ടു പ്രചാരം കിട്ടുന്നതിന് അല്പം ബാധകമായിരുന്നു എന്നു പറയണം.

വടക്കൻപാട്ടുകൾ സാമാന്യമായി മലയാളികൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. തെക്കൻപാട്ടുകളിൽ ഒന്നും തന്നെ ആ ഭാഷയിൽ സാധാരണമായ പരിചയമെങ്കിലും ഇല്ലാത്തവർക്ക് പൂർണ്ണമായി ആസ്വദിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതാണ് ഈ പാട്ടുകൾക്ക് അന്യഥാ സിദ്ധമാകേണ്ടിയിരുന്ന പ്രസിദ്ധിക്കു വിഘാതമായി നിന്ന ഒരു പ്രധാന സംഗതി. ഈ പാട്ടുകൾ പ്രത്യേകം ഉപകരണങ്ങളുടെ സാഹായ്യംകൊണ്ട് പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്ന ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ ചിലർ അഭ്യസിച്ചുവന്നു. ആ ഉപകരണവിധാനങ്ങളും അതിൽ ഉള്ള പ്രയോഗപരിചയവും വടക്കോട്ട് ഇല്ലാതെയും ഇരിക്കുന്നു. വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടുകളുടെ സ്ഥിതിയാണ് ഇവിടെ പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുന്നത്. ഇതിൽ സാമർത്ഥ്യമുള്ള പുലവന്മാർ ഈ തരത്തിലുള്ള സംഗീതപ്രയോഗം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിൽനിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന രസികത അത്യന്തം ആകർഷണീയമാണ്. എന്നാൽ വില്ലടിപ്രയോഗത്തിനു ബാഹ്യപരിചയവും സമ്പ്രദായപരിശീലനവും ആവശ്യമാണ്. ഇത്രയും പ്രധാനം അല്ലെങ്കിലും വേറൊരു കാര്യംകൂടി പറയുന്നതാണ്. തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ വിഷയവും അതിന്റെ പ്രതിപാദനവും കേരളത്തിന്റെ ഇതരദേശങ്ങളിൽ വേണ്ടപോലെ അറിയപ്പെട്ടവയല്ല. അവ ജനകീയസംസർഗ്ഗംകൊണ്ട് ഉത്തരദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു പ്രചരി

ക്കെത്തക്കവണ്ണമുള്ള സ്ഥിതി മുൻകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. ഇങ്ങനെ പലപ്രകാരത്തിൽ ഇവയുടെ പ്രചാരഹീനതയ്ക്കു കാരണങ്ങൾ കല്പിക്കാവുന്നതാണ്; എന്നിരുന്നാലും, ഇന്നത്തെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഈ കാരണങ്ങൾ ഒന്നും അവയുടെ അപ്രകാശിതസ്ഥിതിക്കു ന്യായഹേതുക്കളായി ഗണിക്കാവുന്നതല്ല. കേരളചരിത്രത്തിലും കേരളഭാഷയിലും വ്യാപ്തമായ ജ്ഞാനം ആവശ്യമെന്നു കല്പിച്ച് അതിനു വേണ്ട പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്തു തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനും പ്രചാരണത്തിനും ഗൗരവമായ ശ്രദ്ധയും ശ്രമവും നിശ്ചയമായി ആവശ്യമാണ്.

മററു പലരെയുംപോലെ ഞാനും തെക്കൻപാട്ടുകൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടാണു കേരളീയഗാനസാഹിത്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. അവയുടെ ആകർഷണീയത എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ സാരവത്തായിരുന്നു. മലയാളസാഹിത്യം അഭ്യസിക്കുന്നവർ സംസ്കൃതമാതൃകയിൽ വാർത്തെടുത്തിട്ടുള്ള ഗംഭീര സാഹിത്യകൃതികളിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു വിരമിച്ചാൽ പോരാ എന്നും കേരളീയതയുടെ പ്രസ്ഫുരണംകൊണ്ടു വിശിഷ്ടമായ നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ തിരഞ്ഞുപിടിച്ച് അവയുടെ വിലയുടെ അറിവു വരുത്തേണ്ടതാണെന്നും എനിക്കു വിശ്വാസമായി. ഗംഭീരമായ സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് ഒരു

വെല്ലുവിളിയല്ല ഇവിടെ ചെയ്യുന്നതു്. നിശ്ചയമായും മററാരെപ്പോലെയും അവയോടു് എനിക്കുള്ള ആദരവു് ഗാഢമാണെന്നതാണു്. എന്നാൽ കേരളീയഗാനങ്ങൾ സാഹിത്യകൃതികളായി ഉത്തമമല്ല, ഭാഷയുടെ ചില പ്രത്യേക സ്വത്തുകൾ എന്ന നിലയ്ക്കാണു ബഹുമാനത്തെ അർഹിക്കുന്നതു്. ഓരോ വടക്കൻപാട്ടും മനസ്സിരുത്തി പഠിച്ചതോടുകൂടി അവയിൽ എനിക്കുള്ള താല്പര്യം കൂടിവരികയും, അതിന്റെ ഫലമായി ഈഭാഗങ്ങളിൽ ഉള്ള ജനകീയഗാനങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുന്നതിനു് ആഗ്രഹം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. ആ വിധത്തിലാണു തെക്കൻപാട്ടുകൾ സംഭരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങിയതു്. അതിൽ എന്റെ യത്നം പ്രധാനമായി പതിഞ്ഞതു സാഹിത്യത്തിലെന്നവണ്ണം തിരുവിതാംകൂർചരിത്രത്തിലും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പാട്ടു സമ്പാദിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. ആ ശ്രമത്തിൽ പല താളിയോല മാതൃകകളും സമ്പാദിക്കുന്നതിനും അവ പരിശോധിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ തെക്കൻപാട്ടുകളെപ്പററി പ്രത്യേകമായി പഠിക്കുന്നതിനും ഇടവന്നു. ഗാനസംഭരണത്തിൽ നിരന്തരമായ സാഹായം ചെയ്യുന്ന ശ്രീമാൻ കൊച്ചുകൃഷ്ണൻനാടാരുമായി ആയിരുന്നു ഞാൻ പരിചയിക്കാൻ ഇടവന്നതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ അതുവരെ വ്യതിരിക്തമായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ പിന്നീടു് ഏതാണ്ടു് ഒന്നുചേർന്നു് ഒരു സംഗാ

യമുനാ സമ്മേളനം പ്രാപിച്ചിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ പ്രസരിക്കുന്നത് എന്നു പറയാം. ശ്രീമാൻ നാടാർ അവർകളിൽനിന്നു തെക്കൻപാട്ടുകളെപ്പററി സ്ഥലവാസിയായ ഒരാൾക്കു മാത്രം അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് എനിക്കു സാധിച്ചു എന്നതിനു പുറമേ, ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പാട്ടു സമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനും സൗകര്യമായി. ഇത്രയും പറഞ്ഞതു് ഈ വിഷയത്തിൽ ശ്രീമാൻ നാടാർ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ എത്രമാത്രം പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും നേരിട്ടുള്ള അറിവുകൊണ്ടു് എനിക്കു പറയാൻ സാധിക്കും എന്നു കാണിക്കാൻ ആണ്.

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രചാരത്തിൽ ഉള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ പാട്ടുകളും യഥാവസരം പ്രകാശിപ്പിക്കാനാണു ശ്രീമാൻ നാടാരുടെ ഉദ്യമം. ചാമുണ്ഡികഥ എന്ന പ്രസ്തുത കൃതി ആ ഗ്രന്ഥമാലയിൽ ആദ്യത്തേതാണു്. കേരളത്തിൽ സർവപ്രചാരമുള്ള ചാമുണ്ഡികഥ ദേശസംബന്ധമായ വ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടി ഈ കൃതിയിൽ കാണുന്നു. ഇതിലെ ഇതിവൃത്തം പ്രത്യേകമായി കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. ഈ പാട്ടിനു ഭദ്രകാളിപ്പാട്ടുമായിട്ടുള്ള താരതമ്യപഠനം ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർ ചെയ്യുന്നതു പ്രയോജനമായിരിക്കും. പാണ്ടിനാട്ടിനെക്കൂടി സംബന്ധിക്കുന്ന പരാ

മർശങ്ങൾ ഇതിൽ കാണുന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട താണ്. എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടുകൾ പാണ്ടിയിൽ ഉണ്ടായതെന്നാണ് അറിയുന്നതു്. തിരുനെൽവേലിയിൽ മറവരുടെയും മററും ഇടയിൽ യക്ഷി കഥകളായും മററും വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടു പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ആ ദേശങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ കാണുന്ന പാണ്ഡ്യ ദേശപരാമർശങ്ങളും ഈ കഥ ആ ദേശത്തുതന്നെ ഉണ്ടായതായിരിക്കാമെന്ന സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി കരുതത്തക്കതോ എന്നും സംശയിക്കണം. എന്നാൽ ഈ പാട്ടിന്റെ കർത്താവായ പുലവൻ നെയ്യാററിൻകര താലൂക്കിൽ പരിത്തുവയ്യൂർ എന്ന സ്ഥലത്തിന് അടുത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ആളായിരുന്നതായി ഊഹിക്കാൻ പാട്ടിൽതന്നെ സൂചനയുണ്ടു്.

നാടോടിപ്പാട്ട് എന്ന് ആദ്യമേതന്നെ കല്പിച്ച ഈ കഥയ്ക്കു് ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രത്യേകം കർത്തൃത്വം കല്പിച്ചതിനെപ്പററി ഒരു വാക്കുകൂടി ഇവിടെ പറയാനുണ്ട്. ഈ പാട്ടുകൾ എല്ലാംതന്നെ ഓരോ പുലവന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയവയാണെന്നു സംശയിക്കാനില്ല. എന്നാൽ ആദിമാതൃകയായി അവർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഗാനതന്തുവിനെ ഓരോ പാട്ടുകാരും ഓരോ വിധത്തിൽ പരിഷ്കരിച്ചും

വിപുലപ്പെടുത്തിയും പാടാറുള്ളതുകൊണ്ടു ഗാനത്തിന്റെ മൂലസ്വരൂപവും ഇന്നു് ഉപലബ്ധമാകുന്ന സ്വരൂപങ്ങളും തമ്മിൽ ഗണ്യമായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്. ഓരോ പാട്ടിനെ തന്നെ ഇന്നു് അനേകം പാഠങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനു ഹേതു ഇതു തന്നെയാണു്. കഥയുടെ ഓരോ ഭാഗത്തെ തന്നെ ഭിന്നപ്രകാരത്തിലും ഭിന്നശൈലിയിലും പ്രതിപാദിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഈ എല്ലാ പാട്ടുകളിലും കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ മേളഗതികളുടെ കർത്തൃത്വം ഈ പാട്ടുകൾ അന്നന്നു പ്രയോഗിച്ച ആളുകളിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുതയാണു് ഇവയുടെ ജനകീയതാസ്വഭാവം സമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്നതു്.

ഈ പ്രകൃതത്തിൽ തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ കാലഗണനയെ സംബന്ധിച്ചു ചില വിവരങ്ങളുംകൂടെ പ്രദർശിപ്പിക്കാം. എണ്ണൂററിപ്പത്തിൽ ഉണ്ടായ മധുരനായിക്കന്റെ ആക്രമണത്തെ പരാമർശിച്ചുള്ള ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോരു തുടങ്ങിയുള്ള ചരിത്രപരമായ ഏതാനും പാട്ടുകൾ കാലഗണനയ്ക്കു വശംവദമാകുന്നു. മററു ഗാനങ്ങൾ ഇന്ന ഇന്ന കാലത്തുണ്ടായി എന്നു ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി പറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ആരാധനാസംബന്ധമായി പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പാട്ടുകളുടെ ഉല്പത്തി വളരെ പ്രാചീനകാലത്തേയ്ക്കു തള്ളാവുന്നതാണു്. എന്നാൽ ഭാഷാസംബന്ധമായോ

പ്രയോഗസംബന്ധമായോ ഉള്ള തെളിവുകൾ കാലകല്പനയ്ക്കു സഹായിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഈ ഒരു പാട്ടുകളിലും കാണാവുന്നതല്ല. ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ സാധാരണ വ്യവഹാരഭാഷ ഇന്നും ദ്രാവിഡഭാഷയുടെ മൂലസ്വരൂപത്തെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഭാഷാചിന്തകന്മാരെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമാണ്. ഈ സ്ഥിതിക്ക് കാലകല്പന സർവസ്വാതന്ത്ര്യമായ ഒരു ചിന്താപദ്ധതിയെ അനുസരിച്ചു ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കും. അങ്ങിനെ ഒരു പദ്ധതി ഈ പാട്ടുകളുടെ വിഷയത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു് എളുപ്പവുമല്ല. അതുകൊണ്ടു സാമാന്യമായി പറയുമ്പോൾ തെക്കൻപാട്ടുകൾ കാലവിചാരണയെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നതായി സമർത്ഥിക്കാം. എന്നാൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പല തെക്കൻപാട്ടുകളും രാമചരിതത്തിൽ നിന്നും അനതിവിദൂരമായ അനന്തരകാലത്തു ഉണ്ടായതായി വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാമചരിതത്തിനു തന്നെയും മാതൃകാദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു പ്രചരിച്ചിരുന്ന പാട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായിതന്നെ വിശ്വസിക്കണം. എന്നാൽ ഇന്ന് ഉപലബ്ധമാകുന്ന പാട്ടുകളിൽ ഏതെങ്കിലും അപ്രകാരമൊരു പ്രാചീനത അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.

മലയാളത്തിലെ ആദിഗാന മാതൃകകൾ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് ഈ പാട്ടുകൾ എല്ലാം പ്രത്യേകം പഠനവി

ഷയമാക്കേണ്ടതാണു്. ഇവയിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വൃത്തങ്ങളും ഈണങ്ങളും ഏതെല്ലാം എന്നും സാഹിത്യ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വൃത്തങ്ങളുമായി അവയ്ക്കുള്ള ബന്ധം എന്തെന്നും ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. വർണ്ണനാവിഷയത്തിലും കഥാകഥനത്തിലും മററും ഈ പാട്ടുകൾ സാഹിത്യകൃതികളോടു് എത്ര താരതമ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും പരിശോധിക്കണം. ഇവ ആൎയ്യസംസ്കാരത്തോടു് എത്രമാത്രം കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ഏതേതംശങ്ങളിൽ ഇവ സ്വതന്ത്ര്യങ്ങളാണെന്നും പരിഗണിക്കുന്നതും ഭാഷാവിഷയമായി പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ഈ പാട്ടുകളിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിക്കുമെങ്കിൽ ഇതുവരെ ഇരുളടഞ്ഞുകിടന്ന പല ഭാഗങ്ങളും പ്രകാശിക്കാൻ ഇടയാകുമെന്നു വിശ്വാസപൂർവ്വം പറയാം.

ഈ ഗാനങ്ങൾക്കു യഥാർഹമായ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു കാണണമെന്നു് ആശംസിച്ചുകൊണ്ടും ശ്രീമാൻ കൊച്ചുകൃഷ്ണൻനാടാരുടെ പ്രയോജനപൂർണ്ണമായ ശ്രമം അനുഗ്രഹപുഷ്ടമായിത്തീരട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും വിരമിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം } ശൂരനാട്ടു്
25—9—1119 } പി. എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള (ഒപ്പു്)

ഇതിവൃത്തം

പാലാഴിമഥനത്തിൽ ദേവാസുരന്മാർ തമ്മിൽ വിരോധമുണ്ടാവുകയാൽ അമരന്മാരെ അമൎച്ചവരുത്തുന്നതിന്ന തക്ക ബലവീൎയ്യപരാക്രമികളായ സന്താനങ്ങൾ ജനിക്കുന്നതിന്നവേണ്ടി രണ്ട് അസുരസ്ത്രീകൾ തപസ്സുചെയ്തുതുടങ്ങി. തൽഫലമായി മഹാവിഷ്ണു പ്രത്യക്ഷനായി അവരുടെ ഹിതാനുസരണമുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങൾ ജനിക്കുന്നതിന്ന് വരം നൽകി. അതനുസരിച്ചു രണ്ടുപേരും ഓരോ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിക്കുകയും, അവൎക്ക് ചണ്ഡനെന്നും, മുണ്ഡനെന്നും നാമകരണം ചെയ്യുകയുംചെയ്തു. അവർ ദൈനംദിനം വളൎന്ന് അമിതബലവീൎയ്യപരാക്രമികളായിത്തീൎന്ന് ദേവന്മാർ ചെയ്യുന്ന യാഗാദികൎമ്മങ്ങളെല്ലാം വിഘ്നപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങി. തന്നിമിത്തം നിൎജ്ജരൌഘത്തിനുണ്ടായ ദുഃഖം അവൎണ്ണനീയമായിരുന്നു. ആയതിനാൽ ഒരു ദിവസം ത്രിമൂൎത്തികളുടെ സന്നിധിയിൽപോയി അമരന്മാർ സങ്കടമുണൎത്തിച്ചു. ഇവരുടെ സങ്കടത്താൽ കോപിച്ച ശിവന്റെ തൃക്കണ്ണിൽനിന്നും ഭരണിനക്ഷത്രത്തിൽ "ചാമുണ്ഡി" ജാതയായി. അതുകൊണ്ട് ദേവന്മാൎക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ടാകുകയും, അവരെല്ലാം താണു

വീണു നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. സന്തോഷഭരിതയായിച്ചമഞ്ഞ ചാമുണ്ഡി സ്വപിതാവിനോട്, തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതിനുള്ള കാരണമെന്തെന്നു ചോദിച്ചു. ദേവന്മാരുടെ യാഗാദികൎമ്മങ്ങൾ വിഘ്നപ്പെടുത്തിവരുന്ന ചണ്ഡമുണ്ഡന്മാരെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതിനാണു ജനിപ്പിച്ചതെന്നു ഉണൎത്തിക്കയാൽ അവരുടെ സന്നിധിയിലേക്കു ദേവി അനുചരരോടുകൂടി കോപാതിരേകത്തോടെ തൽക്ഷണം യാത്രയായി. അസുരന്മാരുടെ താമസസ്ഥലമായ വട്ടക്കോട്ടയ്ക്കടുത്തുചെന്നു ഓരോ അധിക്ഷേപവചനങ്ങൾ പറഞ്ഞു സമരത്തിനു വിളിച്ചുതുടങ്ങി. ഇതു കേട്ടു ക്ഷുഭിതരായിച്ചമഞ്ഞ അസുരന്മാർ സമരസന്നദ്ധരായി. അതിഘോരമായ യുദ്ധം ഇരുകൂട്ടരും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ചാമുണ്ഡി അസുരന്മാരെ നിഗ്രഹിച്ചു.

ഇപ്രകാരം അസുരനിഗ്രഹം ചെയ്തു ദേവന്മാരുടെ സങ്കടത്തിനുപരിഹാരം വരുത്തിയതിനുശേഷം, പിതൃസന്നിധിയിൽപോയി ദേവി വിവരം ഉണർത്തിച്ചു. തൽസമയം, സന്തോഷഭരിതനായിച്ചമഞ്ഞ ശിവൻ അവരെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിന് മലനാട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കാനും ജനങ്ങൾ നൽകുന്ന ബലിപൂജാദികൾ സ്വീകരിച്ചു നാട്ടിനെ രക്ഷിക്കാനുമുള്ള വരം നൽകി. അനന്തരം ദേവി കാഞ്ചീപുരത്തിൽ ചെന്നുചേർന്നു. അവിടെനിന്നും ഇടവഴിമാറ്റും

വട്ടപ്പാളയം, തുളിച്ചപുരം, കരമംഗലം, ഊത്തുവാരം വെട്ടപ്പുരം, ഉദ്വാരംവെട്ടപ്പുരം, ഉത്തങ്ങനൂർവട്ടം, മണപ്പുത്തൂർ, ബാലകണ്ണനായ്ക്പുരം, ചെട്ടിയാർപുരം, കണ്ണനൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കടന്ന് തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ എത്തി. അവിടെനിന്നും, മണിയകംകറിച്ചി, ഉടവാരം വെട്ടപുരം. എറനല്ലൂർ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കടന്ന് അവിടെയുള്ള വിശേഷങ്ങളെല്ലാം വീക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ച് മധുരയിലെത്തി. തങ്ങളുടെ സഞ്ചാരത്തിൽ മധുരയ്ക്കു തുല്യം മറ്റൊരു സ്ഥലമില്ലെന്ന കാണുകയാൽ വൈഗ ആററിലിറങ്ങി സ്നാനം ചെയ്തശേഷം, ഓരോ ക്ഷേത്രങ്ങളെ ദർശിച്ച് പ്രതിഷ്ഠാമൂർത്തികളെ വന്ദിച്ചു തുടങ്ങി.

അനന്തരം, തങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം ആ രാജ്യവാസികളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കാളറാ, മസൂരി, മുതലായ രോഗങ്ങളെ വ്യാപരിപ്പിച്ചു അവർ ജനങ്ങളെ നിഗ്രഹിച്ചു. ബ്രാഹ്മണർ, ചെട്ടികൾ, കുറവർ, കൊള്ളവർ, മറവർ മുതലായ ജാതിക്കാർ താമസിച്ചിരുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇവർ പ്രവേശിച്ച് സ്ത്രീകൾ, ഗർഭിണികൾ, കുഞ്ഞുങ്ങൾ, കന്നുകാലികൾ മുതലായ സകലരെയും സംഹരിച്ചുതുടങ്ങി. ഏതൽപര്യന്തം നിരുപദ്രവമായിരുന്ന മധുരയിൽ ഈ ദുശമുള്ള മരണം സംഭവിക്കുക

യാൽ ദുരിതരായിച്ചമഞ്ഞ ജനങ്ങൾ രാജസന്നിധിയിൽ പോയി സങ്കടമുണർത്തിച്ചു. തൽക്ഷണം, രാജകല്പനയനുസരിച്ച് കണിയാരെവരുത്തി പ്രശ്നം വയ്പിച്ചു. കണിയാർവച്ച ആദ്യരാശിയിൽ തന്നെ അവിടെ വന്നിട്ടുള്ള ദേവതമാരുടെ പേരുവിവരവും മററും ഉണർത്തിക്കുകയാൽ, അനന്തരകരണീയമെന്താണെന്ന് രാജാവ് ആരാഞ്ഞുതുടങ്ങി. 'മാനാമധുരയിലുള്ള മധുരമന്തിരനെക്കൊണ്ടുവന്ന് ഈ ദേവതമാരെ പിടിച്ചുകെട്ടിയല്ലാതെ നാട്ടിന രക്ഷയുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയാൽ അദ്ദേഹത്തെ വരുത്തി. "കോലശലമന്നൻ" അപ്രകാരം ചെയ്യിച്ചു. അതിൻപ്രകാരം ചാമുണ്ഡി, മാനാമധുരയിൽ മധുരമന്തിരന്റെ ഗൃഹത്തിലെ പരദേവതയായിത്തീർന്നു.

ഇതിന്റെ ഉപകഥയായിപ്പറയുന്ന മറെറാരു ഭാഗമാണ്, "മാരിയാട്ടുംപെരുമാള്"ടെ കഥ. പാണ്ടിനാട്ടിൽ ചാമുണ്ഡി പരദേവതയായിത്തീരുന്നതിനിടയായ വൃത്താന്തമാണ് ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. വൈകയിലെ പടവീട്ടിൽ "കൊന്തലറിമല്ലൻ മണിവേന്തൻ" ചതുരംഗപ്പടയോടുകൂടി രാജ്യഭാരം ചെയ്തുവരുന്നകാലത്ത്, തെൻതെരുവും വടതെരുവും വച്ച് ദേവന്മാർ വസിക്കുകയായിരുന്നു. അതിൽ തെൻതെരുവ് അഭിവൃദ്ധിയാർന്നതും വടതെരുവ് അല്പം കുറഞ്ഞതുമാണ്. തെൻതെരു

വിലെ താമസക്കാരനായ ചിതംപരരാവുത്തക്ക് കുഞ്ഞുങ്ങളില്ലാത്തതിനാൽ വൈഗഭഗവതിയുടെ സന്നിധിയിൽ തപസ്സിരുന്നു, പൈങ്കുനി (മീനം) മാസം 12-ാംനു- വെള്ളിയാഴ്ച ഉത്രംനക്ഷത്രത്തിൽ ചതുർത്ഥി പക്കത്തിൽ ഒരു കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിക്കുകയും അതിന് മാരിയാട്ടംപെരുമാൾ എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു വിദ്യാഭ്യാസകാലമായപ്പോൾ ഗ്രന്ഥാക്ഷരം, മലയാഴ്മ, തമിഴ്, തുളു, ആര്യം, കർണ്ണാടകം മുതലായ ഭാഷകൾ പഠിപ്പിക്കുകയും ഏഴാംവയസ്സുമുതൽ ആയുധവിദ്യ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അതു മുഴുവൻ സ്വായത്തമാക്കിയശേഷം, സ്വകുടുംബത്തൊഴിലായ അശ്വസവാരിയിൽ അദ്വിതീയനായിത്തീർന്നു. മാരിയാട്ടം പെരുമാളിന്റെ ഈവിധമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സന്തുഷ്ടനായിച്ചമഞ്ഞ ചിതംപരരാവുത്തർ മകന്റെ പാടവം മററുള്ളവരെ ധരിപ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അക്കാലത്തു കീർത്തിമാനായിരുന്ന ഒരു പരദേശിയെ വരുത്തി മത്സരിപ്പിച്ചു. പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽവച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ തോല്പിച്ച് പെരുമാൾ കൈയ്ക്ക് വീരശ്ശൃംഖല വാങ്ങി.

ഈ സംഗതി ക്ഷണത്തിൽ കാട്ടുതീപോലെ നാടെങ്ങും വ്യാപിച്ചു. താമസംവിനാ മധുരാധിപതിയായ കൊന്തലമരിമല്ലൻമണിവേന്തന്റെ ശ്രവണപുടങ്ങളിലും

പതിന്നു. തൽക്ഷണം അയച്ച് ചിതംപരരാവുത്തരെയും മകനായ മാറിയാട്ടംപൊതുമാളെയും വരുത്തുകയും പൊതുമാളെ 12 രാവുത്തന്മാർക്ക് മേലാവായി നിയമിക്കുകയുംചെയ്തു. വടക്കെതെരുവിൽ ഇദ്ദേഹം അതികീർത്തിയോടുകൂടി പല വിജയങ്ങളും കരസ്ഥമാക്കി താമസിക്കുകയാൽ, തെൻതെരുവുകാർ അസൂയാകലുഷിതരായിത്തീർന്ന് ഒരു ദിവസം ഇവരെല്ലാം ഒരുമിച്ച് മാറിയാട്ടംപ്പൊതുമാരോട്ട് മത്സരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽ പയറ്റുവിദ്യ കാണിക്കുന്നതിന് വരണമെന്നു ഓലയെഴുതി പൊതുമാർക്കയച്ചു. അദ്ദേഹം കത്തിലെ വിവരം പാണ്ടിരാജാവിനെ അറിയിച്ചു. രാജാവ് ഇതിന് അനുവദിക്കുകയും അപ്രകാരം ഓലയെഴുതി അയച്ച തെന്നുരാൻകട്ടിരാവുത്തരെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുകയും ചെയ്തു. വാറംപിടിച്ചു കരം വെട്ടിവീഴ്ത്തുന്നതിന് യത്നിച്ചാൽ അതിൽ ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയാണെങ്കിൽ ജയിക്കുമെന്ന് രാവുത്തരും നെഞ്ചിൽ കുത്തിയാൽ അതേൽക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയാണെങ്കിൽ ജയിക്കുമെന്നു പൊതുമാളും കരാറുചെയ്കയാൽ അതിൻപ്രകാരം തീയതി നിശ്ചയിച്ച് പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിച്ചു.

നിശ്ചിതദിവസം, മറവർ, ചാന്റോർ, വടുവർ, തുലുക്കർ, ഇടയർ, തെലുങ്കർ, പാണ്ട്യർ, തച്ചർ, കൊല്ലർ,

പട്ടാണികൾ, കറവർ, ചലിപ്പർ, കൊങ്ങിണികൾ, ഈഴവർ, നാശിയർ, കവിറേർ, കടമാടികൾ, മാരാർ, മുക്കവർ, നായന്മാർ, വാണിയർ, വണ്ണാർ, പരദേശികൾ, കരവാണിയർ, ഒട്ടിയർ, പട്ടർ, കലവാണിയർ, പരവർ, തോൽവാണിയർ, ചീനർ, പണിക്കർ, മുതലായ ജാതിക്കാർ വന്നുകൂടി. ഇപ്രകാരം ജനനിബിഡമായിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത്, പാണ്ടിരാജാവും എഴുന്നള്ളി ആസനസ്ഥനായി. അലകടൽ ഇളകിമറിയുംവിധമുള്ള ഇരുവരുടെയും ആയുധമുറകൾ കണ്ട് കാണികളെല്ലാം ഭയവിഹ്വലരായിത്തീർന്നു. ഇങ്ങനെ പോർചെയ്തുനിൽക്കെ, മുൻനിശ്ചയപ്രകാരം തമ്പുരാൻകുട്ടിരാവുത്തർ മാരിയാട്ടുപെരുമാളുടെ കരത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി വെട്ടി. തൽക്ഷണം അദ്ദേഹം കടകംവെട്ടിമാറി രാവുത്തരുടെ നെഞ്ചിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി കുത്തി. കുത്തേറ്റ രാവുത്തർ ഭൂമിയിൽ പതിച്ചു മൃതിയടഞ്ഞു. ഉടൻതന്നെ തെരുവുകാർ മൃതിയടഞ്ഞ രാവുത്തരെയെടുത്ത് സ്വനാട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

അനന്തരം മരിച്ച രാവുത്തരുടെ സഹോദരനായ കൈലാശക്കുട്ടിരാവുത്തർ, തമ്മിൽ പോർചെയ്യുന്നതിന് അവസരം ലഭിക്കണമെന്ന് പാണ്ഡ്യരാജാവിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. ഈ കലാപത്തിന് വീണ്ടും അനുവദിച്ചാൽ ഫലം മുൻപിലത്തേതായിരിക്കും എന്നു ധരിച്ചു രാജാവ് അ

തിലേക്ക് അനുവാദം നൽകിയില്ല. ഈ നിശ്ചയമറിഞ്ഞ തെൻതെരുവു നിവാസികൾ ദുഃഖവും വൈരാഗ്യവും നിറഞ്ഞവരായി സ്വനാട്ടിലേക്ക മടങ്ങി. മാരിയാട്ടം പെരുമാളുടെ ഈ സാമത്ഥ്യത്തിൽ കൊന്തലമറിമല്ലൻ മണിമാർവന്ന് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ടാവുകയാൽ അദ്ദേഹത്തെ ആനപ്പുറത്തു കയററി ജയഭേരി അടിപ്പിക്കുകയും, ഇറയലി മുതലായവ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ദേവ ഭഗവതിയുടെ സന്നിധിയിൽപോയി കളിച്ചുതൊഴുതു് രാജധാനിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ സ്വജാതിക്കാരെല്ലാംകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്ന് അനുമോദനങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു. ഇതിൽ തെൻതെരുവുകാർക്ക്, വിശിഷ്യ കൈലാശക്കട്ടിരാവുത്തർക്കുണ്ടായ അസൂയ വാചാമഗോചരമായിരുന്നു. ജ്യേഷ്ഠന്റെ കൊന്നതിനാൽ രാജാവിനും രാജ്യവാസികൾക്കും അതിയായ സന്തോഷം ഉണ്ടെന്നു കാണുകയാൽ രാവുത്തരുടെ അസൂയ പതിന്മടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു. തൽഫലമായി പെരുമാളെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം രാവുത്തർ ആലോചിച്ചുതുടങ്ങി.

ഒടുവിൽ ബാധയെവിട്ട് നിഗ്രഹിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് തെലുങ്കുബ്രാഹ്മണന്റെ തെക്കത്തിൽചെന്നിരുന്ന് ഗണപതി മുതലായവർക്ക് പൂജയുംചെയ്തു്. മൂന്നാച്ചപണം

കൊടുത്ത് * "പുള്ളിയെ" വാങ്ങിച്ചു. ഈ വിവരമറിഞ്ഞ രാവുത്തർ ഈ പുള്ളിയെ തടുക്കുന്നതിനു മാനാമധുര മന്തിരന്റെ ഗൃഹത്തിൽചെന്ന് മൂന്നച്ചുപണവും മൂന്നുകഴഞ്ചു പൊന്നും കൊടുത്ത് ചാമുണ്ഡിയെ വാങ്ങി കൊണ്ടുപോയി സ്വരക്ഷയ്ക്കായി വട്ടത്തെരുവിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. എതിർകക്ഷിവിട്ട പുള്ളികളെയെല്ലാം ചാമുണ്ഡി തടുത്തുനിർത്തി. അന്നുമുതൽ ചാമുണ്ഡി പാണ്ടിരാജ്യം രക്ഷിക്കുന്നതിന് അവിടെ സ്ഥിരവാസമായി.

---

* ഒരു ജാതി പിശാച്.

ചാമുണ്ഡികഥ.

ആദ്യമായി കവി ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള തിരുമല, തൃപ്പരപ്പ്, തിരുനന്തിക്കര, കൽക്കുളം, തിരുവിതാംകോട്, തൃപ്പന്നിയോട്, നട്ടാലം മുതലായ ശിവക്ഷേത്രങ്ങളുടെ പ്രതിഷ്ഠകളെ വർണ്ണിച്ചതിനുശേഷം പരശ്ശുവക്കലിനെ പ്രത്യേകമെടുത്തു പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്നും കവിയുടെ സ്വദേശം അതായിരിക്കാമെന്നൂഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ പരശ്ശുവയ്ക്കൽ നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിലുള്ളതാകുന്നു.

I ഒന്നിലേ നിന്ന് ശിവശക്തി ഉരുവാനതും
ഒക്കവേ മുമ്മൂർത്തികളാകിനാർ
കുന്നാകവേ തിരുവമ്പലത്തിലീശനാർ
കൂടവേ അരുവുരുപമതാകിനാർ
തെന്നൽപോലെൺപതിനാകുന്നായിരം
ശ്രീപത്മനാഭനാകി നിന്നതേ
മണ്ണളാട്ടംപോരമെ പൊരുളതാന മൂർത്തികൾ
മണ്ഡലമതെങ്ങും നിറൈന്തതേ

നിറചെൽവമായ് നിൻറ പൊന്നമ്പലത്തിലെ
നൃത്തമാട്ടം കറയ്ക്കണ്ടരെ
കറവെന്നിയെ തമ്മം നിനവോടിരുപ്പവർകൾ
കററമറയിപ്പുവിയിൽവാഴ്‌വരാം
അറിയാമലേ തപം ചെയ്യാത മനതർകളും
അപ്പുവിയിൽ വല്ലാതെ വാഴ്‌വരാം
തിറമാന മനതർകൾക്കെ പാപങ്കൾ തീരവെ
ശിവമൂർത്തിപൂമിയിലെഴുന്തതെ
തേശത്തിൽ മുൻപനാം തിരുമലയിൽ മഹാദേവർ
ശിവപാതം തൊഴുവൻ നാരായണാ
നേശത്തൊടുവാഴും തിരുമലയിൽത്തമ്പുരാൻ
നെഞ്ചാരവെ തൊഴുതീടിനേൻ
കാക്കിരുപ്പതാന നന്തിചോരം ഇപ്പുറപ്പിൽ ഒന്നാന
തിരുവടിവണങ്കുവോം
മാശത്തുടനെ തിരുനന്തിക്കരമേവുന്ന മഹാദേവർ
ശിവപാദം പോററുവേൻ
പോററുവേൻ തിപ്പിലാംകുടിയിൽ മഹാദേവാതരെ
പൊൽപ്പാതമെപ്പൊഴുതുമാരവെ
നീറെററണിന്തു അടികമ്പിട്ടു വാഴുന്ന
നെറചന്നിപ്പാകത്തിലീശരെ

ആററവേ കൽക്കളത്തിൽ കരെയ്ക്കണ്ടതാ
അടിയിണ കൈതൊഴുവേനെന്നോരമോ
കൂറെററ ഉതിത്തുവാഴും തിരുകമ്പത്തെക്കോമാനടി
കൂടവേ കമ്പിടുവെനെപ്പോഴും
അടിയൻ തൊഴും തിരുവിടാരാട്ടു വാഴ്ന്തിരുന്ന
ഐങ്കരർവാഴും ശിവശങ്കരേ
നെടുമാനടിയിലേ തോന്നും തിരുവിതാംകോട്ട
നാഥനെന്റു കൈപ്പൊഴുത്തുമുനിയേ.
തിരുമോട്ടുവാഴും തൃപ്പണിക്കോട്ടീശരേ
ചെപ്പമാകക്കുമ്പിടുകനെഞ്ചമേ
വടിവാനതൊരു തിരു നട്ടാലംമേവുന്ന മണിവണ്ണരെ
തൊഴുതുവാഴ്ക
വാഴുന്നഭൂമിയിൽ പ്രതിഷ്ഠചെയ്യത്തും
വടിവോട്ട പരശുരാമനെ
ആഴാചമുത്തിരത്തിൽ വാങ്കിനപൂമിയിൽ ആണ്ടളും
പരശുരാമനെ
താഴാമിൽ വില്ലുടെ പരശുവയ്താണ്ടളും
തന്നവിലം കെട്ടുള്ളമഴിന്തതേ
അയ്മാനിയം ബലവീരിയം പോനപ്പിൻപു
അരശർതാഴെക്കൊത്തുമൊരായുതം

തകരമോട്ട രാമൻ പുറന്തുന്നും അറാനല്ലോ
തൻബലം കേട്ടുള്ളഴിന്തതും
ചികമാന പിതതോരൈശ കേട്ടചൊരുത്തനാം
ചികയേറിവരങ്ങളേയും വാങ്ങിനാർ
അംശുമാലിയിൻ ബലവീരിയം പോനതും
അംശുവാൻ വൈപ്പുത്തുമൊരായുതം
പുകിയതാന വേൽ പാരുന്ന വൈരത്തോരതേശങ്കും
പുകഴ്പെരിയതെൻപെരിയഉത്തരതേ
അരിയ പുകഴാനലൊവൻ തൃക്കമലടിയിണകൾ
അൻപോട്ടു തൊഴുവേനെന്നരവും
വരിക ഉടനെപ്പോഴും എൻമനം തെളിയവേ വാഴ്ം
ഇവിടെ ഒരുവരം തന്തരുളവായ്
കരതലാകൾ ചിതമാന അമ്മതന്നുരാട്ടിയാരെ
കൈതൊഴുവാൻ എൻമനമിതാരവേ
താരമാത സൂതിരകശവനെന്നസുരനെ ചലിയാമലേ
ചെന്നുകൊന്നവൻ
വീര്യമുടനെന്നാളും അറിയവെ അവിടത്തിൽ
വിരവോട്ടു പള്ളികൊണ്ടരുളുമാം
നാരായണാതികേശവപ്പെരുമാളു നാടിയേ
എപ്പോഴും നിനൈന്നതേ

ആരവേ കമ്പിട്ടുവാഴ്വേൻ ഉൻപാതം അടിയോനവി
തരവേണമമ്മേ

വേണമമ്മേ ഉൻപാതം ചെന്നനന്താപുരിയിൽ
മേവുന്ന ശ്രീപതമനാഭനേ

വാണതൊരു പാണ്ഡവർക്കുതവി ചെയ്തു കൃതകം പോലെ
വന്മയായ് തീരുമനസിലുന്നിയേ

പേണി അടിയോർക്കിടർ വരാതെ കാത്തു പിൻതുണ
കർമ്മം ചെയ്കയെന്നേവും

ആണയേ ചെങ്കമലനായകം അടിയോരുന്ന ആണ്ടു–
കൊണ്ടെപ്പൊഴുതും അമ്മെയല്ലൊ

അമ്മെൽവമാകവേ ചിമിന്തിരാപുരിതാണം
അമ്മനൽക്കരെയിൽ പകവതി 40

നമ്മെ അറുതാലുണ്ട കേരളാതാതനേ നാടിയേ
വടക്കവഴി ചൊല്ലിയേ

കൊമ്പുംകിളിയോടുവാഴും മലയിൽ പകവതിയും
കൂടവേ വാഴ്വച്ചുതോട്ടത്തിലമ്മയും

തഞ്ചമാക എങ്കളെ എല്ലോരും ഒരുപോലെ
ചരതമായ് കാത്തരുളവേണമമ്മെ. 43

ഈ ഭാഗത്തു കവി ത്രിമൂർത്തികളെയും സരസ്വതി പാർവ്വതി മുതലായവരെയും ഗുരുവിനെയും വന്ദിക്കുന്നു.

ഇതിൽനിന്നും വേലായുധൻ എന്ന ആളായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുവെന്നു വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്.

II A ഹരിഹരിനാരായണനേ! ശരണം

1 അലക ഉള്ളാടിന തായേ! ശരണം
തിരുപുരമെരിചെയ്ത ശിവനേ! ശരണം
2 ചെപ്പിന്ന മുല ഉമയാളെ! ശരണം
കരിമുഖവാഗണപതിയേ! ശരണം
കാരൊളികവിനായകിയേ! ശരണം
3 വിരികമലത്തുറ വാഴ്വേ! ശരണം
വേലായുതനെൻ കുരവേ! ശരണം
B ചൊല്ലിപ്പാടിന വായെല്ലാത്ത പൊൻമലർ
ചൂണ്ടിപ്പാടിന കൈകെയ്യാത്ത കിന്നരിയായ്
അല്ലൽ തീർത്തുടൻ ആഴിയിൽ പാഴുന്ന
ആലിപത്മനാഭ സ്വാമിയേ! ശരണം
നീറണിയുംമേനി ഉമയവൾക്ക്
നേരുപാതിയും പകുത്തുടനേ

---

1 പിശാച്
2 ഭംഗിയുള്ള
3 വികസിച്ച താമരയിൽ വസിക്കുന്ന ലക്ഷ്മീദേവി

4 ക്രൂര കൊടുത്ത നായകരെ
കലിംഗേശ്വരനും ഉദയനാൽ താണിട്ടു
വേരെ ഒരുത്തിയെ പടയിൽവെച്ചു
മേവിക്കളിത്തതും വെള്ളിവാതാളേള്ളു
5 പുത്രരെത്തേറിനശങ്കരനെ ,
ഇളയ പിറവൈവെത്താരൊളിവതിനാൽ
നകരിവാഴ്കരി ഉമയവക്ക്
നാ 6 ലെട്ടും പൊസ്റ്റു നന്മയിനാൽ
വാരി വിഷമുണ്ട കാലം തന്നിൽ
വന്ത 7 ഭുയരവും മീണ്ടതല്ലോ
പിരായ് വിഷത്തെയും മിടററിൽവെത്ത
ശിവനോ തിങ്കമനം തെളിയവേണം
നീതം പാശിയും പോലിതന്നോം
നലമായ് പിറന്നടിയൻ ശരണംപൂക
പൂക്കമലരടി ശരണംപൂക
പൊരുളുംപടി നമൈമ കാത്തരുളുവായ്

---

4 ദാനം
5 ഭാട്ട് (കാള)
6 ധർമ്മശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള 32 ധർമ്മം
7 ദുഃഖം
8 ഭംഗിയാകുംവിധം

C മിക്ഷ ജയിക്കവേ പുത്തമ മികം
ചിറന്ത നാന്മുഖനാർ ദേവിയോട്
മൈയ്യുണ്ണാളുമയാറം പാദംപണിന്തു
മലരടിയനന്തിനം പോററിട്ടവേനേ
ഒക്കവെ മാന്തുക്കളുവരെത്താൻ
ഉറവു തൊഴുതെത്തി അടിപണിന്തു
പണിന്തു പരനേയും മാലയനേയും
പരമീശ്വരിയേയും പകവതിയേയും
വണങ്കം പത്തിരമ കാളിയോടെ
മലപോൽ ചാമുണ്ഡികതമൊത്തറോൻനാൻ
ഇണങ്കം ശിവശക്തി എൻപതെല്ലാം
ഈശർ തിരമേനി പിരിവിൽ നിൻവ
കലങ്ങേരിതപേർകറം പലവിതമായ്
എടുത്തോർ ശിവനും ശിവന്മനേ
    അറിയുടയാ തിരുമരുകാ!
അമ്മഉമയാളും പെററെടുത്തു
തിരിപുരമെരിചെയ്യു അരനാരുടെ
തിരുമുടയ പുതൽവനാരെ
കരിമുഖവാ! അങ്കരനേ!
കളിത്താട്ടമെന്തൻ ചിന്തയിലേ

വിരവൊടുചാമുണ്ഡി നന്മകളെ
വീഴ്ച്ചമുറപ്പാട വരമെതരുംവായ്
ആലകാലാ വിഷത്തെ ഉണ്ടോൻ
അമ്പലത്തുള്ളാട്ടം അരനാർ
കോലമായ്, നല്ല അടവിയിലെ
കൊമ്പി ഉമയാളും പിടിവടിവായ്
ചീലമുടനെ നിൻറു കളിത്തിടവെ
തെളിന്തുതിരുന്താര കല്പകമേ!
മൂലമാന മുതൽ വേതിയനേ!
നീലമുകിൽ വേതിയോനേ
നിമിഷമുടൻ കരൈതഴവന്തതക
മുത്തമിഴ് കരൈതഴ വന്തതക
ചെന്തില്പുരമുരു പെരുമാളേ!
ചെൽവക്കുറമകൾ മണവാളാ!
വന്തടിയോനെന്നെ കമ്പിട്ടവൻ
വാറ പിണെകളെല്ലാം ഒഴിത്തരുൾക
എന്നതൻ കവലയെ തീർപ്പതുക്കം
എടുത്ത കഥ നൻറായ് തീർപ്പതുക്കം
ചിന്തതന്നിലെ എപ്പോഴും
തെളിന്തുവിളയാടവേണം

1 ആരണത്തിന്നകപ്പൊരുളേ!
അന്നവിരിഞ്ചനും തിരുമാലും
പൂരണമായ് ഇരുന്നവർക്ക്
പൊർക്കൊടിയേ എന്തൻ വാണിമാതേ!
ചീർണാംകുഴൽ സരസ്വതിയേ!
ചിന്തതന്നിൽ വന്തെപ്പൊഴും
നീരിണങ്കിയേ എപ്പൊഴും
നിനൈന്ത കാര്യ വരങ്കൾ തരവേണം
സജ്ജനങ്ങളും ഗുരുവരനും
തന്തിമുഖത്തോനും കവിമാരും
ഇച്ചയുടൻ മുനിവരൻമാരും
ഏന്തിഴയാളമ്മ ഉമതിരുവും
പച്ചമുകിൽവർണ്ണനിളയോരും
പങ്കജം കരത്തുള്ളോരും വിണ്ണവരോരും
ഇച്ചയുടൻ മറവുള്ളോരും
കൈമലരടി ശരണം പണിന്തേൻ
കണ്ഠമതിൽ വിഷം തരിത്തോൻ
2 കങ്കാള വൈരവർ താൻ

---

1 വേദം
2 ഏലീവണ്ടിന്ന ശിവൻ

ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനെന്നവരെത്തപ്പുറുക്കെ
ശക്തിയാലേ ഒരു പുത്തിരിയാറം
മണ്ടിയെരിവിഴിതന്നിൽപ്പിറന്നു
മന്നോർക്ക് ഉതവിയാക
കൊണ്ട ചാമുണ്ഡി അമ്മകളെ
കേൾവിയുടൻ പാട വരമെനക്കേകായ്,
പാടുകിറേൻ നാൻ നിനൈന്നതെല്ലാം
പണ്ടു ചാമുണ്ഡിഅമ്മകളെ
മൂടം പിറപ്പും താനയറിയാകൽ
മുന്നുമറിയാതെ ഏറ്റുകളെ

മറെറാരുരൂപം

D അരിതിരുകാ മാൽമരുകാ
അമ്മ ഉമയാളും തിരുവുള്ളമായ്
തിരിപുരമെരിചെയ്ത അരനാരെ!
തിറമുടയ ഉതവിനിരെ ,
കരിമുകവാ അയ്ങ്കരനേ
കളിത്താടുമെന്തൻ ചിന്തയിലേ
വിരവിനൊടമ്മ ചാമുണ്ഡികളെ
ഇതമുറപ്പാട വരമരുൾക 8

* * * *

നാടി അറിവോർകഠം അകെനപ്പോഴം
നല്ലതെന്നു കൊമ്പെൽ കൊള്ളുവേണം
കൂടിയ ചാമുണ്ഡിഅമ്മയുടെ
കററമുള്ളതെല്ലാം പൊറുത്തരുഠംവായ്
പൊന്നും പവിഴവും കലന്തതുപോൽ
പുകന്തിടുന്നോർ കളരിയിലേ
വൻ വിതങ്കളൊൻറും അറിയാതെ
വന്നവില്ലിൽ പാട അന്തരുഠംതരുവായ്
എൻ പഴഞ്ഞുവാഴ്ം ഈശപരനേ
തെളിവായ് ഇന്നേർ കതകളെല്ലാം
ഇൻപമുടൻ താങ്കഠം പാടുവതും
എല്ലാവരും ഉന്നികേട്ടരുഠംക
കററകളൈക്കഴലാം 3 തൊഴകുതിമേൻ
4 കതിർത്ത, ചാമുണ്ഡിഅമ്മകളെ
നൽ തമിഴിനാലേ പാടുവതും
നലമാക ഉന്നികേട്ടരുഠംവായ്
ചാറുകെതയിൽ പിഴൈ യുണ്ടാനാൽ
ചലിയാമലേ തിരുത്തിടുക

---

3 സംബന്ധം പൂർത്തികരിച്ചു
4 ശോഭയേറിയ

മാറി ഇരുന്തപേർ അനേകരും
മനംവെത്തു ഉന്നികേട്ടവർകൾ

അറിവുടയ തേവതൻമാർ
അടങ്കലമായ് മനംമകിഴ

വേതിയർപോൽ അടിയാർകൾ
വില്ലിലുങ്കൾ കതൈ പാട്ടറ്റും

നെറിഅറിയാമിൽ പിഴൈത്തിടിലും
നീതിയോടെ നീങ്കൾ പൊറുത്തരുൾകാ

ചിറിയോങ്കൾ പിഴൈത്തിടിലും
തിരുമനസ്സിലെ കൊള്ളൊണാതെ

ചീരറിയേൻ ചിക്കൈയറിയേൻ
ചിറന്തവില്ലിൽ പാട്ടും വകൈയറിയേൻ

ചാമുണ്ഡിഅമ്മ കതയറിയേൻ
പൂരണമായ് ഇക്കതൈയെ

പൊരുന്തും പാടി വില്ലിൽ പാടവല്ല
ഏവി പാട്ടുകൾ അരംപുരിയ

5 ഏഴെങ്കും പുകഴ്‌വിളങ്കും
എന്തൻ കരുനാതൻ വാഴ്‌ക, വാഴ്‌ക

---

5 സൗരഭ്യം

മറവുമുള്ള കുരുവിൻപാതം
മലരടി എൻ തലൈമേൽക്കൊണ്ടേൻ
കുരുപാതം എപ്പൊഴുതും
മറവാമൽ നിനൈന്തിരുപ്പേൻ
പൊരി പൂവാലെ വണങ്ങിടുവേൻ
ചൊല്ലുംകുറയെല്ലാം ഉതറവേണം
പരിതാപങ്ങളെ തീർപ്പതുക്കും
പൈതൽ ചാമുണ്ഡി അമ്മയുമേ
കുരുതി അടിയാർക്കരുൾ പാടുകരെ
കരുണയുടൻ വന്തു ഉതവുവായേ
വീരൻ വിട്ടമാട്ട തമ്പുരാനും
വരംപൊറനല്ല തോഴനുമാരും
ആകെ ഒന്നുപോലെ ആയിരക്കോടി
ആണ്ടവോന്മാർ പുകഴ് ചേര
ചേര അടിയോരുംക്കിടർതീർന്ത
ചെപ്പമാക ഉള്ളം വിളങ്ങവായേ
താകമാകക്കൊണ്ടേൻ ഗുരുവരനേ
തായെൻറപ്പൊഴുതും നിനൈന്തിരുപ്പേൻ
ചാമുണ്ഡിഅമ്മ പിറപ്പതെല്ലാം
ചാറ്റപ്പടിയോരറിയൊണ്ണാതു

മേവി ഇരുക്കവെ ഇപ്പടിയേ
വെററിയൊട്ടുവന്ന് തമിശനത്തിൽ
ഏകപ്പാട്ടുകൾ അനേകംപുരിയായ്
ഏട്ടുത്ത കഥ നന്റായ് നടത്തുകൾ
ചിന്തതന്നിലതാംപ്പടിയേ
തെളിവായ് കനകം വിളക്കവര്യേ

അടുത്തു തന്റെ കവിതകൾ ഗണപതി മുതലായവർ സഹായിക്കണമെന്നും അവർക്കു പലവിധ പലഹാരങ്ങളും നൽകി തൃപ്തിവരുത്താമെന്നും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇതിൽ കവി കുമാരനായിരുന്നതായി വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്.

III A അത്തിവേഷമുതിത്തതോർത്തനിൽ
അത്തലുററു പുണർന്നിട
അരുക നറുമലരിറകൊടരപണി
അറു ചെറു പറ പുതൽവനേ
പഞ്ചിയുററു കരത്തിലേന്തിന
മംഗിളചെന്റുള്ള മാനുഷ
പതറു കട്ടുടി ചിതറു കവടണി
പതയ നൊട്ടു കട പുതൽവനേ
ഉത്തമക്കരി മത്തവേഷമു
കരത്തനെസ്തുതി ചെയ്തിട

ഉന്തക ചെറുപയറിവങ്ങുവവുകള
ഉലകിൽ വിരവൊട്ട തരുവനാൻ
എത്തിശപ്പുകഴ് വീഗ്രമത്തിക
എങ്ക ചാമുണ്ഡി അമ്മതാൻ
ഇതമൊടവർ പുകഴ് ഉലകിലറിയവെ
എതിർവന്നൊരു വിനയകലുമാം
ആറുമുകവു മിരാറു കരവു
മഞ്ഞെറി മയിലൊരു വേലുമായ്
അലറി ഉഴറിടും ഇടിചെവിടർവള്ളി
അണഞ്ഞമുരുകനാർ തമയനേ!
ചെലിലലകിരി കാലികവടണി
ഞെറിവരും എലിവാഹനാ!
ചെവികൾ തമ്മിഴി ചെവ്വകമിഴികരം
അഴകതനിമദ മൊഴുകവെ
ഏറിയടിയന്ത നാവിലിതർകൊവ്വവാൻ
ഇടവുകൾതീരും നേരവും
ഇനിമയൊട്ട കനി പഴമൊടടയാൽ
ഇലയിലഴകൊട്ട തരുവനാൻ
അഴകൊടതിചന മഴക ചാമുണ്ഡി
അമ്മതൻ കത് പാട്ടുവാൻ

ഇഷ്ടമോടണി,പട്ടവാർമുല,
        മൊട്ടിലെ പണിയിട്ടടൻ
ഇതമൊടഴകിയ തിലക മൊട്ടുകറി
        ഇമയവക്കേതാരമായ്
തൊട്ടു തൊട്ടുകറി പട്ടപണിയണി
        തൊട്ടു വരവതിനഴകതാൻ
തോകവാഴ്കഴതോടേക വാഴ്വിതെന
        ആകന്നിതനൊതയെഗിരെ
വട്ടമുനമതിലട്ടികതകരി
        കുണ്ഡലവടിവുകളുഴകതാൻ
വടിവൊട്ടമയവരം പിടിതൻവടി
        വായടവിതൻ നട്ടമതകവെ
വെട്ടവൊത്തി ചെല്ല പൂതൽ
        വനാ തെട്ടമിക്കിലുമറിയവെ
വെഷമുകവനെന്നോഷയടിയനം
        വിരപ്പിൽ കത പലതതളുമാം
ആവൃജഡയിടയണിയും പരവട
        അലവരിവിഷം തലയിലെ
ഇതമൊട്ട ജഡയിൽ വാരി,
        മതി തരമൊടണിയും, പരൻ

ഇനിയ പുതൽവനാം വലിയകുടവയ-
റുടയമതകരി മുഖവനേ!
താരിലുമയപേർ പണിയണി
വാരിമുലയണി മാർവിലെ
സകല മറിവൊട്ടു തിറമുടയവന്
ഇണച്ചിരി മുതകനേ
കോരി വലതുകൈയാലെ നെയ്യിൽ
നാരിമാർ ചുട്ടമപ്പവും
കയന്നു ചെറുകളി താനിതുടൻ
കനി കനികളൊട്ടു പുതൽ ഗണപതി
വീര്യമോടിടി വാളുപോലുട
വാളെടുത്തു ചാമുണ്ഡി അമ്മയും
വിരവിലസുരനെ വതചെയ്തു കത
വിളങ്ങയരും ഗണനായകാ!
ഉള്ളിലുറംകനിവൊട്ടുടൻ
പരമീശനും മലമാതുമായ്
ഉരുകി മനമലിഞ്ഞുടനെ കൈലയിൽ
ഉയന്ത തിരുവരം ചെയ്തിട
മെള്ളവേ കരിമുകവനും
കുടവയറു തുള്ളിനടന്നുടൻ

വള്ളിതൻ മണവാളനും
        വടിവേലൊടെഴുന്നള്ളിയേ
ചട്ടതിയോടുടൻ നാരദതിരു
        മുമ്പിലെഴുന്നള്ളിനേ
പോതംവണങ്ങി അവരൊട—
        ന്നുരചെയ്തിടപ്പരമീശനും
മെള്ളവേ കരിമുകവനും
        കുടവയറനും നടകൊണ്ടുടൻ
വിരവിലെഴുന്നള്ളിയുടനെയിട്ടു
        വിലത്തിൽ നലമൊടുതൊഴുതാരാം
വിരവിൽ നടന്നുവന്നുടനെ കൈലയിൽ
        അവനു പഴമിതായെന്നരുളുമാം
വെള്ളിമാമലയിൽ വിരവൊടു വരുന്ന
        വക്തിത നൽക നീ
വിരവിൽ നടന്നുടനെ വിലമുടൻ
        അവനു പഴമിതന്നരുളവേ
ഊഴികാലവുമൊന്നുപോലെ
        വാഹനം കനിവോടുടൻ
ഉറുതിയോടു തിരുവരുളും ജനങ്ങൾ
        ഉഴറിയെഴുന്നള്ളിയേ

താഴെ ഓടി നടന്നോൻ കൈലായ
        മൊക്കെ വലത്തുമായ്
തനിമയോടു നടന്നഴി മുരുകനാം
        കണ്ടിവരുമതിനിടയിലെ
വേഷമുഖമതിന്നേഷണര–
        നിരന്നീടുമീവലത്തു വന്നവൻ
വിളങ്ങും കൈലയിലിതുവെ ശരണെന്ന
        വിരന്ന കരിമുകനാരുമാം
കോഴിതൻ കൊടിയോനാം ഓടി
        നടന്നു വന്നൊരുനേരമേ
കുമരനേരികളൊട്ടനെ മതകരി
        കുവട്ടു തരുകെന്നരുൾചെയ്താർ
നേതർ പുകഠകൊണ്ട മനവും
        ഇരുശനം കനിവോടവൻ
ഇരുന്നസഭയിൽ നിന്നിളകി
        ഇരുപേരും ഇനിയതരുതെന്നു വിലക്കിനാർ
അണ്ടജം വിറകൊണ്ടു വന്നിടയിൽ
        പുകന്നന താരമായ്
അറിയതിരു മിരുപേരെയും
        അഴകിതെന്നറിഞ്ഞരുൾ ചെയ്തുവേ

കൊണ്ടപോതരികത്തെ ഉള്ളി-
    ലടക്കും ആനമുഖത്തോനാം
കമലനടിയിണ തൊഴുതൊന്നടിമലർ
    കുകവിഴ്ന്നടി പണിയവെ
തന്തവിഴ്ക്കൊരു കൊമ്പുവാരിനം
    ഉറ്റെഴുത്തിന്ന് ഇതമെന്നോ
സാരസമൊട്ടു തെളിയാതിരുന്ന
    കരിമുകവൻ അടിയനിടർ കളഞ്ഞരുളും 59

വിരുത്തം.

V ഇടർ കളഞ്ഞരുളുവാനായ് ഈശനാർ കനൽ
കണ്ണിങ്കൽ
ഇരുന്നുടൻ പൂമികൾക്കേകയായ് ജനിച്ച തായേ!
പട പൊരുതസുരന്മാരെ പകയറുത്തുടനെ കൊന്നു
പട്ടമാം വേതാളംകൊണ്ടു പഴുതറവരങ്ങൾ പെററി
വടിവൊട്ടു ചണ്ഡൻ മുണ്ഡൻ മാരായ അസുരരെ വെല്ലാൻ
വരംപെററി കൈലാസത്തിൽ വിട്ടുമാട്ടുതമ്പുരാനും
കരുതി നല്ല ദേവതന്മാർ അരികെക്കൊടിയോട്ടും
കൊടിവന്നിക്കളത്തിൽ 1 ഉവന്നടിയോർകളിട്ട
ഒപ്പില്ലാക്കനി വകയും അരിമലരും മററുമുള്ളം
പൂപ്പടയും തണ്ണീർപ്പൂവും അരുളുടൻ
പട്ടക്കൈകൊൾവാനായിട്ടും പാട്ടുവില്ലും
പലതൊലികീതംപൊങ്ങ കൈപ്പകൊടിമാർ കുരവയും
കൂടവന്നലങ്കാരത്താൽ കളിക്കവന്നിപ്പന്തലിൽ
കടികൊൾകവേണമുള്ള കൂട്ടദേവതന്മാരോടും
ഇരട്ടണികളെഴലിനാർനാഥ ചാമുണ്ഡിഅമ്മതായും
ഇമ്പമായ്തോൻറി ഇന്തപ്പന്തലിൽ വിളങ്ങുവായേ

---

1 പ്രീതിയോടുകൂടെ

കഥ:

I

ഇതുമുതൽ കഥയാരംഭിക്കുന്നു. പാലാഴിമഥനത്തിൽ ദേവാസുരന്മാർക്ക് വിരോധമുണ്ടായതായും തൽഫലമായുണ്ടായ അസുരസ്ത്രീകളുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ചണ്ഡനെന്നും മുണ്ഡനെന്നും രണ്ട് അസുരന്മാർ ജനിച്ചതായും മററുമുള്ള പുരാണകഥയാണ് ആദ്യമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്.

പണ്ടു ദേവകളും അസുരർകളും
പട എടുത്തല്ലോ പിണങ്ങമൊന്നർ
ആണ്ടായലക്കങ്കും ദേവേന്ദ്രിരൻ
അരചരാകവേ വാഴ്ന്തകാലം
കൊണ്ടുകൊടുത്തതോർമാലയാലെ
കോപമുടൻ മുനി ശാപമിട
കൊണ്ട ശാപത്തെ തീർപ്പതുക്ക
കടൽവർണ്ണരെ പോററിട്ടമാം
പോററിനതോർ ദേവകൾക്ക
പുതുമയുടനെ ശാപംതീര

തേററി മുകിൽവണ്ണനരുളതെടുത്തു
തേവകൾക്ക കൊണ്ടു കൊടുത്തനേരം
ആററവൊണ്ണാതെ അമൃതം ചൊല്ലി
അസുരരും വന്നു പിണങ്കിടുവാർ
1 കൂററുപ്പോലെ വന്ത തേവകളും
കോടിയസുരരും പടപൊരുതാർ
പൊരുതൊരു പടയിടയിൽ
പോകച്ചുമെന്തല്ലോ നാരായണർ
തിരുച്ചക്രം എറിന്തല്ലവോ
ചീറിയസുരരെ കൊല്ലുവാനാം
പൊരുത്ത അസുരരെ കൊന്നൊടുക്കി
പേടിയൊഴിന്തല്ലോ തേവകൾക്ക
വരുത്തമെന്നിയേ നാരായണർ
വന്ത പാൽക്കടലിൽ പള്ളികൊള്ള
അസുരരുടെ കന്നിയർകൾ
അന്നപട്ട മിഞ്ചിഉള്ളോർകൾ
പുന്നമയുടൻ പാതാളം
പുകൊളിന്തല്ലോ വാഴ്ന്തിരുന്താർ
വനമയുടനെരണ്ടു അസുരപ്പെണ്കൾ
വലിമയുടനവർ വാഴ്ന്തകാലം .

---

1 കാലനെപോലെ

കതിർമയുടനെ ഉലകിരോർ
കലഹമെന്നൊക്കെ വാഴ്ന്തകാലം
ആതി ദേവകൾക്കും അസുരർ കൾക്കും
അച്ഛനൊന്നു രണ്ടു തായ്‌വഴിയായ്
നീതിയുടനാറു വാഴ്മകൾ
നീളത്തങ്ങളിലെ പോരെതൃത്താർ
ചേതം വാരാമൽ ദേവകളും
ചിറന്ത മുപ്പത്തു മുക്കോടിയോനാർ
തീരുവന്തതെ അതിമിട്ടി
തികഴ്ന്ത പെരുമാട ചിറന്തുണ്ടു
അന്തകാലത്തിലെ അവർകളെല്ലാം
അരിയ കോപത്തോടെ വാഴ്ന്തിരുന്താർ
ചിന്തതുന്തല്ലോ നാമുമിങ്ങു
ചിറക്കപ്പാതാളം പുകൊള്ളിത്താം
മുന്തി നാരായണരവാക്കുവേണ്ടി
മുലംകൂടാമൽ കൊന്നുപോട്ടാർ
നാമിതന്തവീട്ട വാസലെല്ലാം
നകണ്ടിടിന്നുപൂമി പാഴതാച്ചു
ഓമംചെയ്യുമന്ത ഇരിഷികളെ
ഉറവുക്കാരരെ ചടങ്കംചെയ്യാർ

ദേവിയുടൻ രണ്ടു പുത്തിരരെ
വിളങ്ങത്തരുമ്പായെ നമുക്കിനി
നാമം നിരെന്നല്ലോ അസുരപ്പെണ്ണുങ്ങൾ
നാടി തപസ്സുകൾ ചെയ്തിരുന്നാർ
ചെയ്ത തപസ്സിൽ വലിമയാലെ
ചിറന്തോരിരുഷികൾ മനംമകിഴ
ത്തെന്നല്ലാം മുകം നോക്കി
തമക്ക വേണ്ടുവരങ്ങളോ ചൊൽവാർ
ഒപ്പെ പുത്തിരർ രണ്ടുപേരെ
ഉകന്തുതരവേണം എന്നമൊഴിന്താർ
ജയിക്കം പുത്തിരർ രണ്ടുപേരെ
പിറക്ക ഒന്റാക വരംകൊടുത്താർ
കൊടുത്തവരം തപ്പാമൽ
കൊണ്ടതല്ലോ രണ്ടു സ്ത്രീകൾക്ക്
അപ്പത്തുമാസം പത്തും തികഴ്ന്തപോതേ
അസുരപ്പെണ്ണുങ്ങളും പെറ്റെടുത്താർ
എടുത്തിട്ടപോതം വളർത്താരല്ലോ
2 ഇളവാരണക്കന്നുപോലെ
നടുക്കമുടനെ ചണ്ഡനെന്നും
നല്ലമുണ്ഡനെന്നും പേരുമിട്ടാർ

---

2 കുട്ടിയാന

ഇസ്സുത്തുടനവർ വളർത്താരല്ലോ
ഇന്തപ്പൂമിതന്നിൽ നടന്നുകണ്ടു
പട്ട അസുരർകൾ ഇരുന്തതെന്നും
പാഴായ്കിടന്ത പൂമികണ്ടു

വട്ടക്കോട്ടയും കെട്ടിയല്ലോ
വലിമയുടൻ രാജധാനിയുമായ്

തിട്ടനവേ കൈക കെട്ടിയല്ലോ
ചെപ്പുത്തുടനവർ വാഴ്ന്തിരുന്താർ
വാഴ്ന്തിരുന്ത അസുരരെല്ലാം
വൻമയൊടുനല്ല വരങ്കൾപെററി

ചെന്ന പൊന്നിൻ മുടി ചൂടി
ചിറകപ്പെട്ടവും കെട്ടിയല്ലോ
വെന്തൻ പവനിപോൽ ചണ്ഡൻ മുണ്ഡൻ
വെററിപടയ്ത്തന്നവീര്യമുടൻ
അന്തപ്പുകഴാലെ ആയിരക്കോടി
അസുരപ്പടകളും വാഴ്ന്തിരുന്താർ
ഇരുന്താരാന കതിരയോടേ
ഇതന്തനല്ല കാലാൾകളും
പൊരുന്തവേ രാജധാനിയുമായ്
പുകഴുറവുടനേ വാഴ്ന്തിരുന്താർ

അരും തവം ചെയ്യും ഋഷികളെ
അളയ്മിട്ടു കൊന്നു തിന്നവരാം
വരുന്തിയന്ത തേവകളും
മലങ്കിയുടനെനിനയ്ന്തനേരം

അന്തപ്പുകഴാലെ ആയിരക്കോടി
അരുംതപസികളെ കൊന്നുംപോട്ടാർ
പന്തിയൊഴിന്തിനിവാഴ്വിക്കരോ
വാഴും മുകിൽവണ്ണൻ വേണമെന്നും

ചിന്തയാലെ ദേവകളും
ചെന്നു മുകുന്ദനോടുണർത്തുവാരാം
എന്ത വകയാലും വാഴൊണ്ണാതു
എങ്കളുക്കു അസുരപ്പടകളാലെ

ഇങ്കെ ചെയ്യും നല്ല കർമ്മമെല്ലാം
ഇരുന്തു ചെയ്യവും താനൊട്ടാർകളെ
ഉപദ്രവമായ് കൊന്നവരു
ചോരയൊഴുക്കിറാർ ഭൂമത്തിലെ

അങ്കവർകളൈതെപ്പുതുക്ക
ആരാലും ഇയലൊണ്ണാതു
ചിങ്കംപോലെ രണ്ടസുരന്മാരെ
ചീനത്ത ചണ്ഡനെന്നും മുണ്ഡനെന്നും

എല്ലയില്ലാതെ പടകരളോടെ
എങ്കളാച്ചിയം ഞൂണിരുന്താർ
വല്ലപടിയവർ വിനയൊഴിന്തു
വാഴ്‌വിക്കവേണമേ എങ്കളൈത്താൻ
ചല്ലിയത്തുടനെ അവകൈക്കൊൽവാൻ
ചക്രപുത്രൻവനേ! എനവണങ്ങി
വല്ലപടിയാലും എങ്കൾക്ക
നന്മചെയ്യ വേണമെൻറു പണിന്തനേരം
പണിന്തവർകളെ പാർത്തല്ലവോ
പള്ളത്തിരുവായിൽനാകെ മലര
ഇണങ്കിയുടൻ കൈലാശത്തിൽ
ഈശരടിപോററച്ചെല്ലുവെൻറാർ
ഗണങ്കളെഴും തേവകളും
കൂടിവരുമെൻറു താനെഴുന്തു
അരൈണന്തവർകളും കൈലാശത്തിൽ
അരനടിപോററ ച്ചെല്ലുവാരാം
അടിയോങ്കൾ പോററിയല്ലോ
അനിയായം ഉണർത്തുവാരാം
കടികിടപ്പില്ലൈ അടിയോങ്കൾക്ക
കൊടിയ അസുരപ്പടകളാലേ

തടിയമുക്കിയേ വാഴ്‌വതുക്കും
തക്ക നല്ല നാങ്കറം ദേവാതിമാർ
കൊട്ടമചെയ്യുമന്ത ഇരിഷ്ടികളെ
കൊന്നു തിന്നവതുക്കും അളവില്ലാമൽ
അളവില്ലാതെ ബലവീരിയവും
അറാക്കച്ചുരികെതാർക്കില്ലെ
വഴുതാതെ ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനെന്നും
വാഴും മുണ്ഡനെന്നും രണ്ടസുരർ
കളവു പാടവേ വരവും പാററി
കൺകളെക്കൊട്ടയും ഇട്ടിയന്താർ
ഉള്ളും തളരാതെ അടിയങ്കൾക്ക
ഉറവുനാമതെത്തക്കേട്ടപോതെ
നാമും അവർകളെ പയന്തല്ലവോ
നല്ല കർമ്മങ്കൾ നിനയാമൽ
ചീവൻപടയ്‌ത്ത പരംപൊരുളെ
ചിക്ഷപരിപാലനം ചെയ്യുമെന്ന
കാമുതേവനക്കും അടങ്കാതെ
കരുത്തുടയപേരൊരുവരുണ്ടോ
പൂമലരിട്ടു തേവാതിമാർ
പോററിപ്പോററിയെൻറു പണിന്തനേരം

ആധാരം നീയൊഴിയ
അടിയോങ്കൾക്കൊരുവരില്ലെ
നീതിയില്ലാമൽപ്പിടിത്തുകൊന്നു
നിണം ചൊരിയവെ തിന്നവാരാം
ആതി ദേവകൾക്കും കാണാവണ്ണം
അവർ പട്ടകിൻറ പാടതെല്ലാം
നീളുററടിയോർകൾ പൊറുക്ക വല്ലാം
തേവ! തേവാ! എൻറു പണിന്തനേരം
നിന്നദേവകളെ നോക്കിയല്ലോ
നീലകണ്ഠരും അരുൾപുരിയ
അന്നപൂവിലോകം കാക്കവെല്ലോ
അന്തമൂർത്തികളെ പടൈത്തിതല്ലോ
എങ്ങും കേളാത വചനമല്ലാം
എൻചെവിയാലെ കേട്ടതല്ലോ
നണ്ണം നണ്ണം പൂമിയെത്താൻ
നലംപെടവെ കാത്തതല്ലോ
ഏല്ലയില്ലാതെ തിരുമനസ്സിൽ
ഇളക്കമുറവുടൻ താൻ ചിനന്നു
നല്ല ഗംഗയും ഉമയവരും
നടുങ്കിപ്പാതാളത്തിൽ ഒതുങ്കുവാരാം

കൊല്ലും നാഗങ്ങൾ പടം വിരിച്ചു
കോലത്തിരുമേനി താൻ വരുന്ന
ചൊല്ലുള്ളലയാതെ കോപമുറവു
ചേർന്നക്കെല്ലാരും മലങ്കുവാരേ

V

ശിവനുണ്ടായ കോപഫലമായി പാതാളത്തിൽ നേരിട്ട വിശേഷങ്ങളെയാണ് ഇതിൽ വർണ്ണിക്കുന്നതു്.

തെരുതെരനെ തിരുജട വിതറീടവേ
തിറമഴകിന പിറ ചരിയവെ നകള
പൊരിപൊരിനക്കനൽ ചിതറിയെവിഴുമാം
പുതുമലരും കൊക്കറവുകൾ ചരിയാ
തെരുതെരിനെ നിന മയിലുഴിഞ്ഞിടവേ
നിറമഴകിന പുലി തൊലി തകതികിനേ
കരകടലെരിയവെരിതി ഇളക
കവലയമഴിയവേ കോപമുറവു
തിട്ടതിടിനെച്ചില മലയതുനകള
തിരയിളകിനകടൽ മറഞ്ഞിളകിടവേ
കടുവിഷമെറിഞ്ഞരവുകൾ പൊടിപടവേ
കനൽചൊരിയവേ തിരു മിഴി യെരികിളര
കടുകടിനച്ചിലമലയതുനകള
കിളർ മല വടഗിരി പൊടുപൊടെന്നേശയ

നെട്ടനെടിനലറിയെ വിളിയെറിഞ്ഞിടവേ
തകിതികിനെ ഒലി എതിരിടവേതാൻ
ചിത്തമതഴകിയെ ദേവകളുഴലാൻ
നിലമുഴകംപടി കോപമതുറവ
തിത്തിതിമിന്തോനപ്പിടി വരവേ
തകിതികിനേയൊലി യെതിരിടവേതാൻ
ചിത്തമതഴകിയെ ദേവകളുഴറാൻ
തിശകൾ നടുങ്ങവെള്ളത്തിമലങ്ങ
ഒത്തന പൂമി കലങ്ങി നടുങ്ങ
ഉയർതിരുമേനി അരൈശെഞ്ഞു കല്ലക
അത്തൽ തിരുകെയ്യിൽ വിശപ്പുമണിഞ്ഞു
അഴകൊട്ടു നാടിയ കോപമതുറവ
തിറമുടനളകരക്കൊന്നമലങ്ങ
ലോകർ കോനകുറവുടനഴിയ
കവുമുറടസ കരമായിരമെണ്ണുപോൽ
കനിവൊടിരട്ടിത്തുടനെ വിരട്ട
കുറവുകൾ വരുമെന്നവരവരെയും
ഗുരുവരനേ ചരണെന്നടിയുററാൻ
മായവരക മഴിഞ്ഞുടനെ മലങ്ങ
മനമുരുകംപടി കോപമതുറവ

എന്തൊരുവക ഇതെന്നറിയാഞ്ഞു്
എല്ലയില്ലാതെ ചൊന്നമൊഴിയുറവു
അന്ത ദേവകളും ശരണെന്നേ
ആഴികൊട്ട നാരതരും ശരണെന്നേ
വന്നു വിരിഞ്ചനും അടിമലർ തൊഴുതു
വകവക ചരണമതൊക്കവേ തൊഴുതാർ
ഇന്തിരരും മലരടി കമ്പിട്ടേ
ഇരുഷികളും ശിവമെന്നടിതൊഴുതാർ
തൊഴുതമരരിയ ജനങ്ങളുമെല്ലാം
ഭസ്ഥർകളൊക്കെ മലങ്കിയെ അഴുതാർ
അഴിനിലയൊട്ട വരുണനു മടിതൊഴുതാർ
അങ്ങിന്തിരനും വന്നടിതൊഴുതാർ
തൊഴുതനയാരാളികളും തൊഴവേ
പുകഴമനാടരൊക്കവേ തൊഴുതാർ
പഴ്ജ്ഞകം വരമെന്നവരവരഭയം
പക്ഷമുടൻ ശിവനെ സ്തുതിചെയ്താർ
അക്ഷരമണികരമുടയവനേ ജയഃ
അഖിലജഗൽ പതിയായവനേ ജയഃ
മുക്കണ്ണുടയവനിറയവനേ ജയഃ
മുഴമതിയേ ജട വൈത്തവനേ ജയഃ

തക്കമുടൻ വിഷമുണ്ടവനേ ജയഃ
തൽപരനാകിയ ശങ്കരനേ ജയഃ
ഒക്കവെനിന്നു സ്തുതിച്ചടിതൊഴവെ
ഒന്നൊഴിയാതെ നമസ്തുതി ചെയ്തു
മന്ദംനാടകമാടും പരമീശൻ
വന്നവരറിയനോ തിരുവുള്ളമാനാർ
നിന്നതിലൊരുവരൊടല്ലയിതെന്നും
നിങ്ങൾ പലങ്ങളെല്ലാഴിതെതിട്ടമെന്നും
ഒന്നിനെ ദേവകളെപ്പാലിപ്പാൻ
ഉഴറിയെ അസുരനെ വതചെയ്‌വതിനായ്
ഇന്നൊരു നിലകളം വരുത്തുവനെന്നും
ഇതമൊടു ചെപ്പുംമേനിയിതെന്നും
ഇനിയ ജനങ്ങൾ അതൊക്കവെ കേട്ടു
ഇരുകരതി നിന്നവരവർ ചൊല്ല
കനിവൊടു കോപമില്ലപ്പതിനാലേ
കഴിവുകളില്ലാതൊക്കവെ നിന്നാർ
പനിമതിചൂടിയ ചെഞ്ചിടയീശൻ
പകലിതുവാകിയെ കോപമതുററു
ചിന്നമരുകരവതിനടിമലർ തൊഴുതാർ
തിറമുടനഴകിയ കടൽമുകിൽവർണ്ണൻ

VI

അസുരന്മാരെ സംഹരിക്കുന്നതിനായി ശിവൻെറ തൃക്കണ്ണിൽനിന്നും ഭരണിനക്ഷത്രത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ ജനിച്ചതായി ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ചെമ്പഴക്കാപ്പാട്ടിൻെറ രീതിയിൽ വായിക്കാവുന്നതാണ്. രണ്ടും നാലും വരികളിൽ കൃഷ്ണഗാഥയിലെ യുഗ്മപാദങ്ങളുടെ വൃത്തം കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വില്ലടിപ്പാട്ടിൻെറ വൃത്തം മറെറാന്നാണ്.

വൈരവിയെ അടിതൊഴുതു
വാഴും മുകുന്ദനും അമരംപുരിയ
തെരിയമനമാം തിരുമനസ്സിൽ
തക്ക കോപങ്കൾ ഉളപ്പതിനായ്
ശിവനതലത്തിലേ പാർത്തപോതേ
തിരുപുരമെരിചെയ്യുമരനാർ
നയനമിഴിയുററ മിഴിതുറന്നു
നാടിപ്പൂമിയിലേ പാർത്തപോതേ
പുവനമെങ്കും ഒളിവിളങ്കും
താകമെരിയുററ മിഴിയിൽനിൻറു
തനിത്തങ്കൊരു തുള്ളിനീർവിഴമാം
ചീമയില്ലാതെ ബല വിരിയവും

നിറംപകരടെത്തൊരുകന്നി ഞാന്നളവായ്
കോമളമാകവേ വിളങ്ങിടവേ
കൊററക്കയിൽമൊഴിയാം പുറന്താളെ
ഭരണിയെന്ന ഞാന്നാളിൽ
പാവനല്ലാരം വന്നു പിറന്തനരാം
കരുണയുടനെ വിനയൊഴിക്ക
കൺകഴലാളും പിറന്തനരാം
അരുണ ഉദയംപോൽ വിളങ്ങിടവേ
അന്ത ആയിഴയേ കണ്ണല്ലവോ
തങ്കം ആശചൊല്ലി സ്തുതിത്തിടുവർ

VII

കവിയുടെ വാചോവിലാസം പ്രസ്പഷ്ടമായി പ്രകാശിക്കുന്ന ഭാഗമാണിതു്. ഇതിൽനിന്നും ഒരു സംസ്കൃതപണ്ഡിതനായിരിയ്ക്കാം ഇദ്ദേഹമെന്നു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണു്. അസുരസംഹാരത്തിനായുള്ള ചാമുണ്ഡിയുടെ ജനനത്തിൽ ദേവാദികൾക്കുള്ള അതിററ സന്തോഷത്തെ കവിഹൃദയാവർജ്ജകമാംവിധം വർണ്ണിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗത്തു് തുള്ളലിലെ തരംഗിണീവൃത്തമാണു കാണുന്നതു്.

ഹരിഹര!ശിവ!ശിവ! ശങ്കരനേ! ശിവ!
അംബുജ ഭദ്ര മനോഹരിയേ! നമഃ
അലകടൽ മറിത്തിളകുന്നപോൽ വരും
അസുരർപെരുമ്പടകളുന്ന തൊട്ടിനി
വിലകി വരുന്നതൊഴിഞ്ഞു പോമിനി
വിഘ്നമതില്ല നമുക്ക നിശ്ചയം
കലമിയലുന്ന മടമാതരാകിയ
കയിൽ മൊഴി തിലസമായ പെൺമണി
തലമതിൽ വന്നു വിളങ്ങിവരുന്ന
മംഗളരേ! ശിവശങ്കരിയേ!നമഃ

അങ്കുരമാടരകടൽ തീരമൊന്നിഫ
അളിശിഖിക പരന്നു വരുന്ന
നേർക്കുകലങ്ങളോടൊത്ത വാർകുഴൽ
മെല്ലിയർ പൺപുറമപോലെ വാണതൽ
തോകയർ നെററിയിൻ മതിൽ ചന്ദന
സുന്ദര വണ്ടിനനേർ കുരുന്നില
പോർകലമാകിയ മന്മഥൻ ചില
കനിച്ചില വന്ദന പുരികങ്ങളും
ഇണകരം തിരണ്ട നൊയ്യു മേൽമിഴി
ഇളകിന്ന വേൽ മുനപോലെ മിന്നിട

പണമുലമാതരെടുത്തു വളർത്ത നൽ
പൈങ്കിളി തൻ ചിറകൊത്തന അഴകിൽ
കണ്ടവുള്ള കവിളിന്ന നേർചിരിയ്ക്കിണ
കതിർമയൊടഴകിയതാം അതിൽതിറം
കണ്ടവുള്ള തൊണ്ടിമലരെന്നപോലിതഴ്
കല്ലൂര മുത്തുകൾപോലെ പല്ലൊളി
ഇണ്ടവിളങ്കവെ മുവൊരാത്ത കണ്ഠമാം
രത്നങ്ങൾ കൊണ്ടണിയുന്ന പോൽപ്പണി
ആടുന്നപൊൻകഴ ത്തെഴുകൊന്നപോൽ
ആകനിറത്തെന കുണ്ഡലങ്ങളും
കൂടിനകന്നിന മേൽഭുജങ്ങളും
കൂടവെ കയ്യിൽ ഇട്ടകടകമാം
നാടിയെനമ്മൊട്ടു വന്നവർ വിന
നാശമവ്വംപെടി കയ്യിൽ നാന്തകം
ഉററനമാർവിന്ന മെരുമാമല
ഒക്കവെ വന്ന ചുവൻതാഴ്ന്നന
അററമില്ലാന പോൽ പ്രധാരങ്ങൾ
അങ്ങണിയുന്ന പണിത്തിറങ്ങളും
കററമില്ലാതൊരു പൊന്നരഞ്ഞാണം.
കൂടവെ പാദത്തിൽ ചിലമ്പുകൾ

ചിററില ആലിലപോലെ ഉദരമാം
ചെറുകവേ ചാർത്തിന മഞ്ഞപ്പട്ടും
ഊക്കമുടൻ നെടുനാളും വാഴ്ക
ഒക്കവേ വൻവിന പോം നമുക്കിനി
തീക്കമുടൻ തെളിവോടും വാഴ്ക
തേവകർ മേവിപാദം പണിന്ത
വാക്കുള്ള ചണ്ഡനെ വെല്ല വന്തതോർ
വാർകുഴലുണ്ണി തൻ പാദമേനകം
ഊക്കമുള്ള മുണ്ഡനെ വെല്ലവന്തതോർ
കാർകുഴലുണ്ണി ഉൻപാദം ശരണം
ഹര!ഹര! ശിവ!ശിവ! ശങ്കര ശിവ!
അംബുജഭദ്രമനോഹരിയേ! നമഃ

വിരുത്തം

മൂന്നാന തിരുനയന മുടിവിളങ്ക കണ്ഡലമായ്
ആറന്ത തിരുമുഖവടിവൊത്തണികുഴലിലെ
കണ്ഡലമായ്,
ചെന്നികരമായിരത്തെ ചെറുക്കി, യെട്ടുക്കരമാക്കി
തോറ്റുവെണ്ടും ആയുധങ്കൾ തുലയാമൽ താൻ
കൊടുത്താർ

VIII

ഈ ഭാഗത്തിൽ ചാമുണ്ഡിയുടെ രൂപാദിവർണ്ണനയാണു കാണുന്നതു്; ചെമ്പഴക്കാപ്പാട്ടിന്റെ മട്ടിൽ വായിക്കാം.

ശംഖോടൊത്ത തിരുകഴുത്തിൽ
തരിത്ത വട മാലകളും
കൊങ്ക രണ്ടും ചിമിഴ്പോലെ
കൊടിയിടയിൽ മണിമാർവ്വും
വിളങ്ങും ആലിലപോൽ വയറും
മടിയാരയും തൊറിഞ്ഞുട്ടുന്നു
തൊങ്ങും മദവാന തുമ്പിക്കൈ പോലെ
തണ്ടിയൊത്തന കുറങ്ങു രണ്ടും
കതിർത്ത ചെപ്പോടൊത്ത മൊട്ടും
കൈതമൊട്ടുപോൽ കണങ്കഴലാം
വൃത്തിത്തണ്ടു മെപ്പുറംപോലെ
രണ്ടുപുറവടി അണിവിരലും
മലർത്ത ചെന്താമര ഇതഴ്പോലെ
മലരടി പുറ വടിവതെല്ലാം
സ്തുതിത്ത ചിലമ്പോശയോടെ
കുയിൽമൊഴിയാളും എഴുന്തിരുന്നു

ഉരങ്ങളുടൻ നൽ വരങ്ങളുമായ്"
ഉറവുകച്ചുണ്ണിതങ്ങളെയമിട
കരങ്ങളെടുത്തു ആയത്തുടനേ
കൈയിലായുധങ്ങൾ പലതെടുത്തു
അരൻ പരനാർ തിരുമുഖത്തിൽ
അമ്മ പൈങ്കന്തൊടിയാളും പാർത്തപോരാതെ
പൊരികനൽ ചൊരും മിഴിയാരും
പുലമ്പിടുവാരൊരുവചനം
കോപ മുറവുടനേ അടിയവൈരത്താൻ
തോററിമയടുത്തെന്ന കരുവമെല്ലാം
ചൊല്ലുവേണമിനി ചടിതിയിലേ
മാററലരെ ഒഴിത്തിടവോ?
മരുതരലെ കടിത്തിടവോ?
വേററുങ്കരുമങ്ങൾ വേറെയുണ്ടോ?
മേവിച്ചുടതിയിൽ എങ്ങകരെന്റാം.
    തിരുമനസ്സു തെളിഞ്ഞുടനെ
ശിവനതളുകളെച്ചൊല്ലുവാരാം
“കരുതി വാനവർ ചെയ്യുറതൊർ
കർമ്മധർമ്മങ്ങൾ ഒട്ടാകെ
പൊരുതുരണ്ടു പെരുംപടയോടെ

പുകഴ്ത്തുകൊന്ന മുടിയ്യൂവാരാം
ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനെന്ന രണ്ടസുരർ
ധർമ്മമൊന്നത്തെ അഴിക്കിറാർ
രണ്ടി അവർകളെ കൊന്നൊടുക്കി
വാനവർക്ക് പഴയ മൊഴിക്കരുണം
അങ്ങർ ലോകത്തും കീർത്തികൊണ്ട
ത്രിലാലമൃതമേ കേളുമെന്നും
കണ്ട ചിന്തത്തോടെ ചൊല്ലുമെന്നും
കൊന്ന മുടിയ്യൂമെന്നും, അമരാംപുരിയ"
അന്തവാക്കികളെ കേട്ടപ്പോതെ
അരുണങ്ങ് ഏറ്റതാ ചൊൽവാർ
"ഇന്ത അസുരരെക്കൊല്ലുവോ താൻ
ഇന്നടിയാളെ തോററിനതും
പണിയെയാണ് അവരെ കൊൽവതുക്കം
വരംപെററിയ നല്ല അസുരരെയെല്ലാം
ചന്തമുടൻ കൊല്ലു അരുകമൊതാൻ
ചന്തയമല്ലണോ? എന്നമരാംപുരിയാ"
എന്ന തിരുമനസ്സുററപ്പോതേ
ഇന്നടിയാൾ പോയ് എത്തുതവരെ
വെററിയുടൻ കൊന്ന ശിരസ്സുവുള്ള

വെററിയാരല ഇതോ വിടയുംകൊണ്ടവൻ
വന്ന കൈലാസം വലത്തും വയ്ച്ചേൻ
വൻമലയോടുടൻ പാദം വലത്തും വച്ചേൻ
ഇന്ന പോരേനെന്ന വിടയുമേകി
ഇണങ്കിപ്പുകഴോരും കൂടായ്‌നടക്ക
മുൻമലങ്കളും ചീരായ്‌വിട്ടു
മുരി മലവരെനെ പോനപ്പോല
ഇമ്പമുടൻ പോര നേരത്തിലേ
ചോതി അരനാരും തിരുവുള്ളമാം
വന്മയുടനിന്നും ഉലകത്തിലും
വാഴ്‌വും പെരുമ്പെടയും ഗണങ്കളെല്ലാം
നന്മയാകാതനായകിതേക
നാടി തുണയാകപ്പാകമെന്നും
പോനാലും കളിക്ക അറാർകളൂരേ
പോനാൽ വിളെഴുപ്പുകളുണ്ടാമെന്നേ
അവളെണെയുതിത്തവൻ വിടൈകൊടുക്ക
അവലിത്തുടൽ പോനാർ ഗണങ്കളെല്ലാം
മാനിൻമിഴിയാളെ തേടിവണങ്കി
മാനിലത്തുടനേ പെരും പടയും
ചേന പടയാണ്ട ഗണങ്കൾ ചൂഴ

തെളിഞ്ഞു പോന്നാളുമാ നായകിയും
അററമില്ലാതെ പേഗണങ്ങളും
അടങ്കലംചെന്നു വിളിയെറിയ
കററക്കുഴലാളും ചെന്നുനിന്നു
കട്ടക്കപ്പടക്കൊക്ക വിളിത്തിട്ടവാറും
ഉറവുവാണാലെ വാങ്കവന്തൻ
ഒക്കപ്പടക്കാക്കപ്പുറപ്പെട്ടോ
കോട്ടവാതിലെ തെരെത്തുറന്നു
കോപിത്തിരിയാതെ പുറപ്പെട്ടോ
വാട്ടമിനിയെൻറും വാഴ്‌വെൻറും
മനസ്സിൽ ചഞ്ചലങ്കൾ നിനയ്ക്കവേണ്ടാ
വേട്ടക്കകപ്പെട്ട മിരുകംപോലെ
വെട്ടിപ്പിളപ്പേൻ തലയറുപ്പേൻ
വാട്ടം ഇനി ഒൻറും ഒഴികല്ലടാ
വല്ലരക്കാ പണ്ടു പുറപ്പെട്ടെടാ
മൂണാം നീങ്കൾചെയ്യ ചടങ്കുകളും
മുടിവിനൊക്കളും കേട്ടിരുന്തേൻ
ചൊന്നപടി ഒൻറും കണ്ടതില്ലെ
ചൊപയഴിഞ്ഞുയിർ ഇഴപ്പായോടാ?
കന്നിവന്തതെന്നും നിനയ്ക്കവേണ്ടാ

കൈയിൽ വാളിനാലെ ശിരസ്സും കൊയ്‌വേൻ.
വന്ന ക്ഷുദ്രികൾക്ക് വിരുന്നുമിട്ടു
വാണോരും ശിവലോകത്തേററിടുവേൻ
ചാറവും ചരിപ്പോരിൽ പാപംചെയ്യും
ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനായ അരക്കർകളേ!
മററു വാഴ്‌വുകൾ നിനൈന്തു നീങ്കൾ
മനം മകിഴ്‌ന്തും ഇരുക്ക വേണ്ടാം
ചാറവും ചരിപ്പോരിൽ പിടിത്തുങ്കളെ
ചിരങ്കൾ വെട്ടിയേ ഉയിർ പിളപ്പേൻ .
കററച്ചടയോക്ക് അടിയറവെപ്പേൻ
കടുകപ്പടയോടെ പുറപ്പെടടാ
നാണിച്ചിരിയാതെ അരക്കർ കോനേ
നാടി വിളികേട്ടാൽ ഇരുപ്പായോടാ?
പൊന്നി കോട്ടയും അടൈത്തിരുന്താൽ
പിന്നെ ആൺപത്തുകഴികല്ലെടാ
വാണാലിനി കളയവേണ്ടാം
വെട്ടിപ്പിളപ്പേൻ തലിയറുപ്പേൻ
കാണിക്കയാക വെപ്പേൻ പരമീശക്ക്
കാലം വൈകാമൽ പുറപ്പെടടാ
തണ്ടിപ്പടയാക വിളിക്കും ചന്തം

ചണ്ഡൻ മുണ്ഡൻ കേട്ടു് എഴുന്തിരുന്നു്
കൊണ്ട ചിരത്തോടെ താൻനടന്നു്
കോട്ടവാതകിലെ ചെല്ലുവാരാം
എങ്ങളിക്കെല്ലുമൊക്കെ നടുങ്ങിട്ടും പടി
എടുത്തു പൊരുംപരെ തകെന അരമെന്നു
മഞ്ജിയൊട്ട പുറവും പടകരും ചെന്നു
മാനവള്ളുടനെ വിളിത്തിടവേ
ആരോ പടക്കാക വിളിത്തതെന്റു
ആരണെങ്കിലടൻ കേട്ടപോഴേ
നേരെയൊതുങ്ങി താമെന്നവേ
നെരുങ്ങിപ്പടക്കാക വിളിത്തെന്നേ
പാരിലൊതുവാതും മുന്നംവന്നു
പടപൊരുതെന്ന ജയിന്താരില്ലെ
പോരിൽപ്പൊരുതല്ലോ ദേവേന്ദ്രൻ
പോനാർ പടതോററു ദേവകളും
തോററാർ പലരും വന്ന എതിർത്തിലെ
തോകയാക ഇന്ന പടക്കായ് വന്ന
കാററാൽ വലിവുള്ള തേരും പൂട്ടി
കാർകുഴലാളോടേതോ ചൊൽവാർ
മാററാനാക വന്ന പെൺകൊടിയേ

ഒടിഞ്ഞുപോകാമല്ലയിതാം കൊണ്ടു
വെററിയുടനേ പോകാവിട്ടാൽ
വീണാലിറപ്പായേ പെൺകൊടിയേ
ഉല്ലാ!പെരുന്തോഴാ! വല്ലരക്കാ!
മതികെട്ട നീയും ഇതന്തായോടാ?
നല്ല തേവർകൾക്ക ഇഷ്ടവും ചെയ്തു
നാടിവാഴ്‌വോ മെൻറു നിന്നെന്തായോടാ?
എല്ലയില്ലാത്ത കോപത്തോടെ
എന്നൊപ്പടൈത്താരേ പരമീശ്വരരും
വല്ലപടി ഉടലും തലയും വെട്ടി
വാണാൽ വിട്ടവികളം പടിയായ്‌വന്തേൻ
വന്തു എതിരേറ്റാരേ പെൺകൊടിയേ
വലിമയോട്ടുചറവു പാർത്തിടേനേ
കോപത്തോടെ ചൊന്നാർ ചണ്ഡൻ മുണ്ഡൻ
ചിന്തൈതളലൈലെന്റു അസുരപ്പടൈ
ചൊന്നായുതങ്ങൾ പലതെടുത്തു
അന്തിമതിമൂട്ടം അരൺമകളും
ആയുധത്തോടേ ചെന്നു നിന്നാൾ

IX

യുദ്ധവർണ്ണനയാണിതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. ഇരുകൂട്ടരുടേയും സമര കോലാഹലങ്ങളെ ഹൃദയാവർജ്ജകമാംവിധം വിശദീകരിക്കുന്നു. തുള്ളലിൽ തരംഗിണിമട്ട് ഇതിൽ കാണുന്നു.

വണ്ടണി കഴലാളേ പോരെന്നോ
വടിവൊടു, പൂലകെട്ടത്തുടനെറിയ
കൊണ്ടലിടിത്തലവുംപടി പൂലം
കവലയമെരിയവെ വാറ്റുകണ്ടു
മണ്ടിയെ തറയിൽ വീണുപതുക്കെ
വടിവൊടു പൂലം തപ്പിയെ പോക
കണ്ടനമൊഴിയാൾ വില്ലതു പൂട്ടി
കണകൾതൊടുത്താൾ മാരികൾപോലെ
മാരിയിലസുര പ്പടകൾ തമക്ക
മണ്ടകൾ തന്നിലെ അമ്പുകൾ പെടവെ
കാതിലു കഴലാൾ തൻ പടക്കൊന്ന്
കുടുകൊ അസുരപ്പടയെ വളയ്ത്തു
വീര്യമൊടസുരപ്പടയതുവരവെ
വിനമുഖമതിലെ വിലകിനനേരം
പോർകഴലാൾ ഉടവാളതിനാലെ
പൊരുതവർ തലയറ വെട്ടിട്ടവാളെ

വെട്ടീട്ടവാരസുരപ്പടചെന്ന്
വിലകിട്ടവാളരനേകതിരകളും
തട്ടമവൃത്തനപോലെ ചെവൃത്തെ
തങ്കളിലെ പട മുട്ടകിട്ടവാരെ
പട്ടന അസുരപ്പട കരകാലയെടുത്തു
പല്ലവെ ക്രൂളിഗണങ്കൾ കളിക്ക
എട്ടുതിശൈക്കും വിട്ടെറിയുംപടി
ഏറിയെ പൊരുതാരനട മകളാർ
മഴിലഴകിനാട കയിൽമൊഴിയാളും
മറുകവെ അസുരപ്പടയെ വളെത്തു
കയൽവിഴിയാരട വാളതിനാലെ
കനപട അസുരനെ ഇരുമുറിചെയ്തു
ചിലയഴിന്തസുരപ്പടതാനും
ചിക്കനെമുടനെ ക്രൂളികെണങ്കൾ
ഇരമൊട്ട കുരുതിയിലാറ്റുകളിക്ക
ഇടിയലറും പോലലറി വിളിക്ക
വിളിയതുകേട്ടസുരപ്പടവീട്ടിൽ
വെള്ളമുടയ്ത്തു പറന്തതു പോലെ
നളിവൊട്ട ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനുറിത്തു
നാടിയെ ചെൽവാർ പടയുടെ നടുവെ

കിളിമൊഴിയാളോടൊത്തു വരുമ്പോൾ
കിളരവെ ധൂളി പറക്ക അടിക്ക
കളിവൊടു കണ്ണഴകിന പെൺകൊടിയും
ഉറവു കിളുന്തടി വിലകിട്ടുവാളെ
അടിവിലകിന പൊഴുതെ കയൽവിഴിയാരും
അസുരർ നടുങ്ങവെ വിളിയതെറിഞ്ഞു
കടലരവം പോലലറി വിളിഞ്ഞു
കനൽ ചൊരിയവെ തിരുവിഴി യെരികിളര
പടയൊടിവുകവേ തിരുമുടികെട്ടി
പല്ലൊളിവൊടു പല എതിരുകൾമിന്ന
വടിവൊടു മകരക്കുഴയതുകെട്ടി
വനമുലയിവുകവെ കച്ചുമണിന്തേ
കചകളൊടു കപചങ്ങളണിഞ്ഞു
കനവിയപൂശമത്തു മലയതുപോലെ
ഇച്ഛയുടൻ വാളുറയതിലിട്ടും
ഇണകരമതിലെ വില്ലും ശരവും
മെത്തെന ശൂലകപാലവുമേന്തി
മേവുപലവിധം ആയുധമുടനേ
പച്ചനിറത്തുയിൽ അരയിലണിഞ്ഞു
പാർവയിലഴകൊടു പൈങ്കൊടി നിന്നാൾ

നിന്നവരൊട്ട എതിർചെന്റന അസുരർ
നിറമഴകിന ചങ്ങനമുരചെയ്തു
കന്നകംപൊലിത കചമുടയൊളെ!
കൊലമുടൻ തെരിൽത്തിരമൊതി
നന്നിനി നിന്ന എത്രപൊരുതിടിന
നായകിയെ പല വീര്യമഴകിയെ
ഇണപിരിയാമലെ നിന്നടർ ചെയ്തു.
ഇന്ദിരനൊട്ട പടപൊരുതു ജയിച്ചാം
അഴകൊട്ട പല പല വീറിയമഴകിയ
ഗന്ധ ദേവകളും ദൈവകാലനും
അളകവിലക്ഷണനും പൊരുതാരെ
മന്തിര കരമുടയനും പൊരുതെ
മരുക വിരണ്ടവരൊടിപ്പൊനാർ
സുന്ദരമഴകിയ പെൺകൊടിയെ നീ
തുടരവെ നിന്നെതിർ പൊരുതതു നന്നെ
പൊരുതാലൊരു ജയ മുണ്ടങ്ങളിൽ
പെൺകൊടിയെ മകിഴൊട്ട നിനയാതെ
കരുതലാകിയ തെളിവെതിർത്താൻ
കനവിയശൂലം കൈകൊണ്ടിട്ടവൻ
വിരവൊട്ട ചാണവൻ ഈതുകൊണ്ടിയന്താൻ

വീണുമരിപ്പതു നിശ്ചയമല്ലോ
പുരികുഴലാളെ പോരതിലുറച്ചു
പോകനിനയ്ക്ക പെൺകൊടിയെ നീ

വിരുത്തം.

തങ്ക കഥ കേൾപ്പാൻ വന്ന തൈയലാൾവല്ലഭക്കാ
ചണ്ഡൻ മുണ്ഡരാം അസുരർകളൊക്കെ നിന്ന
ദുർഗയാം ദേവിയോടും സുംഭനിസുംഭനാദം
തുലയാതെ പടയുംകൂട്ടി തുടർന്നു എതിർപൊരുതകാലം
ഒക്കെയും ദേവികൈയാൽ ഒടുങ്ങിയശേഷം നിങ്ങൾ
ഉൾമയം കൂടാവന്ന ഉപദ്രവം ചെയ്തകാലം
തിക്കനെ തപസ്സുചെയ്യും ദേവകൾ മുനിമാരെ
ചെറുത്തുടൻ പിടിത്തുനിങ്ങൾ തിന്നതിൻമൂലത്താലെ
മൂലമായ് മുതലായുള്ള മുക്കണ്ണൻ പരമീശൻതാൻ
മുകിൽവണ്ണൻ മുതലായുള്ള മൂർത്തികൾപറഞ്ഞുകേട്ടു
കാലനും കാലനായോൻ കലിയുറചാത്തുമീശൻ
കയൽക്കണ്ണായ് തോററിയെന്നെ കരുത്തുടനേവിവിട്ടാർ
നീലമാം ശലകണക്കെ കിന്നനിങ്ങളെയും കൊൽവേൻ
നിറഞ്ഞ പേ ഗണങ്ങൾ ചൂഴ ചാല നിങ്ങളെയും
കൊൽവേൻ

സകലവും പടയും കൊൽവോൻ സന്ദേഹമില്ലരക്കാ
ഇനിയുള്ളവാൎത്തയെല്ലാം ഇടതായറിഞ്ഞുകൊള്ളു

X

യുദ്ധവൎണ്ണന വളരെ ഭംഗിയായി നിൎവഹിട്ടുള്ളതും തുള്ളലിലെ തരംഗിണീവൃത്തത്തിൽ എഴുതിട്ടുള്ളതും ആണു് ഈ ഭാഗം.

അററിവൊട്ട ററന്നൊരു പെൺകൊടിയേ നീ
അനിരവെ പൊരുതു പിടിച്ചുയിർ കൊൽവേൻ
തിറമൊടു തലകളുവെത്തുടൽ കീറി
ചെങ്കുരുതിക്കടമാലയണിഞ്ഞു
കരുകയണഞ്ഞു കണങ്ങും തമസ്സേ
ക്രൂരപകുത്തു കൊട്ടപ്പതിനാലേ.
കുരുമിടറോ തല അടിയറവയ്പാൻ
കട്ടക നടന്നു് പുറപ്പെടിടാ നീ
നീയെന്നെ പല ദൂഷണമെല്ലാം
നിന്നുപറഞ്ഞതിനാലുയിർ കൊൾവേൻ
മായത്തൊടു പട മുന്നെ നടത്തി
മറുകടലരവംപോലെത്തുചെല്ലു
ദൂഷണിയിൽ പട ചെന്നണെയുക

തുടർന്നെ ചണ്ഡൻ വാൾ കൈക്കൊണ്ടു
ഏറ്റംപെടി തിരുമേനി കറുത്തു
ഏറിയും വേലത്തിളക്കിയെ വിട്ടതാം.
വിട്ടന വേലതെറിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ
മെല്ലിനല്ലാൾ കണ്ടുടനെ നടുങ്ങ
തിട്ടനെ തിരുവടികൾ വന്ന
ത്തുക്കയിലിന്ന വരുതർകൾ പുലമ്പ
തട്ടാട്ടവാൾ വില്ലുംചാർമുടനെ
ഝടിതി വിളിച്ചുടനെ ചെന്നെത്ത
നഷ്ടമിട്ടപെടി അസുരർ പെരുമ്പട
നീളിക്കേട്ടവരവർ ബലമൊടു കറയ
ബലമുള്ള മുണ്ഡനെവാളതിനാലെ
വിരവോട്ട വെട്ടിത്തലയതറുത്തു
മലകൾനകണ്ണനപോലെ ചൊരുത്തു
മണ്ണതിലുരുളവെ വെട്ടിട്ടവാരെ
ഉലകമൊരാരതിയും അവനൊരു കഴിവിയും
ഉതള്ളും പടിയുടനന്തണഞ്ഞിട്ടവരാം.
പല അസുരപ്പട കീഴിത് തെരിഞ്ഞു
പട്ടിതു കനാപട അസുരർകളെല്ലാം.
എല്ലെയില്ലാ ബല വീരിയമുടനെ

എതിരവെ ചണ്ഡന മതിരവെ ചെല്ല
ചല്ലിയമാകവെ വെട്ടിനനേരം
താർകുഴലാണു വാതലാളുടലാൽ
അല്ലിത്തപുരി കുഴലിടതുകയ്യതിനാൽ
അഴകൊടു ചുററി വലിത്തുടനിട്ടു
മെല്ലിയ തിരുവടിയാലെ ചവട്ടി
മേവിയിതതൊടു ശൂലമെടുത്തു
എടുത്തനശൂലം ഉയർത്തിയെ മാർവിൽ
ഇതതൊടുകത്തിയമുക്കിയെടുത്തു
നടുക്കമുടൻ അലറുമ്പടി ഉയർത്തി
നല്ലിവൊടു ശൂലം ഉയന്നിയെ നിന്നാർ
പടത്തലവത അസുരപ്പട കാണ
പയ്യവെ ഭൂതിഗണങ്ങൾ കളിക്ക
തുക്കയ്യിലെ ശൂലംകൊണ്ടസുരനെ
നിറമഴിയുംപടി അലട്ടിട്ടുവാരേ.

XI

അസ്ത്രമേററപ്പോളുണ്ടായ ചണ്ഡൻ മുണ്ഡന്മാരുടെ ഉദ്വേഗജനകമായ വിലാപവും, അതിന്ന ചാമുണ്ഡി അമ്മയുടെ മറുപടിയും അവസാനഫലവും ഇതിൽ വിവരിക്കുന്നു.

കന്നി ഉന്തനാട തിരുശ്ശൂലത്തെ
കതിർത്തമാർവിലുമേറു ധരിക്കവല്ലേൻ
മുന്നം അറിഞ്ഞു നാ മിരുന്തമില്ലെ.
മുലാമ്മുതൾപ്പെറ്റമെൻ കഴലി
അന്നേഉനക്കതാ നൊരു പിഴയും.
അറിയായ്പ്പിഴയൊന്റും നിനൈന്തമില്ലെ.
മുന്നം ശൂലത്തെ വാങ്കിടമ്മ
മെല്ലിയരേ! നാനും പൊറുക്കവല്ലേൻ
വല്ലായുധത്താൽ കൊല്ലും നേരം
വാണാൽ പടുംപൊടും ഇപ്പടിതാൻ
കല്ലോ ഉന്തയ നെഞ്ചമെല്ലാം
കതറിഉതുകാത മനസ്സുമുണ്ടോ?
അല്പക്കഴലാളേ പൂലന്തകെന്ന
അമ്മ വാങ്കിടെൻറു അഴുതനേരം
അഴ്ളുപുലമ്പുറ വല്ലകൊ
അറിവായ് നീ മുന്നം ചെയ്യുന്നെല്ലാം.
പിഴയാൽ പിഴത്തൊതാർ ഇരുഷികളെ
പിടിത്തുതിന്റാരെ അവർകളെത്താൻ
മുഴകി മൊനകം ചെയ്തതുവും
മുന്തി വാനവരും ഇന്തിരരും

പഴുതുചെയ്യുയിർ കൊല്ലുന്നേരം
വെട്ടും പാടിപ്പുടി അറിവായോടാ?
അറിവായിരുന്നു നാങ്കിരുന്തതില്ലെ
കുലമുണ്ടോൻ തിരുമകളേ
നെറികൾപിഴെയെഴുതാക്കാൽവാറതെല്ലാം
നേരിഴയെനാറും അറിന്തനില്ലെ
കരൈറകൾവരുത്താതെ നമ്മെക്കളെ
കുററംകൂടാതെ ചെയ്യു വാണ്ടുകൊൾവേൻ
എറിയും ശൂലത്തെ പൊറുക്കവെല്ലുൻ
എന്തൻ മാതാവേ വാങ്കികൊള്ളേ
കൊള്ളുയേറിയാ പാപികൾക്കു
കൊട്ടമചെയ്കിറതും ഇപ്പടിതാനോ.
അള്ളിവി വിഷമുണ്ടോൻ നാഥൻ പടൈത്താൻ
ആലിലം കാകവും വാട്ടാമൽ
വെള്ളിമലയിലെ ഇരുന്താർതാൻ
വിനൈതാനൊഴിക്കവും എന്നെപ്പടൈത്താർ
ഉള്ളംപൊറാമൽ വിട്ടവന്നോടാ
ഉററവന്നവരെക്കൾ കോനേ
കോതുണ്ടെന്നു നീയും കൂറിനാലോ
കുററം വന്തുള്ളം എന്നചെയ്‌വേൻ

ആനായുരിത്തരൻ തിനമകളെ
അടിയൻപിഴൈത്തതൈ പൊറുത്തരുൾവായ്
മാനിൻമിഴിയാളെ! മീട്ടുകൊൾകിൽ
മറവേൻ ഉൻ ചൊരളെല്ല കേട്ടുകൊൾവേൻ
തേനിൻമൊഴിയാളെ! മീട്കാറിട്ടാൽ
ചിറപ്പായ് തടുത്തിയിൽ കൊണ്ടുപോകെ
അന്തള്ള പടിവന്ന ആയിഴയാർ
മന്നതാരിൽ വിളങ്കവെ താൻ നികെന്നതാർ
കതവുംപടി മൂലം എടുത്തുയർത്തി
കഴത്തിൻമേൽ നോക്കി എറിഞ്ഞുംവിട്ടാൾ
തിരിയെ വരാതെ കണ്ടുവാളാലെ
ചിതറവെട്ടി ഉടലമുക്കി വിട്ടാൾ
പറഞ്ഞു ധൂളിനാക പറന്തിടവെ
വന്ത പാതകനും ഇറന്താനല്ലോ

XII

ശേഷമുണ്ടായിരുന്ന സൈന്യങ്ങളുടെ അവസ്ഥയാണിതിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. ഏകദേശം, ചെമ്പഴക്കാപ്പാട്ടിന്റെ മട്ട് കാണുന്നു. എന്നാൽ മുഴുവനും യോജിക്കുന്നില്ല.

വെട്ടിനാരെ കുതിരപോര
വീര്യമുള്ള ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനെന്നതാൻ
കട്ടിമയാൽ അസുരർകളെ
കൈകളിരവെ വെട്ടിപ്പോട്ടാർ
നട്ടമിട്ടവാറ അസുരർകളെ
നാടി ഓടി കൈക്കപ്പിടിത്തുവെട്ടി
വട്ടമിട്ട ക്രൂളി ഗണങ്ങളെല്ലാം
വന്മയുടനൊത്തുകളിത്തിട്ടമാം
ആന, തേർകളും കുതിരകളും
അതൈന്താരെ ഉടവാളതിനാൽ
കുതറിയെവരും പട അസുരർകളെ
കണ്ടോരടുപലം കൊന്നവുള്ളു
മേവിയുടനായിര കോടിയും
മിക്കപ്പുകളെക്കൊല്ലുവാരാം
വാനവർ പൂമാരി ചൊരിന്തിടവെ
വന്തവർ വാഴിചൊല്ലി സ്തുതിത്തിട്ടവാർ
അസുരർ പട്ട പട്ടകളത്തിൽ
ആറാകച്ചൊഴുകതെ കുതി ചോര
ഉതിരവെള്ളപ്പെരാററിൽ
ഒഴുകുതല്ലോ അവടത്തിലെ
ആററിൽ തോണിപോലെ വിതക്കതല്ലോ

അസുരരുടെ പിണങ്ങളെല്ലാം
കാററിൽ പിളെഴത്തോട്ടം കപ്പൽപോലെ
കലന്ത പിണങ്ങളും പോകുതല്ലൊ
ക്രൂളി ഗണങ്ങളും കരുതിയിലെ
കളിത്തിടുവാർ കളിത്തിടുവാർ
മാനം മിഴിയാരും കളിത്തിരുന്നു
വാറ പുത്രമരെയ കണ്ടിരുന്നോർ
ആയിരക്കോടി അസുരർകളിൻ
അടങ്കലം കൊന്ന ഉയിർകളെല്ലാം
മായത്തുടൻ തോററി ദേവതയും
വന്മയുടനൊക്കെ തെളിന്നുകൊണ്ട്
വന്ത ദേവത ആയിരംകോടിയും
വന്നുവണങ്ങിനാർ ആയിഴയെ
ഇന്നടങ്കലം അടിയോർക്ക്
ഉററ വരംതരവേണമല്ലോ
എങ്കളുക്കപ്പടി പെരുതല്ലവോ
ഇതുക്ക് വരം തന്നരുളംവായ്
ചിങ്കംപോലെ വന്ത അസുരരോടെ
ചോയിഴയാളും ക്രൂരിടുവാറം
ഉതിരവെള്ള പോരാററിൽ

കൈക്കെട്ടിത്തൂങ്കൾ പശി പൊറുപ്പിൻ
അസുരർ ചെല്ലുവേണം കൈലായത്തിൽ
അരനടിമലർ പോററുകക്ക
ഉണ്ടം മുഴന്നവന്നു ഉതിരവെള്ളം
ഉററ പേരാററിൽ ചെന്നിറങ്ങി
ചെന്നപൊഴുതിലെ ദേവതന്മാർ
തുളിപട്ടമാറു കടിത്തറുത്തു
വയറിളക്കിയെ വായ് പിളർന്നു
വന്നനിന്നാരെ ദേവതന്മാർ
പൈതീർന്നതില്ലെ അടിയങ്ങൾക്ക
വന്തോമെൻറു പണിന്തനാരാം
ശിവന്തടയ തിരുമകളും
ദേവതന്മാരെ നോക്കിയല്ലോ
തവറാമലൊക്കെ പോതുമെന്ന
തെത്തനല്ലാളും മൊഴിന്തിരുന്താൾ
ക്രുക്ഷവിള്ളിത്താരവാരത്തോടെ
ക്രുളിഗണങ്ങളും പോകതല്ലോ
ആകത്തുടൻ വന്ത കൺകുള:യാൾ
അരനേടി പോററ ചെല്ലുവാരാം
കൈലായുധ മൂതിരത്തോടെ

കൈകൂപ്പായും വലത്തു വന്തു
കൈയ്യാർകുഴലാളും ചെന്തു നിന്തു
മന്നള്ളാടിയൈ നമസ്കരിത്താൾ
ഏവി കല്പിത്ത പണിവിടകൾ
എല്ലാം മുകിന്തിതെൻറതാം പൂരിയ
അനകളപ്പുരാരൊടെ എഴുന്തിരുന്തു
അരുളുമൊഴിയാളൊടെതാ പൊൽവാർ
ഇരവും ചെർ മുകിലൊത്ത നിറമുടയാൾ
ഉരശനടി പൊററ നാതർമന്ത
കന്തി അടിയരും കരിമയുള്ള
കടക വരാതടി വേണമല്ലൊ
തിരുവായ് മലർന്തല്ലോ പരമീശ്വരനും
തിരുവുള്ളം ചെയ്യാർ മൂപം വിളങ്ങ
ഭൂമിയിലുതൊന്ത നായകമേ!
പുണ്ടരീകപ്പെണ്ണേ! നല്ലാളേ!
വണ്ടിണക്കം പൂങ്കുഴലേ!
വണ്ണമരതക! മാണിക്കമേ!
ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനെ വതൈപ്പതിനാൽ
ചാമുണ്ഡി ഉന്തൻ നാമത്തെത
വണ്ടാർ കുഴലാളെ! മലനാട്ടമ്മ

വാഴും കുലദൈവ മാകയെന്നും
തെണ്ടായുധത്തോടെ ദേവതന്മാർ
ചെന്നു മലനാട്ടിൽ മനിതരോടെ
കണ്ടു ബലിപൂജ കൊൾകയെന്നും
കത്തി കാവലാക നിൽക്കയെന്നും
കൊണ്ടുകൊൾക ഊട്ടു ബലികളെന്നും
കൂടി പാട്ടിനൊടൻ പട്ടക്കളും
ചെപ്പമാകത്തന്നെ അടിയോർകളെ
ചെന്നു ക്ഷേമിച്ചു കൊൾകയെന്നും
നൽപ്പില്ലാതെ ഊരിൽ മനിതർകളെ
നാടി കൊൾവത്തുക്കും കരെപ്പത്തുക്കും
ഒപ്പമുടൻ പാരകമ്പറ ണ്ടും
ഉറവു കൊടുത്താരെ നൽവരങ്ങളെല്ലാം
കപ്പമിട്ടു നീങ്കൾ വാഴ്കയെന്നും
കൊടുത്താർ നൽവരം ചാമുണ്ഡിയും
വരംപെററി നല്ല ചാമുണ്ഡിയമ്മ
മററുംദേവത ആയിരക്കോടിയോടും
ഊററത്തുടനൊക്കെ വരവും പെററി
ഉറവു കൈലായം വലത്തുവന്നു
കരംകൂപ്പി നിന്നു പരമ്പൊരുളെ

കാതലുടൻ തൊഴുതുകൊണ്ടു
അരൻപരനാർ വരം കൊടുക്ക
അമ്മ ചാമുണ്ഡിയും പോയ് നടന്താൾ.
നല്ല ദേവതമാർ വരവുംപെററി
നാടി കൂക്കവിളിത്താരവാരത്തോടെ
ചെല്ലുവാരാം കാഞ്ചിപുരമതിലെ
ചിറന്ത കല്ലുവെട്ടാം കുഴിതന്നിലെ
കണ്ടു തങ്കളെല്ലാമെ മനം മകിഴ
എണ്ണമില്ലാത്ത ദേവതയോടെ
ഇരുന്താരവിടത്തിൽ ചാമുണ്ഡിയമ്മ
അന്ത ദേവതയോടേതോ ചൊൽവാർ
ഇന്ത വരംപെററിയ ദേവതമാർ
ഇന്ത കല്ലുവെട്ടാൻകുഴിയിൽ വന്തോം
ചെന്ത നാമും പല ദേശങ്ങളിൽ
ചെന്ത കീർത്തി പുകഴ്ത്തുകവേണം
എന്ത ചൊല്ലിയെ ദേവതമാർ
എത്തന്ത ദേവതമാർ കൂട്ടവാരാം
വെൻറിയുള്ള മല്ലൻ തമ്പുരാനും
വീരൻ വിടമാട്ടുതമ്പുരാനും .
കൊന്ത മുടിക്കണം അഗ്രൻമകളും

കോകുലത്തിലെ ദേവകന്നി
നന്ദിയുള്ള പല ദേവതന്മാർ
നലമായ് ചേവുകന്മാരും കൊണ്ടോരേ.

XIII

വരംപെററിയ ദേവന്മാരുടേയും ചാവുണ്ടിഅമ്മയുടേയും പുറപ്പാടിനെ കവി അതിമനോഹരമായി വർണ്ണിക്കുന്നു. സംസ്കൃതത്തിലെ മല്ലികാവൃത്തം "എന്തു സജ്ജനെയ ചൊല്ല ചൊല്ല" എന്ന മട്ടിൽ വായിക്കാം.

വന്തതോർ വരംപെററി ചാമുണ്ഡിഅമ്മയും അവിടത്തിലെ
വന്മയാനതോറ് ദേവതന്മാർ മനതാരവേ മകിഴ
ചന്തമായ് വിട്ടമാടനാകിയ തമ്പുരാൻമനം മകിഴ
ജടയും ചിതറിട നാന്തകമെടുത്തേ ചട ചിതറ
തഞ്ചി മാ മതയാനപോൽ നടനമ്മ ചാമുണ്ഡി പിൻപിലെ
തൈതലാടി പണിന്തേകിയേ നിന്റനർ വിട്ടമാടനം
ഖിന്നയാകവേ മല്ലനായ് വരംപെററി ദേവതയൻപിനാൽ
ചിവക്കേത്തൊങ്കലിട്ട പൂങ്കച്ച അരയിൽകെട്ടിയിറുക്ക
കിലുക്കത്തോടെ എട്ടത്തേ ചുററിഅരച്ചെത്തേ വിളങ്കയേറിയ

കെറുവോട്ടടൻ പാടനേ കളിത്താടിയോടിയെ
ചെൽവാരം
മല്ലുക്കരോടടൻ മല്ലനും ചാന്തിന്നിമാടനും വന്നുടൻ
മങ്കചാമുണ്ഡി അമ്മയെ തൊഴുതാകവാങ്കിയെനില്പരാം
ചീരിക്കാ മനമെരിഞ്ഞോൻ തിരുമകൾ ചാമുണ്ഡി
അമ്മയെ
ചെപ്പമാകവെ ചെന്നു പാദവും പണിന്താർ
മല്ലൻ തമ്പുരാൻ
കൊലക്ക തലിയാത മണ്ണാര ദേവതാ പറമാടനും
കരളി കട്ടിച്ചാത്തനും മെള്ളകമ്പിട്ടാരവർ വാങ്കിനാർ
കരുത്താകപ്പിന്നോടി ചാവുകൾ വെള്ളാക്കര
പേകളും 820
കൽവെട്ടാൻ കുഴിമാടനും കളിത്താടലായ് വന്നുപണിന്നു
രക്തചാമുണ്ഡി കരിംകാളിയോടിലംകൊട്ട മല്ലക്കൻ
യക്ഷിയോട്ടടൻ ചങ്കിലിമാടൻ ഇണങ്ക വന്നു പണിന്താർ
ഉരത്താകിയ കറപ്പോതടൻ ക്രൂരവർ വന്ന പേകളും
മറവുമുള്ളതോർ ദേവതന്മാർ ആയിരക്കോടി പേകളും
ചിരിത്തു കളിത്തുടൻ ചാമുണ്ഡിഅമ്മ പാദവുംപണിന്നു
ചിരുകെവന്ന ദേവതന്മാർ അടങ്കലാചേര നില്പരാം
തുള്ളുമാൻ മതി ധരിഞ്ഞോൻ പെററ മകൾ ചാമുണ്ഡി
അമ്മയും

ഒലയാമലെ വന്ത ദേവന്മാരളെ കണ്ടുമനംമകിഴ
ഒളിയ മുഴുമതിപോൽ മുഖംവിളങ്ങ കളിത്തെഴുന്നു്
ഉഴറി ജഡ മുടിഞ്ഞു മാലയണിന്താറം തിരുകഴുത്തിൽ
മെല്ലവെ മിഴിക്കഞ്ജനമിട്ടു ദേവിയെ തിരുപ്പുകഴാറം
മെയ്പ്പുതാകവേ ചിന്ദൂര പൊട്ടു മണിന്താർ
പണിക്കിണങ്ങ
വന്നമാകവെ മഞ്ഞോട്ട്പ്പട്ടും തിരുവാരക്ക് ചാത്തിയെ
മടിയാടയും ഞൊറിഞ്ഞുകെട്ടി ഉടുത്തെ മുന്തിവിരിത്തെ
മലപോൽ മുലയിറുക കച്ചുമണിന്താ ളൊളിന്നതായ്
അണിയായ് കല്ലിൽ നിറയെ പൊന്നിൻ
വൈരമുടനഴകം
അണിമോതിരം വിരൽക്കെമിന്തം പണിയാകവെ
അണിന്താറം
കട്ടതാകിയ പാദകം തണ്ട ചിലമ്പു തിരുവടിക്കെ
കനക പണിയാനപ്പിലിയും കാലിൽ മോതിര
മണിന്താറം
ഉടവാളെടുത്തരെചെയ്ത തിടമോടു ചാമുണ്ഡിയമ്മയും
ഉററഭേദങ്ങൾകാണ വേണമെന്നാകവേ അവർ
നടന്താർ
ആരമേവ കാഞ്ചീപുരവും ഇടവഴിയും ചൊങ്ങിൽക്കടന്നു

അഴകോട്ടകൻ കനകവാഴും നെട്ടങ്കനാവും കടന്താർ
ഊഴ ചേർപട്ടപ്പാളയത്തോടു മാതിച്ചേ കുറമങ്ങലം
ഊഴവാഠം വെട്ടപ്പുറവും കടന്നുടവാഠം വെട്ടംകടന്താർ
താരമാകവെ മണലൂർ തിരുവരങ്ക തിരുക്കോവിലിൽ
തങ്കിശേരവെ ഊഴലന്തൂർവട്ടം മഞ്ചൽപുന്നുരും കടന്താർ
ചേരവേ ബാലികണ്ടനായ്പുരം ചെട്ടിയാർപുരം, കണ്ണനൂർ
ശ്രീരങ്കവും കടന്നു നല്ല തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ ചെൽവരാം
ചെൽവരാം മല്ലിത്തുറയും നകർകണ്ടാർത്തിരുമലയും
ചെപ്പമാകവെ ചാവുണ്ഡിയമ്മ കഴനിവയൽകടന്നു
മല്ലാർപുരത്തിൽ മകിഴ്ന്നു പല ദേവതന്മാർകളും കൂടിയേ
മണിയാങ്കവും കുറിച്ചി ചെറവും ഉടവാഠംവെട്ടം കടന്താം
മെല്ലവേ നിത്യംതന്നിലേ ചെന്നു ദേവിയേ നല്ല ദേവത
മേനിയോടുടൻ ചലിയാതലെ എറെനല്ലതും കടന്താർ
മെല്ലിചേർ കുഴൽ ചാവുണ്ഡിയമ്മ അടങ്കലമുള്ള പേർകളും
അഴകോട്ടട നണി മാ മതുരയിലെ ചൊന്നപുകന്താർ
ദിക്കചേരവെ നടന്നുകണ്ടു മകിഴ്ന്താർ പലദേശങ്കളും
ദിക്കനല്ലതിൽ മതുരാപുരിക്കിണയില്ലെന്നു നടന്താർ

ചൊക്കനാഥരെ കാണവേണ്ടമെന്നഴകിൽ വയൽ കടന്നു
ഊന്നളി വീരമെള്ളും കമിറിടവേ തെണ്ടനിട്ടവർ
തക്കനെ തലയ്വുതന്താൻ തെന്തൻമേനിയാരെയും വണങ്ങി
ശങ്കരാ! തിരുത്തണ്ട വാശരണെന്ന താൻ പാണി തൊഴുതു
കൈയ്യും നടന്തഴയെക്കണ്ണി അമ്മ പാദവും പണിന്തു
ഉടനെ തിരുമുമ്പിലേ ക്രൂരപാടിനാരവർ തിരികെ
വന്നമാകവെ വന്ത ദേവത വൈകയാററിലിറങ്ങിയേ
വന്നതോർ പുതുനീരിലെ വിളയാടിയേ കരയേറുമാം
ഇന്നിനാമിന്ത ഉരുത്ത ചേരവെ കൊല്ലവേണമെന്നിതെ
എല്ലയില്ലാതെ ദേവതചെന്ന പുകന്താർ തെരുവതിലേ
ഉണ്ണിയെ പട്ടചാലിയ-തെരുവൊക്കവെ നാടി കൊൽവതാം
ഉഴലചവമെട്ടക്കാമലെ ഉതിരം കക്കിയിറപ്പാർ
അന്നിയായമൊടലയമിട്ടു ക്രൂരതാമകറ്റംപോലവെ.
അളവെന്നിയേ നീർപ്പാട്ടവൻ ഉതിരം കക്കിയിറപ്പാർ

XIV

മധുരയിൽ ചെന്നശേഷം തദ്ദേശവാസികളെ സംഹരിക്കുന്നതും തന്നിമിത്തം കാരണം അന്വേഷിച്ച്; മധുർരാജാവിന്റെ പ്രതികാരവുമാണ് ഇതിലെ വർണ്ണനാവിഷയം. ചെമ്പഴുക്കാപ്പാട്ടിന്റെ മട്ടു കാണുന്നു.

ചന്തമുടൻ കൊല്ലുവാരാം മതുർപ്പുരവിടമെല്ലാം
തക്കമറയോർ തെരുവും നടമിടനെകൊല്ലുവാരാം
ചിന്ത കലങ്ങും പടിയെ അയ്യിമാരെക്കൊല്ലുവാരാം
ചെറുപിള്ളർകളെ നിറ ചൂലികളെക്കൊല്ലുവാരാം
അന്തിനേരംചെന്ന പൂക്ക കൊല്ലുവാരടപൊടിയാൽ
അരയമിട്ടു കിഴടു കിഴവരെയൊക്കെ കൊല്ലുവാരാം 880
പന്തിയാക നാരെത്തെരുവും കൊന്നയൽ തെരുവിൽപൂക്ക
വട്ടമിട്ടു കട്ടി കുറുമാരെയൊക്കെ കൊല്ലുവാരാം
ചെട്ടിയതെരുവതിലെ ചെന്ന പൂക്ക കൊല്ലുവാരാം
തേടി പൊൻ പണം കുമിക്കം ചെട്ടിമാരെ
കൊല്ലുവാരാം
കട്ടഴലമത്തർകളെ മനമുതിര കൊല്ലുവാരാം
വയറ്റിൽ പുകുന്തുനിന്നം ചോരിയെ കടിക്കവാരാം
ഉണ്ണവും സഞ്ചാരമിട്ടു ഉടനൊക്കെ കൊല്ലുവാരാം
ഉള്ളിലെ പുകുന്തുതിരം കക്കിയുടൻ കൊല്ലുവാരാം

നസ്സമിട്ട പെററ പെങ്കൾ ഈററുപ്പുരക്കൾ പുകന്തു
ശവത്തെ കടിത്തുടനെ അമ്മാനപോൽ
ആട്ടുവാരാം
തടിയിൽ മിക വിതതായ് ശവംകൊണ്ടു കെട്ടുവാരാം
ഉയർത്തി ശവം പിടിത്തു ഉതിരം കടിക്കുവാരാം
ഉടലൈ പിളർന്തുടനെ കരളൈ കടിക്കുവാരാം
കളത്തെരുവിൽക്കടന്തു കൊന്നൊടുക്കി ചെല്ലുവാരാം
കൊള്ളുവർ മറവന്മർ ചെട്ടിയരെ കൊല്ലുവാരാം
അയൽത്തെരുവിൽ പുകന്തു കൊന്നൊടുക്കി ചെല്ലുവാരാം
ആട്ടുമാട്ടു കന്നുകാലി അററമെന്നി കൊല്ലുവാരാം
ഇതിമങ്കൾ കക്കിട്ടുവാർ ഉണ്ണുമെടുത്തിട്ടുവാർ
ഉങ്കക്കടമാടികളൈ പറയരെ കൊല്ലുവാരാം
മണ്ണപ്പട വീടതെല്ലാം അടങ്കലും കൊന്നറുത്തു
മാനുഷർകളില്ലെ എൻറു മലങ്കിത്തിരിന്തിടവേ
ഉധിര മസൂരിയാക തെരുമെങ്കും കൊന്നറുത്തു
കാക്കാനവും മർട്ടിലുടൻ തലക്കതെടുത്തിട്ടുവാർ
കററം കറ തെന്നാളും വാരാത മധുരയിലേ
ക്രുദ്ദ ദേവതയിറങ്കി കൊന്നൊടുക്കി ചെല്ലുവാരാം
അററമില്ലാതെ പട അടവൊടിയായ് ചാവുതെന്ന്
അരചർ തിരുമനസ്സിൽ അലർച്ചയറിവിക്കലുററാർ

പെററ തായാരെന്നു മുററച്ചോക്കനോർ തൻ
കോവിലിലേ
പേടിത്തുവന്നൊരാതം വന്നിയതും കൂടിനന്നായ്
കററച്ചോതിരിഷികളെ കാലത്താലേകൂട്ടിവന്നു
കട്ടക തിരുവാഴി പിരച്ചുംവായ്ക്കു വേണമെന്നു
പിരച്ചും പറയുമന്ത കണിയാരെ കൂട്ടിവന്നു
പിരിയത്തുടനൊരുക്കപ്പടികം കൊടുക്കവാരാം
കരുത്തുടനെ പന്തിരണ്ടു രാശിയും വരെയ്ത്തു
കരുതി പലകയൊത്തു പാലിലെ പരൽ കഴുകി
തിരുത്തമുടൻ പലക മീതിലേ പരൽ നിരത്തി
തിറമായ് ഗണപതിയെയൊരുത്തു ഗുരുവൈ തൊഴുതു
വരുത്തമുടനെ നാളും പക്കമെല്ലാം എണ്ണിക്കൊണ്ടു
വകയറവെ സരസ്വതിയെ ചിന്തായ് വണങ്ങുവാനാം
മന്നവൻറ തിരുനാളും കൂട്ടിയേ പെരച്ചുംവക്ക
വാക്കുടനെ നിരൂപിത്തു കണ്ടാനന്ത ച്ചോതിരിയും
എന്തടയാ തമ്പുരാനെ! ഇന്തപ്പൂരവീടതിലേ
ഇലക്കമില്ലാതേവതന്മാർ ഇറങ്കി മൂടിന്തിതല്ലോ
ഉന്നും മുന്നേ കൊടന്നാട്ടുകളികളുയും തിറമുടനേ
ഉണ്ടെകാണും ചാമുണ്ഡി മാക്കത്തിലുററ തേവതന്മാർ

മിന്നും പുകഴ്‌വിട്ട മാട്ടുതമ്പുരാനും കതംകൊളിയുണ്ടേ
ഉണ്ടകാണും തമ്പുരാനേ അളവില്ലാ തേവതന്മാർ
ഒരായിരക്കോടി തേവതക്കപ്പുറം വന്നിട്ടുണ്ട്
മണ്ടളും മുകിയും മുന്നേ വന്ത തേവതകൾ മിക്ക
മന്താരവെ കൊട്ടുതന്റനുസരിച്ചു കൊള്ളവേണം
ഏങ്ങി കൈയാലുള്ളപോകം ഞാർ കല്ലാലൊഴിവുണ്ടെന്നു
ഇതുംതോട്ട ചൊല്ലുന്നങ്ങവരോട്ടെത്തിടവെ
കണ്ടതിൽ മാനാമത്തുരമന്തിരനേ കള്ളതെന്നു
കരുതി ഒഴിവുണ്ടെന്നു നാഴിയും വിണ്ണപ്പംചെയ്തു
മാനാമത്തുരയിൽ മത്തുമന്തിരൻ തന്നെ
വന്മയുടൻ കൂട്ടിവര ഏവിവിട്ടാരാനവരെ
തീനമെന്നിയേ മാനാമത്തുരയിൽ ചെന്നാനവരും
ചെയ്തിയെല്ലാം മാനാമത്തുര മന്തിരനോടറിവിത്താർ
ഉന്മയെന്നറിന്തവനും നമ്മുടയപേർകളോടെ
ഉറവുവേണ്ടും കതമങ്കം നിരൂപിത്തു കാണവാരാം
വന്മയാന തേവതന്മാർ വെളിയിൽവന്തു ചൊല്ലിട്ടവർ
വേണതെക്ക നല്ലനല്ല തേവതന്മാർ വന്നിട്ടുണ്ട്
അന്ത തേവതക്കവരി ഒരു തേവതയുമില്ലെ
അടങ്കാതൊരുത്തർകീഴ്ം അനുസരിത്താലൊഴിയും
ചന്തമുടൻ ചാവുണ്ഡിയും വിട്ടമാടൻ മല്ലനുണ്ട്

തക്ക ദേവതകളൊക്കെ ആയിരക്കോടിയുമുണ്ട്
ചിന്തതെളിന്തങ്ങനീയും ചൊന്നാലന്ത ദേവതക്ക
ചെപ്പമായ് കരുതിക്കൂട്ടി തിറമായ് കൊടുക്കവേണം
വന്തദേവതകളൊക്കെവെളിയിൽവന്നുചൊല്ലീടുവർ
പാങ്കിനോടൻ കൊണ്ടുപോക വേണമെന്ന സമ്മതിത്തു
എൻറുചൊല്ലി ദേവതയും വാങ്കിനപോതെയെഴുന്നു
ഇൻപമുടൻ മന്നനെന്തിരൻ പോകാമെന്ന സമ്മതിത്തു
ചെപ്പമാക കൊട്ടുംപറ നിഴൽ കൊറവു കക്കത്തിലും
ഒന്നാപടവാ എഴുന്നു ഉട്ടത്തതൊരുപട്ടടനേ
ക്കവേ നാലാറുപേരും താനാകപുറപ്പെട്ടു
നന്ദിയാകച്ചെന്ന ആനവാരെ ചമതിത്തു
നാടിയെ വഴിനടന്താർ മണ്ണപ്പെടവീട്ടനോക്കി
ചെപ്പമുടൻ വാഠം മണ്ണക്കൂടലിലെ ചെന്ന പുക്ക
തെണ്ടനമസ്കാരംചെയ്തിട്ടെഴുന്താനാംപോണ്ടിയനെ
നൽപ്പിനോടൻ വാഴും മന്നനെന്തിരനെ കണ്ടുപോന്നു
നാടിയെ തിരുവുള്ളകം പറവുവാരാം മന്നവരും
ഇപ്പുവിയിലൊരുനാളും വാരാത കെട്ടതിവന്ന
ഇലക്കമില്ലാ തേവതന്മാർ ഇറങ്കി മുടിത്തിതല്ലോ
തപ്പാമലേ ഉന്നടയ കയ്യിനാലേ ഒഴിവുള്ളതിനാൽ
താമസമകം വാരാമലേ കൊണ്ടുപോകവേണമല്ലോ

തമ്പുരാനെ ഇതിന്ന വേണ്ട ഒരുക്കമ്പൊടികളും
ഝടുതിയിലെ ഒരുക്കിത്തരുവിക്കവേണമല്ലൊ
ഇൻപമുടൻ പാണനിയതും വേണ്ടതുകളെതൊക്കെ
ഇന്നതെന്ന ചൊല്ലിയാലൊ ഒരുക്കിക്കൊടുക്കാമല്ലൊ
അൻപിനൊടൻ മൂന്നുകോട്ട വിത്തുകുത്തി വെള്ളത്തരിയും
അപ്പം അവൽ പൊരിയും തരിയും നിണവും ചോറും
വന്മയുടനെ തേങ്ങായ് ഇളനീർ മൂന്നുരുവേണം
വാങ്കിനൊടൻ പൂമാലയ്ക്കൂട്ട ചന്ദനം പുഴുകും
വാർകുഴണം വീളുമെന്ന കമുകിൻ ഫലതുവേണം
പച്ചപ്പൂവും ചുവന്നമലരും നൂറുനല്ല ചെപ്പുവേണം
വേഷമുടനേ വിരിപ്പാൻ ചിവപ്പുമഞ്ഞു പീഡംവേണം
മിക്കപ്പലകയിൽ മുന്നിനത്താൽ പഴവും വേണം
താളിണതൊഴുതു കോഴി കിടാ വൊട്ടവും വേണം
സാരമാക എട്ടു ദിക്കിലും ബലികൊടുക്കവേണം
വാളുവേണം അരയ്യുകിലാരത്തിലെ കുരുതിവേണം
മഞ്ഞൾ വേണ്ടതുകളെല്ലാം വേണമെന്നവൻ
മൊഴിന്താൻ
വേണമെന്ന ചൊന്നതെല്ലാം കറകളൊന്നുംകൂടാമലെ
വേണ്ടതുകളെല്ലാമൊക്കെ ഒരുക്കി കൊടുപ്പതുക.
വേണ്ടിയെ അതിന്ന നാലാരുപേരെ സമ്മതിത്തു

പിരിയണ്ണുടനെനായക്കപ്പടി കൊടുക്കവാരാം
കോട്ടമില്ലാതവർകളൊക്കെ കൊണ്ടുചെന്നുകൊടുക്ക
കുടത്തോല പന്തത്തോടെ കോത്തിരി നെയ്യും വിളക്കും
താനിടാമൽ മുററവെളിതന്നിലെ കൊണ്ടുകൊടുക്ക
തന്നിണ്ണു നോൻപുകാക രണ്ടുപേരെ സമ്മതിണ്ണു
കാലത്താലെ വാഴും ശ്രീരമന്ദിരൻ കളിച്ചുവന്ന
ചന്ദിമാക പുറംവെളി തന്നിലൊക്കെ വച്ചൊരുക്കി
ചീലണ്ണുടൻ പെപ്പിടിക്ക ചക്കമെന്തോതു പട്ടടനെ
ചിതക്കക്കരുത്ത്കൂട്ടി ഒയമെമാവുകണ്ണു
നാലു ഭാഗവും പടച്ചെന്നങ്കളൊക്ക റണ്ണു നിൽക്ക
നാടിയെ നോൻപുനിന്ന പേർകളും കളിച്ചുവന്ന
കാലത്താലെ കോയിക്കയിൽ വന്നവനെഴുന്നള്ളി
കണ്ടുടനെ മുഖംകാട്ടി വന്നിയതും ചുററും നിൻക്ക
ചുററുമൊക്കെപ്പോയ് തൊഴുതരിച്ചാണ്ണുമംഗെച്ചാണ്ണും
തൊട്ടുതെറിത്തൊക്കെ മെയ്യിൽ വന്നമാക പൂണ്ണവരാം
ഒട്ടുമും ചിവപ്പുപോലെ മഞ്ഞളും ചുണ്ണാമ്പുംകൂട്ടി
ഒക്കെ മെയ്യിൽ തത്തിതേപ്പും പൂശിയേ കറിയുമിട്ടു
നീലത്താലെ കണ്ണെഴുതി കരിത്താരം കെട്ടുവാരാം
കച്ച രണ്ടു കാലിലും തരിവള ചിതച്ചേറ്റു
ചെപ്പുരായ് ഇടങ്ങൈകയിൽ കെണ്ടിയിൽ കയറുകെട്ടി

കെട്ടിനതോർ കയിറുമീതേ പട്ടിനാരത്താണമിട്ടു
കെളിപട രണ്ടു കാലിൽ കച്ചകളും കെട്ടുവാരാം
തിട്ടനവേ· കാലിലുള്ള പത്തു വിരലിൽ പണിയും
ചിലമ്പെടുത്തു രണ്ടു കാലിലും ചിതക്കെപ്പാട്ട്
ഒട്ടിളം കമുകിൻപൂ ഇറുത്തിട്ടിയിൽ ചൊരുകി
ഒട്ടും കൈയിൽ പിടിത്തുടൻ തൊഴുതുപോയിരിക്ക
ഇഷ്ടമുടനാണ്ടിരുന്ന പേകളെയെല്ലാം വണങ്ങി
ഇന്നേരം വന്നതവർവർമെന്ന സമ്മതിത്തു
ഇരുന്താരെ മല്ലൻ കരുംകൊളി കട്ടിച്ചാത്തനേയും
ഇച്ഛയുടൻ മണ്ണാരമാടൻ ചാമുണ്ഡിഅമ്മയെയും
വരുങ്ങാമൽ പഞ്ചമിയും മററും കൂട്ടത്തവരെയും
അവരവരുടെ നാമം ചൊല്ലിഇരുന്തനേരത്തിരന്നാ
തിരുവുള്ളംപടി മണ്ണരമന്നവുൻ മുന്നാലെതൊഴു
ചെപ്പമാക വന്നതെല്ലാം മററും ദേവതകളൊക്കെ
നെരിഞ്ഞുപട വീടതിലെ നിന്ന കൊന്ന ദേവതന്മാർ
നേരിടാമൽ നിന്നീവക്ക മന്നവനതാംപുറിയ
എങ്കുമുള്ള ദേവന്തരെയെ ഇവിടത്തിലെ വരുത്തി
ഇച്ഛയുടനെ പിടിത്തുകെട്ടി കൊണ്ടുപോകവേണം
ചേകക്കലെ മന്നവരും തിരുവുള്ളം പറവുവാരാം

ചിതക്കെത്തൊഴുവുണ്ണാം ചെയ്യുതുക്കപ്പോയിരുന്ന

മലങ്ങി അന്തോരാവതന്മാർ വെല്ലിയിലെ വാരാമേലെ
മാറിടാമൽ നിന്നവർ ഗന്തിർമത്തിയെ നിരന്നെത്താർ
എട്ടത്താരെ രക്തംകോരി എറിന്താരവർ മുഖത്തു
ഉരന്തോർ നട്ടമിടവേ രക്തം കുതി കൊൾവാൻ
നടത്തി കൈയുംവെട്ടി നല്ല ചോരയും കഴക്കി
നട്ടു കൈകഴിലിരുന്ന തിരുനീറും തിൻറിടവേ
തിട്ടക്കത്തുടനെ അവരൻ മൊററിത്തു വിഴന്തിടവേ
തിട്ടനവേ ചെന്നെട്ടത്താരരവും മലങ്കിടവേ
കാടേററിക്കളൂരുതന്നേ അവരുടയ പേർകൾ ചൊല്ല
കാലത്താലെ കണ്ടു മുഖവും തെളിന്തു ചൊല്ലുവാരാം
കറിയാക ചെന്നാലന്ത ദേവത അടങ്ങാതിടാ
കൊട്ടിക്കൊണ്ടു പോവിടിത്താൽ കററങ്ങളുനക്കില്ലടാ
ഇറയരങ്ങളാകവന്ത ദേവതന്മാരുണ്ടു കാണ്ടം
ഇരുന്തു പറന്തിട്ടക്കത്തോടു കൊണ്ടു പോകവേണം
ഒന്നു പട ചാമുണ്ഡിമാരെയും വെള്ളിയിൽ വന്തു
ഉരപ്പിപ്പൊതററുകണ്ണെന്ന്യാതുമില്ലയോടാ?
ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കൊതരപ്പടി ഇരുമ പിഴയാതിരിക്കിൽ
ഇനി കൂടെ പോവതിർക്കു കാകളൊന്റുമില്ലയോടാ?
കോഴിയെ പിടിച്ചുകെട്ട വേണം എങ്കളെ ഇവിടെ
ഉറവുവേണ്ടും വസ്തുക്കളെ തന്താൽക്കൂടെ പോതുവമേ

തേടിന തിരവിയങ്ങൾ വേണ്ടിനതെല്ലാം കൊടുത്തു
തിരിയ്യെ വരാത്തവണ്ണം സത്തിയവും ചെയ്തുകൊണ്ടു
നാടി നാങ്ങൾ പോംപൊഴുതു അരയാളും ഉണ്ടുകാണും
നലമാക ഉരറിയ പോകിറതൈ പാരമടാ
തിട്ടനവെച്ചൊല്ലിയന്ത മൊഴതെവാങ്കിടവേ
തിടത്തിൽ മന്ത്രമന്തിരനം തിടമായെഴുന്തിരുന്നു
എട്ടുതിക്കും കോഴി കിടാ വെട്ടിയെ ബലികൊടുക്ക
എല്ലെല്ലൊരാവും കൂടിച്ചെന്നു രക്ഷകളും ചെയ്യുവാനാം
പട്ടുപണിച്ചേലകളും പണവും പൊന്നും കൊടുത്താർ
പാരമാന തേവതക്ക ചെപ്പമാന കണ്ണാടിയും
ഇല്ലയായ കട്ടിലയലും പൊന്നിയും വാളും കൊടുത്തു
കൊടുത്ത മുതൽകളെല്ലാം വാങ്കിയുടനെയെടുത്തു
കവലയങ്ങൾ മയ്യാ പടി പോകനപമന്തിരവാറാം
അടുക്കുകിറവർൻ ചെപ്പമാന കണ്ണാടിയും
അഴ്കുറവേവതക്ക കൊടുത്ത മുതലുംകെട്ടി
എടുത്തു മുതലുകളും തുടിയും പറകളുമായ്
എഴുന്നു മന്തിരനാം വിടൈ ഏറ്റികൊണ്ടു
തിടുക്കത്തുടനെ വീട്ടു, കോട്ടവാചൽ വിട്ടു
തേവതയുംകൊണ്ടു കോട്ടപ്പുറമേ ചെല്ലുവാനാം
നലമാകച്ചുന്തയിലെ ആലിലൊതപ്പുറംതീര

നാകങ്ങളെവീഴ്ത്തിതല്ലോ ദേവതന്മാർ പോറനേരം
ഉലകതിശയിക്ക ദേവതന്മാർ പോറനേരം
ഉററദേവതയും കെട്ടുപാവുകളും പോവുതല്ലോ
ചലിയാമൽ മത്തുമേന്തിനന്ത ദേവതയെ 1070
ചന്തമുടൻ "മാനാമത്തുരയിൽ" കുടിയിരുത്തി
വെലമായിരുന്തതല്ലോ ചാമുണ്ഡിതമ്മ മകിഴ
വെററിച്ചേർ പുകഴിനങ്ങളെ വിളിപ്പിണങ്ങരംചെയ്തിരുന്നു
ഇങ്ങനെതാരവർക്ക് മാണ്ടുംവണ്ണമായവിതത്തിലേ
ഇലക്കമില്ലാ പണങ്ങൾ നേർച്ചയാക വന്നിതല്ലോ
വരുന്തിയേ വാഴ് മത്തുമേന്തിനെൻ മുന്നാണ്ടതോങ്ങ
വന്നപ്പെട്ട ദേവതന്മാർ വന്തടി പണിന്തിതല്ലോ

മാനാമത്തുരയിൽ ചാമുണ്ഡി പരദേവതയായി വാഴ്ന്തിരുന്ന വിവരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

XV

ചന്നപ്പണി കറകൊമ്പുകറിക്ക
തടിയമ നൻപൊട്ടു തകില്ലു മുഴക്ക
വന്നമതൊത്തന പണിപ്പുരയിൽ
വന്നാച്ചങ്കോലൈ യെങ്കും മുഴങ്ക
ചങ്കു മുഴങ്ക നവതാളം കൈവ
ച്ചുള്ളിയ മുത്തുക്കുടകം പിടിക്ക
മുത്തുക്കുടയൊട്ടു മുകിലക്കുടയും
മുന്നെ നെരങ്കിന പരിശത്തിരളും
വെററിയുടൻ വെള്ളി വട്ടക്കുടയും
വെങ്കലക്കൊടിയും ശങ്കക്കൊടിയും
ആൺമയിനാൽ പള്ളിപ്പുരയിൻതാൻ
അൻപൊട്ടു വന്തു പുകന്താളമ്മ
പള്ളിപ്പുരയിലെ ചാമുണ്ഡിഅമ്മ
പരിചൊട്ടു വന്തു പുകന്തൊരുനേരം
അള്ളിയെ തീരം തീറ്റുമിട്ടു
അഴകൊട്ടു ദെവത അലറിട്ടുവാരാം
ചെമ്മയതാകവെ മാനാമത്തുരയിൽ
ചെപ്പമുടനവർ വാഴ്ന്തിരുന്താരെ

XVI

മാരിചാടുംപെരുമാററം കഥ.

പാണ്ടിയിലേക്ക് പരദേവതയായി ചാമുണ്ഡിയമ്മ ഭവിക്കാനുണ്ടായ കാരണമാണിതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. അവിടെ വടക്കേതറവിനധിപതിയായിരുന്ന ചിത്രമ്പര ഭർവൃത്തൻ പുത്രന്മാരില്ലാത്തതിനാൽ ക്ഷേത്രങ്ങൾ തോറും ദാനധർമ്മം ചെയ്തുവന്നു. അങ്ങനെ വരവെ ഒരു ദിവസം വൈകാ ഭഗവതിയുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽപോയി തപസ്സിരിക്കണമെന്നുള്ള സ്വപ്നം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ്യ കണ്ടു. അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കയാൽ ഗർഭോൽപാദനമുണ്ടായതായിട്ടാണ് ആദ്യഭാഗത്തു പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്. "മാവേലിനാടുവാണീടുംകാലം" എന്നു മട്ട കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും വില്ലടിപ്പാട്ടിനു് വേറെ മട്ടുണ്ടു്.

മെല്ലിയാരം വൈകാ ഭകവതിയും
മേവിത്തങ്ങളാലെ പടവീട്ടിൽ
എല്ലയില്ലാതെ പടകതിരെ
ഇലക്കമില്ലാതെ ആനയോടെ
ചൊല്ലത്തുലയാതെ പടകളാലെ
ശോഭയുടനാണ്ടാൻ പടവീട്ടിൽ

നല്ല് പൂകൾകൊണ്ടു പാണ്ടിയനാം
നാടി വൈകയിലെ വാഴ്ന്തകാലം
ദേവതന്മാർ രണ്ടു കൂട്ടമാക
തെന്തെരുവും വട തെരുവുമൊന്നു
താകമെന്നിയൊക്കെ വാഴ്ന്തകാലം
തഴെത്തിതല്ലോ തെന്തെരുവും
വാഴ്ക്കയുററ വട തെരുവിൽ
വാഴ്ന്ത രാവുത്തർ മൂർപ്പനാക
കേൾപ്പിയുള്ള ചിതമ്പരരാവുത്തർ
കീർത്തിയാകയാണുകാലം തന്നിൽ
അന്തകാലത്തിലൊരു കന്നികയെ
അട്ടുത്തു കല്ല്യാണം ചെയ്തിതന്താർ
ചിന്തയിനാലിന്ത ചിവനടിയാൻ
സന്തതികളൊന്നുമില്ലാമൽ
ചെമ്മെ വരുംപടി കോവിൽതോറും
വന്മയുടൻ പൂജ വിളക്കുകളും
വലിമയുടനൊക്കെ നടത്തിനാരാം
കേളിതിരിന്താരേ മൻവചയായി
കീർത്തിയുള്ള ചിതമ്പരരാവുത്തർ
നീതിയുടനിന്ത ചിവനടിയാൻ

നിനെന്നു പാലകൻ മേലിരക്കമുറവു
മാസം രണ്ടു കഴിന്തിടവെ
മതലായിലെ മനസ്സുവെന്നു
നാഥാശരണമെന്ന നിറഞ്ഞിന്നു
നല്ല പുത്തിരരെ താങ്കമെന്ന
എങ്കും ചെൻറു കോവിൽവരമിരന്താർ
എനക്ക സന്തതി ഉണ്ടാമെന്നവെ
മക്കെ ശിവനാടിയാം നിനെന്നു
മനസ്സു മുറവുടനെ ചലിത്തിരന്താർ
തങ്കൾ മുഖം നോക്കി ഉറങ്കിടവെ
തെരിശനത്തിലെ കാണുവാറാം
എങ്കും പടിവാഴ്ന്ത ഭഗവതിയും
തനക്ക സന്തതി ഉണ്ടാമെന്നവെ
അന്ന തങ്കി പിററാംനാളതിലെ
അതി കാലമെ എഴുന്തിരുന്നു
ചെന്നു വെള്ളെകെവാഴും ഭഗവതിയുട
ചിറന്ത കോവിലിലെ വരമിരന്താം
നന്ദിയുടൻ പൂജ വിളക്കുകളും
നലമായ് നെയ് ആട പായസവും
ഒന്നൊഴിയാതെ ഒക്കെ നടത്തിയല്ലോ

ഉററമതലക്ക വരമതാക
നന്നച്ചുമുന്തി ത്തുവരാമൽ
നാല്പത്തുനാറം ഭജനമാക
നാല്പത്തൊന്നാം നാളതിലേ
നാടിലെവെ കൈവാഴ്ന്ത ഭഗവതിയും
അങ്കതന്നുള്ളിലുള്ള കന്മകളും
അറിഞ്ഞു ശൂലവുമായ് ചെന്നുനിന്നു
കാപ്പിട്ടവർക്ക് പായസംകൊടുത്തു
കയ്യത്താൽ പുത്തിരണ്ടാമെന്നവേ
കൂപ്പിവരത്താലേ പായസംവാങ്ങി
കൊണ്ടുപോകുകണ്ടാറ് തരിശനത്തിൽ
തരിശനംകണ്ട പിററാംനാളിൽ
തിറപൊടവെ നേർച്ചു തന്നെകൊടുത്തു
ഉരിമയുടൻ വൈകപകവതിക്ക
ഉറവുനമസ്കാരം ചെയ്തുഴന്നാറം
നീ തരുക എനിക്കൊരു പുത്തിരനെ
വാകപടത്താലെ മെനത്തൊഴുതാർ
തിറമായ് പോനാരെ വിട്ടതിയിലെ
ചിത്തമ്പരാവുത്തരോടെ
ഇൻപമുടനൊക്കെ വാഴ്ന്തിടവേ

ഇരുന്ത മാസത്തിൽ വിടകളിത്താറം
അൻപിലാടൻ തണ്ണീർ കോരിപ്പോട്ടു
ആദിത്യനെ നോക്കി വണങ്ങിടവേ
ഉമ്പർലോകർക്കും നായകരേ
ഒരു സന്തതിയെയ തായും ഈശ്വരരേ
തമ്പുരാനെ ഉന്നി വണങ്ങിടവേ
തെന്തനല്ലാളും എന്തോ ചൊൽവാറം
നാറംവരുന്തിയേ തോഴിയരും
ശലിയമണം പുണരുന്നാരാം
വാളിണ മിഴികളെന്നവും
വാരി കൂന്തലും മുടിഞ്ഞുകെട്ടി
നീളപ്പൂന്തുകിൽ അരക്കണിഞ്ഞു
നെററി പൾപ്പിലെ പൊട്ടും തൊട്ടു
വിളങ്ങിക്കാണാ നിൻറ രാവുത്തരും
വെററിയരെക്കണ്ടു മനം മകിഴ
മനംമകിഴ്ന്താറം ശിവനടിയാറം
മനത്തുറവുടനേ ചലിത്തിരുന്താറം
കന്നിനാകയാളും മുഖം വിളങ്ങ
കനത്തതോർമുല കനത്തുവിമ്മ
ചീലം പകർന്നെല്ലാം മുവുകിടവേ

തെളിന്തു മനമെല്ലാം വാടിടുമാം
കോലാടിയെല്ലാം അഴിന്തിടവെ
കൊങ്ക കനത്തു കൺകറുത്തു വിമ്മ
ഏലക്കുഴലിലെ പൂ മുടിവാറും
മഞ്ചം മറന്താളേ കളിമറന്താൾ
വേൽമിഴിക്കേ മെയ്മറന്താൾ
വെററില പാക്കും തീൻ മറന്താൾ
മറന്താളവൾ തോഴിയെയും
കഴിന്തുള്ളവെയിൽ കാച്ചിടവെ
ഉറൈന്താളെ അവൾ നിത്തിരയിൽ
ഉള്ള ദിനമെല്ലാം ഉറങ്ങിടവെ
വെറുത്താളെ അവൾ കണവനോടെ
വേറുപിരിന്തു ഒന്നും കൂടാതെ
അതിനിടെയവൾ കരുവിടവെ
അഞ്ചു മാസം തികെകുന്നവാം
മാസമാറു കഴിഞ്ഞേഴതിലെ
മകിഴ്ന്തതോ ചൊൽവാർ രാവുത്തരും
ചോല തെളിന്തുടൻ പൊങ്കപ്പൂക്കളെ
ചെപ്പുന്നുടൻ ഇടരേണമല്ലോ
കോവിലമർന്തതും മനം മകിഴ

കൊണ്ടു വെള്ളനങ്ങളൊക്കവാരാം
ഞാതരിത്തുടനെ അയൽപക്കവും
അന്നു ചുററത്താരും ഉടൻകൂടി
കൂടിയൊക്കെ വടതെരുവിലുള്ള
കൂട്ടുകല്ലിയാണമെൻറു ചൊല്ലി
നാളി പന്തിരണ്ടു പാനൈയിലെ
നാക്കപ്പാനൈന ഒൻറു വച്ചും
ഓടി പാലരിശി തേങ്ങായ് വാഴം
ഒരഞ്ചുകൂടെ തൊന്നു പൂരൈയ ചെയ്യാർ
വാഴം ഇളങ്കൊടി തൈതലാക്ക
വയററിൽ പൊങ്കുവാളെല നടത്തനരാം
പൊങ്കുവാളെല കടന്താതിരുന്നെ
പോററി ശരണമെന്നു താൻ പണിഞ്ഞു
തൊങ്കലഴകിയ ഭാവുനനരം
തോകയാളെ മാകമനാം മകിഴ്
വാകിനാലെ പമൈത്തിതപോതമായ്
ചെങ്കുഴവി കവർന്നനേരം
ചങ്കയാലെ കൂടി കല്ലിയാണം
സർസ്സമുടനൊക്കെ ആട്ടുവാറാം
വാരണങ്കു മന്തതാർ മുലക

മകിഴ്ന്നു തിങ്കൾ ചെന്റപോതേ
സാരമുടൻ വാറ തപസികൾക്ക
ചലിയാമലേ അളുതമിട്ടാം
ഊരിലേ സർവക്കും എളിയവർക്കും
ഒന്നുപോലെ ദാനധർമ്മംചെയ്യാം
ആരച്ചെല്ലൽവമുടൻ[illegible]ിഴക്ക
ആയി രണ്ടു തിങ്കൾ ചെന്റപോതേ
ആയി രണ്ടെന്ന മാസത്തിലേ
ആയിഴ്യാളും എഴുന്തിരുന്നു
പള്ളു നീറണിന്നു ശിവനെന്നുന്ന
പൈന്തൊടിക്ക നോവു തുടങ്കിനതേ

XVI

ഈരാറില്ലത്തിൽ ഉണ്ടായ വിശേഷങ്ങളെ എത്രയും തന്മയത്വമായി വർണ്ണിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗവും "മാവേലി നാടു വാണീടുംകാലം" എന്ന മട്ടിൽ പറയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ മുഴുവൻ അപ്രകാരം വായിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

മെയ്നോ വറിയാതെ പാ വിരിച്ചു
മെല്ലിയതും പാടിത്തുടങ്കിടുമാം

ചേയിഴക്ക മേനിനോവുതോന്നോ
ചൊന്ന തോഴിയരും കേട്ടപോതെ
കേട്ട തോഴിയരും അരുകരണെന്നു
കെപ്പുകെട്ടുമമ്മാ എഴുന്തിരെടി
എടുക്കുഴലാളേ മെയ്‌തോവുതോ?
എന്ന കേട്ട പോതെ ചൊല്ലിട്ടവാൾ
വാട്ടമുടൻ മേനി തളരുതമ്മാ
വാൾവെട്ടിട്ടപോൽ കറുക്കുകിന്ന
ചേപ്പായഴിനതൻ മേനിയെല്ലാം
ചേരനോകിറതും അറിവോനെടി
എന്ന പൊഴുതിലെ തോഴിയർകൾ
ചെന്ന താമസങ്കൾ വാരാമൽ
ചേയിഴയാളന്ത മരുത്തുവരെത്ത
നമ്മയുടൻ കൂട്ടി വരച്ചൊന്നാർ
നല്ലവോടെരുത്തുതമനോടിപ്പോയി
വണ്ടനന്ത മരുത്തുവത്തിൻ
വാചലിലേ ചെൻറു വിളിത്തിടവേ
വിളികേട്ടരായ മരുത്തുവയും
വേറെവെള്ളമൈടെകൾ പകർന്തുട്ടുള്ള
നളിവോട്ട തൻ ചാവുകളെ

നാഥാ! ശരണമെന്ന നീറണിഞ്ഞു
വെളിനിക്ഷമെന്നു കൈതൊഴുതു
വിരവെഴുവന്താളേ ദൂതനോടെ
കളിപ്പൂകിരവെ വഴിനടന്താൾ
കലങ്കാമലീറപ്പർ പുകന്താൾ
ഈറാറപ്പർക്കു ചടങ്ങുംചെയ്തു
എന്തിഴലാളുന്ത മരുത്തുവായും
ആറവുംപടി വന്ത മരുത്തുവന്താൾ
അന്നേ മലങ്കാതെൻറങ്കണെന്താൾ
ചീററ്റുടൻ മേനീതളരുതമ്മാ
ചിന്തകലങ്കി ഉള്ളുഴിഞ്ഞു ചൊൽവാൾ
ക്രൂരവനാർ വന്തു ചെനിത്തതേടി.
കോളാലിറപ്പേനോ മരുത്തുവമ്മാ?
ഇനി നാനിനി ഇരുക്കമാട്ടേൻ
ഇനി നോവു വന്താൽ പൊറുക്കവല്ലേൻ
കന്നി ഉള്ളമെല്ലാം നടുങ്കുതമ്മാ
കൺകളിരടി മുൻപറക്കുതമ്മാ
നാനറിഞ്ഞു മുന്നിരുന്തോനില്ലെ
നല്ല കൊള്ളയാലെ ഇറപ്പതെല്ലാം
വെന്നിയോടെ ഇന്ത പിഴൈത്തിടലോ

വേണ്ടാ മക്കളെന്റു ഇരന്നിട്ടവൻ
മലങ്കാരത്തെയെന്റു മരുന്തുവയ്യും
വാങ്കി എണ്ണത്തന്നെ ഓതിട്ടവാറും
കലങ്കാമലന്ത കാർകുഴലാറും
കനകത്തളികയിൽ എണ്ണ വാർത്തു
മലങ്കാമലൊരെണ്ണ നീരൊഴുക
മേനിതെളിത്തടനേരതാ ചൊൽവാറും
നലംകൊണ്ടു നീയും പാലകരെന്ന
നന്നായ് പെറ്റടുപ്പായ് മക്കളെ
വേണ്ടുംപടി പാലൻ പിറന്നിടിലൊ
മെയ് നോവിനി വന്നാൽ പൊറുക്കവല്ലേൻ
ഇനി നോവു വന്നു പിടിത്തിടിലൊ
തായ് തകപ്പനാരെ കാണവേണം
മാണ്ടുപോകുമെന്നേ റാവുത്തരെ
വന്ന കണ്ടു പോക ചൊല്ലുമെന്റാറും
പൂണ്ടുപിടിയിങ്കളിവരെ ഇന്ന
പെൺകൊടിയേ നീഇപ്പടിയെ
വായ്പുലമ്പിയേ വാക്കതെന്താൽ
വന്ത പെൺകളെന്ന നാക്കെയാരോടി!
ഉശയുറാതൊരു കണ്ണവൻ വന്താൽ

അവർ പെറുമോ നീ പെറുമോ?
തായ്·വന്താൽ ധായ് പെറുമോ
താൻപെറുകിറതല്ലാതെ
തായോ നീയോ ഇൻറു പെറുകിറതു
തങ്ങിയൊത്ത പെൺകളെല്ലാം
പായമുടനെ പല പേച്ചും
പറയാതെതാ മക്കളേ ഇന്ത
നോവുവതും നേരം പൽകടിത്തു
നിൻറുകലു മാററ പൊറുത്തിടമ്മാ
എല്ലമിട്ടു വാറ കട്ടെറുമ്പു
ഇറുക്കിനാപ്പോൽ വന്തകത്തുള്ളും
ഓലൈ ഇയന്ത കാറ്റു മെയ്യും
ഉമത്തങ്ങിലെ പാററി അമ്പുപോലെ
ചോലെ കെട്ടും തൻെറ അരകളെല്ലാം
ചീറടങ്കിടവേ അവരതിശയിക്ക
മാലെ പട്ടുകിറ നേരത്തിലേ
മരിപ്പേനെടി മരുത്തുവമേ
മരുത്തുവ എൻെറ പുലമ്പിടവേ
മരമടവാർകരം ചുററും നിൽക്ക
ചായൽമിഴിയാളേ മാണിക്കമേ

ചന്തമുടൻ ബാലൻ പിറന്നിട്ടുമേ 220
ഇയൻമുഖ ദിനം കഴിഞ്ഞിവര
ഏന്നെ നീങ്കൾ വന്നു പിടിയുമെന്നേ
പിടിയുമെൻറ ശത്തത്തിലേ:
പൊതലിത്താളെ മതത്തുവയും
ചരെറ പൊരുത്തിട്ട മകളെയെന്ന
തളരാതെയെൻവ മതത്തുവയും
ഉറപ്പിടിത്തു കെയ് നോവിക്കിലൊ
ഉടനെ ഞാവു വന്തങ്കെട്ടപിടിയായ്

XVII

ഇതിൽ പങ്കുനി (മീനം) മാസം പന്ത്രണ്ടാം തിയ്യതി ഉത്രം നക്ഷത്രത്തിൽ വെള്ളിയാഴ്ച ചതുർദ്ദശി ചേർന്ന ദിവസം ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം ചേർന്ന വർഷം ഏതാണെന്നറിഞ്ഞാൽ ഇതിന്റെ രചനാകാലം ഏതാണ്ട് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല ഗ്രന്ഥാക്ഷരം മലയാഴ്മ, തമിഴ്, തുളു, ആര്യം, കർണ്ണാടകം മുതലായ ഭാഷകളാണ് ഇദ്ദേഹത്തെ പഠി

പ്പിച്ചതായി പറഞ്ഞുകാണുന്നതു്. ഈ ഭാഗത്തിൽനിന്നും രചനാകാലം ഏകദേശം അനുമാനിക്കാൻ സാധിക്കും.

പററിപാലകരെന്നെ പേരെററടുത്താരും
പങ്കുനി മാസം നാലും പന്തിരണ്ടിൽ
ഉത്തിരമെ നല്ല നാളതാക
ഉയർന്ന വെള്ളിയാഴ്ച ചതുർദ്ദശിയിൽ
പെരുകു കുറികളും പൊലിവുമതെ
പൊന്നിൻ മരവാരങ്ങളെപ്പോതും
അരങ്ങാമേഖലെ കൂടിയല്ലോ
ആഴപ്പൊലിവുകളും കൊട്ടപ്പാരാമ
ന്നേചനിത്തുരനാന മത്തുവയും
പിറക്കക്കൊപ്പുഴ്ചാടി തന്നെ മുറിത്തു
കനിത്തു പാലാമൃതം തന്നെക്കൊടുത്തു
കഴുതിനാൽ വാങ്ങി അരക്കണെത്തുക്കൊണ്ടു്
മനമകിഴ്ന്ത പാലകരെ
മങ്ങണായ്നിരം ആട്ടാരമ്
ചിത്തം കുളിർന്തിവതെതാടിതന്ത
ചിന്തവരാശുത്തമരോടെ
ഇപ്പൊഴുതൻ വടതെരുവിലുള്ളോർ
ഇരുന്ത മടവാർകളുമായ് പോതും

വട്ടമുലഃ നല്ല ഗാത്രവും
മകരനീലം വന്നു കാന്തിവാരമാം
അന്തികയനാഥാ പുണ്ണകെൎറ
അനന്തതട്ട ഇന്ദ്രപുരത്തുള്ളം നാട്ടതിലെ
നൽത്തരുപൂൎണ്ണം പാരിടമാം
നാമം "മാരിയാട്ടംകൈപ്പിടിച്ചു"എന്ന
നിത്യകലിയാണംപോലിരുന്നു
നിറയ ചൊരിട്ടാർ തപ്പിക്കരുള

അന്തിമന്തിരെ പഞ്ചവടമോന്നകളുന്താകരോ പിറന്ന
അറിവുള്ളോര തരവുത്ത മകര താൻ
അമ്മവെക പകവന്തിയിൽ അരളുന്താകവെപിറന്ന
അഴകുള്ളോര പാലകന്നെന്നതാമേ
വന്ന പോരെട്ടത്തരണമും മാരിയാട്ടംകൈപ്പമൊള്ളക
വമ്പുടൻ പണികളുണ്ണിന്താരാം
വാകമന്നത്തലയിട്ടു വെരികോർത്തൈപഞ്ചക
വാകപടകാല്യകണിന്താരാം
പൊന്നികപ്പെരക്കിണങ്ങവോ പൊന്നവെടവും
ചിറക്കമണി ചലങ്കയോ താൻ
ചെപ്പമാന വെള്ളിയരഞ്ഞാണവും ഞ്ഞാമുറവും

ചുററിത്തരയിലണിന്താരാം
ചങ്കുവള കാലുകളിൽ തക്ക വിരൽ മോതിരവും
താരവള കൈയിലണിന്താരാം
ചങ്കിലായ മോതിരവും കഴലു പുലി നകവും
ചന്തമായ് കഴുത്തിലണിന്താരാം
വട്ടവാർ മുഖംവിളങ്ങ ചൂട്ടികെട്ടി നെററിപരം
വരിക്കോലക്കവെ കെട്ടിയൊത്തപോലെ
വന്നമാന പൊന്നുവാള്ളി വാർകഴൽ പണിയണിഞ്ഞു
വന്നമാറു തിങ്കൾ പൊന്റപോലെ
ഇഷ്ടമുടൻ വായകീർത്തും ഉടുപ്പമെന്ന മാവൃത്തരും
ഇൻപത്തുടൻ അൻവു നിറഞ്ഞെന്താരാം
ഇശയാനനാളു കേൾക്ക അരിശിപണവും കൊടുത്തു
ഇത്തനനാളു കേട്ടുകൊണ്ടപോലെ
തട്ടുപാടില്ലാതെ നാളിൽ പാൽപഴവും ചക്കരയും
തനിത്തേനും പഞ്ചസാരയോട്ട താൻ
താമരിശിയും കിടാരം തയിർപാന കോപ്പങ്ങളും
തക്കവെഞ്ജനം തൈരി ഒക്കവെ
തിട്ടനക്കരവയിട്ട പാലൂട്ടുകലിയാണം
തെളിന്തോരി ചോറുണ്ടിട്ടപോലെ
തെരവൊക്കെ കൂട്ടിയല്ലോകലിയാണമാടി നന്നായ്

ചെൽവമായൊരാണ്ടു ചെന്നപോതെ
ആട്ടക്കളിയാനമാടി അരയിൽ പൂവാടൈ ചാർത്തി
അഴകതൊത്ത പാലകനെന്നതാനേ
ആശയുടനോടി മണ്ടി അനായ് പൊരുട്ടത്തങ്ങളും
അഞ്ചുവയസായ് വളന്തപോതേ
നാട്ടമുടൻ മാവ്രതം പാലകനാഴ്ത്തെഴുത്തുകളും
നൻമുഹൂർത്തം കേട്ടുകൊണ്ടപോതേ
നല്ല വാത്തിയാർ പിള്ള കുമരരെല്ല
വരവഴൈത്തു
നാടിയെ കൊട്ടുത്തുകൊണ്ടപോതേ
പട്ടുമുടൻ പാലനെ പിറക്കപ്പള്ളിക്കെഴുന്നെത്തി
തെളിന്തുടനെ വാത്തിയാരുംപിള്ളയും
ഇഷ്ടമൊത്ത പാലനാക പട്ടമാനവായ് പ്രാരംഭത്തെ
ഇണങ്കംപടി മതിവത്തിയന്തരെ
വട്ടമെന്നിയെ കിരന്തം മലയാൺമയും തമിഴും
വന്മയാന ഇളവെഴുത്തിനോടേ
വാകപാട അരിയവും കണ്ണാടവും പടിത്തു
വാറപോതതിശയിക്കവേ താൻ
ഇപ്പടി എഴുത്തിനം ചമത്തരായമിലെല്ലയെന്നു
എന്നിണങ്കിയേ പടിത്തു മുററിയേ

എഴുത്തായന പടിത്ത പാലനഴകവേണുവന്നു
എന്നവെൻറു ശവുത്തയം ഉന്നിയെ
ചെപ്പുമാക വാത്തിയാർ കതകളെല്ലാവരവെഴുത്തു
ചിറന്ത പൊന്നംപാരം കൊടുത്താരാം
ദക്ഷിണയും വാങ്കിയന്ത വാത്തിയാർ പിള്ളെ മകിഴ്ന്തു
ചെമ്മെ വരവേണമെൻറു ചൊല്ലിയെ
ചെമ്മ വരവേണമെന്റ് തെളിന്തു കതക്കൾനോടകെ
ചെപ്പുമുടനൻറു നിനന്താരാം
നന്ദിയായ് വളന്തു പാലനെഴുവയതാനപ്പോത്തു
നല്ല ചിതമ്പരൊവുത്തരം
ചെപ്പുമുടൻ പാലകനെ കണ്ടു മനം താൻമകിഴ്ന്തു
ഉവന്തുടനെ താൻ നിനൈന്താരാം
തെളിയചിറമത്തൊഴിൽ ആയുതങ്ങളിൽപയിർചി
ക്കവെ വേണമെൻറു നിനൈന്താരാം

XVIII

മാരിയാട്ടംപെരുമാളുടെ ആയുധാഭ്യാസഘട്ടമാണിതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം.

എഴുത്തു പടിത്തപിൻപു മാരിയാട്ടംപെരുമാളും
വട്ടപ്പുരിശയിലെ ചെട്ടപ്പിറമത്തന്നെ

വന്മയായ് പടിപ്പുരക്ക നന്മപ്പുത്തം കേട്ടുകൊണ്ടു
തിട്ടന്നെ കരക്കാരേയും ചെപ്പമൂടൻ കൂട്ടിവന്നു
തിറത്തോടിലങ്കംപൂക്ക പന്തിനിയുമിട്ടുകൊണ്ടു
അഷ്ടമംഗല്യത്തോടന്നെ വെററിലപാക്കം
വച്ചൊരുക്കി
അതകെ വിളക്ക നിറനാഴികൂട്ടി വെച്ചുകൊണ്ടു
ആവുമപ്പിള്ളയാൾക്ക് അപ്പം അവൽ വച്ചൊരുക്കി
അവിടെ ഗണപതിയെ പൂജിച്ചുകമ്പിട്ടുകൊണ്ടു
തേൻമൊഴിയാരെല്ലാം നല്ലർപാലനെ വരവാഴ്ത്തു
ചെപ്പമുടൻ നെഴ്വിത്താ ആശാൻ ദക്ഷിണയും വാങ്ങി
മൂന്നമത്തുടനെ പന്തി പരിശയെടുത്തുകൊണ്ടു
വലത്തുമിടത്തും കേറി കൈകൾ രണ്ടിലും കൊടുത്തു
മേനിയുടൻ തൊങ്കംതട്ടി വെള്ളപ്പൂവിട്ടു കമ്പിട്ടു
വേണ്ടും ചിറപ്പണികൾ ചെയ്യലൊക്കെ ചെയ്തിത്താരം
തുല്ലിയതപിടിച്ചു ചെയ്യും തൊഴിൽ പന്തിരണ്ടവും
തുടന്താരവുകളും വെട്ടും വലിമാനങ്ങളും
പതറിയെ രാജൻ കാലും മല്ലകൽ കടകൽമിന്ന
പയ്യുക്കഴിക്കാവുകളിൽ പന്തിരണ്ടടവുകളും
പതറാമൽ കാലെടുത്തു ചുററം തൻെറ വാനെറിയും
തക്ക എഴുന്നൊന്നിയന്ന തന്തവനറിയോടെ

ഉയരെ എടുത്തുചുററി വീശുമന്താ രാജൻ കാലും
ഉള്ളൂനകി മാരിചാട്ടംപെതമാരാം പിടിത്തിടവെ
പരിശയെടുത്തുടനെ മിതിർന്ന ഭൈരവംതന്നെ
പയ്യവെ മുഖത്തിലോങ്ങി മുറിച്ചുവിഴുന്നകുത്തു
കരികമ്പഴററവുടനെ കയ്യിൽ വാളിടികരം മിന്ന
കനത്ത മൂന്നത്തൊഴിലും കതിത്ത കോടർവീച്ചും
റീതിയും വതംപടിക്ക കനത്ത മാററാൻപിടിയും
പിറച്ചൂട്ടം പുള്ളൂടിയും പിശകാമൽ വെട്ടുകളും
ചരിയെല്ലാമെൻറുചൊല്ലി ചിറമത്തൊഴിൽകളെല്ലാം
വന്നമുടൻ മാരിചാട്ടംപെതമാരാം പഠിത്തിടവെ
ഒററയില വെട്ടുമന്ത മുൻപിടികട തലയും
തെവാളിലെ ചിറമം ചമുതാടി കുത്തുകളും
പററികത്തും ചൊട്ടകരം വാരംവട്ടയം ചിറമത്തൊഴിൽ
പത്തിരവും ചൊട്ടകവാരം മറാൻ ചുരികയോട
കറെമൊന്നും കൂടാതെ കന്നിമതിൽ ചിറമം
കൂടിപ്പുല്ലയത്തിൽകത്തും കനത്തിൽപ്പയിററുകളും
ചറമും പരിക്കൊപ്പം നിൽക്കാനായമില്ലയെന്റു
കതിത്തു ചിറമംചെയ്യാർ മാരിതാട്ടം പെതമാളും
കൊണ്ടുവന്നതൊന്നു നല്ല ചതുക്കരം പഠിത്തതെല്ലാം
കറയറവെ താൻപിടിത്താൻ മാരിചാട്ടം പെതമാളും

മണ്ഡലം വിതക്കംപടി മാററാൻ മലങ്കിടവെ
വാടാമലെ മാററ മണിവാളുംകൊണ്ടു കൊടുപ്പാരാം
പൂണ്ടൊരുവാളിണങ്ങ പൊന്നിൻവീര ചങ്കിലിയും
പുകഴ്ന്ത മണിവിരുത്തും കൂടിയവക്കേയണിന്താർ
തങ്ങിയാതമിലെല്ലതെന്നുചിതംപാര രാവുത്തരും
തക്കപ്പൊന്നെടുത്തു കരുവിന്ന കാണിക്കയുംചെയ്തു
നൻമയുടൻ മാരിയാട്ടംപൊതമാറംകഴ പൂവുംനീരും
നലമായ് കരുക്കംചെയ്തു കാലമാനത്തും പടിത്തു
ചെമ്മെ വരവ്വണമെൻറു പൂവുംനീരും വീഴ്ത്തിഉടൻ
തെളിന്തു കരുക്കന്മാരും നലമാകപ്പാട് നടന്താൻ
തെളിന്തു കരുക്കംപോക ചെപ്പമാകത്താൻ നിനൈ
ന്താർ
വന്മയുടൻ നമുക്ക കലത്തൊഴിലാം പുരവിയൊററം
വാകുടൻ പടിക്കയെൻറു മനതിലെ താൻനിനെന്തു
ഉണ്മയുടൻ നൽമുപ്പത്തംകേട്ടു വാൻപുരവിയെറ
ഉള്ളംതെളിന്തു മുത്ത രാവുത്തരും താൻ നിനൈന്താർ

XIV

ഇതിൽ മാരിയാട്ടംപെരുമാളുടെ കതിരകയററ അഭ്യസനമാണു പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്.

വാരമെന്നുടയ പുരവിയതു കെട്ടിയഴകാൽ
വന്മയോടു പല ചാണികളെല്ലൊ ഏവിവിട്ടമാം
താരമോടവർ കതിരകളുഴിഞ്ഞു ററംവെ
തക്കമല്ലമൊടു കലന്ന കടിഞാണിനെയനെ
നേരെവെച്ചു കടിഞാൺകളിറുക്കി വിരവാൽ
നെററിതന്നിലണിയും പവരൻ ചികിട്ടു വരവെ
വിരവോടു മണി പൂത്തണ കന്നാവാവും
വിരവോടൊക്കെയുമെടുത്തു കതിരക്കണിയുവാർ
വെററിയേറു ചലങ്ക തണ്ടപല പറയുടൻ
മെല്ലെ ചല്ലിയൊടു നാലുകാലിൽ ചിലമ്പും
പററിനിന്ററതൊരു പിൻവാറു കന്നായവും
പണിയമൃക്കിലെയ മണി അരയിലാക്കവും
തെററിനിൻറ പരിയിൻ പലകാലു കെട്ടവും
തെളിവോടനമാനവുംചെയ്തു പുരവിമീതിൽ
കററംകൂടാമലരിയുടനെ നാളികേരം
കറവുവരാമൽ നിറനാഴി അഷ്ടമാംഗല്യം

നല്ലവനാളുതന്നിലവർകൊണ്ടു ചൊൽവരേ
നലമൊടൊക്കെയുമെതിർത്തിയവർ നിന്നിട്ടവരാം
വല്ല്യങ്ങളൊട്ടു വാറും പടിശ ആയുധങ്ങളും
വന്നു വടതെരുവിലുള്ളാർകളും കൂട്ടവാരാം
ചെപ്പക്കോടവിടെ മാറിയാട്ടും പെരുമാറും
ചെപ്പമൊട്ടു നല്ലവള വടി പണിയണിവരാം
ചൊല്ലും വീരകാളിപ്പട്ടത്തരതില •
ശോഭയോടായിൽ വെള്ളയരത്താണിട്ടവരാം
കാമനൊത്തപടി ഉറവു രാവുത്തർ വരവേ
കണ്ടു മാതർ മനമാർന്നൊരുമണിന്തഴലവേ
ശീമയില്ലാതെ മടവാർ പിന്തുടരവേ
ചെന്നു മാതർമനം അൻപൊടണിന്തഴലവേ
പുശമഴക മതിനൊത്തമാറഴകമായ്
പൂമിയതിൽ ഇനിയവനു ശരിയാരുമില്ലെല്ല
കാമൽതൻപിറകെ ചെന്നു മടമാതർ പറയ
ഉറവു രാവുത്തർ വെകാളിയിൽ ചെൽവാരാം
അപ്പമെൽപ്പൊരിയൊട പയറുമാങ്കനിയുടൻ
അവകടന്തരി പൂവുതണ്ണിര വൈറവിലെ
ചെപ്പമൊട്ടുനല്ല വിനായകനു പൂജചെയ്തുടൻ
ദേവന്മാർക്ക് ചില ദക്ഷിണകളും ചെയ്തിട്ടവരാം

നൽപ്പിനൊടു തൊഴുവിണ്ണു തൊടുകൽതട്ടിയേ
നൻമുഹൂർത്തംകണ്ടു രാവുത്തർ വരവെ
കപ്പമിട്ടു കതിരക്കെ ചിലവയ്യുഴകനിനാൽ
കൂടി രാവുത്തന്മാർ പുരവി തട്ടിവരവെ
ഉടനെ കാലാറപ്പുരവി പിടിത്തിരപ്പുറവും
വെററിയൊക്കയും പുകഴൊടു ചെല്ലവെ
പയ്യുമാറിവിട്ടുപരവി മെല്ലെവരവെ
കററരാവുത്തർമാർ പുരവി വീതി വിടവെ
നേരെ വീതിയിലടിത്തുടനെ ധൂളിപറക്ക
കണ്ണിവല്ലയമത്തകി വീതി പടവെ
കരള പകത്തിരപ്പുറത്തിലുമടിത്തിട്ടവരാം
ചെന്ന വട്ടമതിലെ പുരവി ഏറിവരവെ
തെയ് തെയ് എന്നവർ ചിലമ്പണി പുലമ്പിട്ടമാം
ഉന്നിനിന്നവരെല്ലാരും മനം മകിഴവെ
ഉലകമതിരവെ വൻ പുരവി ഏറുപടിത്താർ

XX

മാരിവാട്ടുപെരുമാളുടെ പുരവികയററം ആയുധാഭ്യാസം മുതലായവയിലുള്ള പാടവത്തെയാണ് ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്.

ചന്തത്തുടനേ പുരവിമീതേ
സന്തോഷമുടൻ പരദേശിയുമേറ
വന്നവർ നിൽക്കവേ പുരവിമീതേ
വടിവുടനേ രാവുത്തരുമേറ
ചിന്തകൾ മകിഴവേ പുരവികൾ വിടവേ
തിറമൊടു കട്ടിയലും കൈക്കൊണ്ടു
അവരവരപ്പടി വെട്ടുകെടുത്തും
അഴകൊടു കണ്ടു തട്ടത്തുകൊൾകെന്നാർ
നേരേ കൈവാളും വെട്ടിടവേ
നിർണ്ണയമാകവേ ഒകോടിയെടുത്തു
താരകൾ മിന്നവേ പിറവീച്ചാലേ
തട്ടിയെ വെട്ടിടുവാൻ പരദേശി
കോടിക്കൊണ്ടാര മുന ചിതറിടവേ
കത്തിടുവാർ ചേവിയ രാവുത്തരും
ചീരൊടു വരുകിറ മുനയതുകണ്ടു
തിറമൊടു വിലകിടുവാൻ പരദേശി

ഠമന്നിവരുടെ കണ്ണുതട്ടപ്പാൻ
നലമൊട്ടയത്തിലെ മുലെണ്ണുകത്ത
കന്നിയരാവുത്തരുമതുകണ്ടു
കഴയിലെ തുണ്ടിതെ മാർവിലെ കത്ത
വെന്നിയുടൻ പരദേശിയുമപ്പോൾ
വിരൊട്ട വരുകിറ മുന്നതുകണ്ടു
തിങ്ങന കട്ടിയൽ ചുഴിയവെ കെട്ടി
മീളുംമുന്നെ പടിത്താർ കട്ടിയൽ
തൊഴുതല രാവുത്തരുമതുകണ്ടു
തുല്ലിയമുടയ വരിപ്പീടിയുണ്ടോ
പഴ്ണുക്കൾ വാരാമൽ പുരതേരി
പകരയാടെതിർപ്പവരെതവനുമുണ്ടോ
അഴിനിലവാരാതെന്നുടെ കൈകൾ
ഞരുചെവപ്പാരിപ്പവിയിങ്കൽ
പൂഴ്വുകളൊഴുകിന നവമണം വീശ
പൊരുമെന്നാരുടെ ർക്കകൾ പിടിക്ക
കൻമല പുരവിയെ വീതിയിൽ വിരവെ
കണ്ണുമാമലൈ പോകിറനേരം
ചെമ്മെ പൂളിയിൽ നാലരനാഴിക
തേടികണ്ടതിലൊരുവരുമുണ്ടോ

വന്മയോടാകാശത്തിലെ ചെല്ല
വാറാരെൻറവർ ചൊല്ലുമ്മുന്ന
ന്നങ്ങിയോടവിടെപ്പുരവിയമത്തി
നലമൊടിറങ്കിട്ടവാൻ പാരശേരി
കണ്ടവരൊക്കവെ കൊണ്ടാടിടവെ
കയ്യിലെ ചങ്കിലി വിരലുകളിടവേ
കൊടിയും തോരണം വാദ്യങ്ങലെ കേളം
പണ്ടുള്ളവരില്ലുമിപ്പുടിയുണ്ടൊ
പരിയേററിന തിറമുടയവരെന്ന
എണ്ണി കൈയ്യിലുമവർ പുകരം വീശിടവേ
എഴിലൊട്ട പുറവി എറവും പടിത്താർ

നീതിയുടനെ വളന്താരല്ലോ
തിത്തമാലിയാളും പൊന്നമാളുംതാൻ
മികവുള്ള പേർകളുതിശയിക്ക
ഉറപ്പുലക്കെക്ക വല്ലവൻ നാൻ
എള്ളുമൊത്ത കറവെന്നിയ താൻ
എട്ടത്ത ആയുതങ്ങൾ പതിനെട്ടിലും
എതിരിത്തോരവരും വാർമല
ഇതമാകവെ താൻ പടിത്താർ

നടന്തിതു കാണവർ കീർത്തി
നാട്ടിലെങ്കുമൊക്കെ ഒന്നുപോലെ
നല്ല ചിതംപര രാവുത്തരെന്നു
നല്ലിവൊട്ട മന്നവർ മകിഴ്ന്നുചൊൽവാർ
മീകൊടുന്തവമാകവേ വൈകൈ വാഴും
കൊററപ്പെരുമാളെ മാരിയാട്ടം
കൂട്ടിവരവേണം രാവുത്തരെ
കണ്ടു മാരിയാട്ടം പെരുമാളെത്താൻ
ചാറ്റും കലിയാമൽ പാണ്ടിയനം
ചന്തമുടനാന വാളെവിട്ടു
വന്മയുടനെ ശുനവാളെ
വടതെരുവിലെ ഏവുവാരാം
വന്നു ചിതംപര രാവുത്തരെയും
മകനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോനാർ
പൊന്നംമ്പുടിചേരും വൈകൈ വാഴും
പുകഴ്വേന്തനും മനം മകിഴ
പുതുമയുടനെ മാരിയാട്ടം
പെരുമാളെ ചേവുകം കൊള്ള
ചേവംകൊണ്ടു പന്നിരണ്ടുപേരെ
ചേർത്താർ മാരിയാട്ടം പെരുമാളോടേ -

ചോരപ്പന്തിരണ്ടു രാവുത്തർക്കും
പിറന്ന മുന്നിലയും കല്പിത്താരം
ത്തുകന്നീങ്കൾ പന്തിരണ്ടുപേരും
അവൻ വശമാക നില്പുമെന്ന
അരചർ തിരുവുള്ളം പററിയല്ലോ
അന്ന മുന്നിലയും കല്പിത്താരം
കൈയ്യൂരായിരം മെയ്യൂരായിരം
പടിത്തരമായ് വൈത്താടമെയെല്ലാം
കൈയിലക്കമിട്ടു പൊൻകൊടുത്തു
കാതവുടനെ പാണ്ടിയനും
മിക്കപ്പുകഴ്മാലെ ചോവംകൊണ്ടു
വേണ്ടും പടിയുടൻ വിടയേകി
മീണ്ടും പോററാരെ വടതെരുവിൽ
വെററിയുടനെ വാഴ്ത്തിനന്നാർ
അന്ന വിശേഷത്തെക്കേട്ടാരല്ലോ
തെൻതെരുവിലുള്ള രാവുത്തന്മാർ
അടങ്കലംകൂടി ഒതുമിത്തല്ലോ
അവർ വെററികാണവേണമെന്നേ
ഇന്ന മാരിയാട്ടു പെരുമാളുക്ക
ഏഴു വെററികണ്ടു മന്നവനും

കൈയ്യായിരം മെയ്യായിരം
പടിത്തരംവെരത്താർ ഉടമെയല്ലാം
കൈകലക്കമിട്ട പൊൻകൊഴുത്തു
കാതലുടനെ പാണ്ടിയനും
പൊന്നുംകൊടുത്തവന്മയെല്ലാം
പൊതുസ്ഥലത്തിലൊന്നു കാണവേണം
താണ്ടുംപരികററമേൽ നകുലൻ
തമ്പുരാൻകട്ടി രാവുത്തരും
തണ്ടിച്ചെന്നുടനേ ഓലവൈത്താൻ
ചമ്മതം മാറിയാട്ടും പെതമാളുക
വേണ്ടുംപടിയേ രാവുത്തരും
മേനിയുടനോലെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു
വേന്തൻ തിരുമുമ്പിൽ കരയേറി
വെററി ഉടനേ അറിവിത്താനാം
അടിയേനിക്ക മാററാനായി
തെൻ തെരുവിലുള്ള രാവുത്തന്മാർ
അടങ്കലംക്കൂടി തെരുമിത്തല്ലോ
അതിലൊരുവൻ വന്നു ഓലെവൈത്താൻ
ആടിറ്റിതന്ത നേരത്തിലെ
വെട്ടുകാണവും വേണമല്ലോ

മടിയാകലേ ഞ്യനവാളെ
തെൻതെരുവിലെ ഒഴുവൂവാരാം
തമ്പുരാൻകുട്ടി രാവുത്തരെ
തിരുമുൻപിലെ കൂട്ടിവര
വന്നാ രാവുത്തരെ നോക്കിയല്ലോ
മന്നർ തിരുവുള്ളം പറയുന്നതാം
മാരിയാഴ്ചം പൊരുമാറ്റുകിലാക
ഓലവക്കം പുകക്കാതല്ലോ
മാനക്കത്തോടെ വെട്ടുംവ താൻ
വന്നു ചങ്കമൈന്നുടൻ നിൽക്കുവോരാം
മാറും തെരുവത്തിലുള്ളപോതും
വന്നു മുഖംകാട്ടി നിൽക്കുവോരാം
ചീറിവെട്ടുംപോന്നു തണ്ടുപോതും
ചിറന്തപടിതങ്ങൾ തണ്ടുപോതും
ചിറന്ത പടുതങ്ങൾ ചൊല്ലുവേണം
ചെപ്പുമാകത്തിരുമുമ്പതിലേ
നിന്ന ചമൃതങ്ങൾ ചൊല്ലുവേണം
നീതിയുടനന്ത തമ്പുരാൻകുട്ടി
നിന്ന രാവുത്തരുമേതൊ ചൊൽവാർ
വന്നു കളരിയിൽ കന്നിയുംപോർത്ത

വാറുംപിടിത്ത കൈ വിഴവെട്ടുവേൻ
നിന്റ മാറിയാട്ടും പൊന്നുമാലുംതോൻ
നെഞ്ചിൽ കുത്തിട്ടുവേൻ എന്നമൊഴിന്താൻ
വന്തെതിർത്ത രാവുത്തന്മാർ
മാറി ചമുതങ്കൾ തപ്പാമൽ
ഇടന്തിയനേരം വെട്ടുവോണം
തുടന്നിന്തനേരം വെട്ടുവേതോൻ
തുണിന്തിതന്താരെ മറിപ്പിനവെ
വന്തെതിർത്ത രാവുത്തന്മാർ
വാകപ്പട പഞ്ച പക്ഷിപാറ്റു
നാളെല്ലക്കാലമെ രണ്ടുപേരും
നല്ലമുററ വെളിതന്നിലേ വന്തു
നാടിക്കുള്ളാണപോതെ വെട്ടുമെന്നു
നളിവോട്ടു മന്നര കല്ലിത്താരാം
നീളപ്പോനാരെ വിടയുമേകി
വീട്ടുതിയിൽ ചെന്നു രണ്ടുപേരും
മേവിരാനാ തങ്കി പിററാംനാളിൽ
കാഞ്ഞ കച്ചുകളും കെട്ടിയല്ലോ
കറുപ്പു തൊപ്പാരം പോട്ടവാരാം
കമ്പിളിക്കയറും കെട്ടിയല്ലോ

കെണ്ടിതാണ്ടിയും പോട്ടവാരാം
അങ്കിതപേരും ചരമെന്തല്ലവൊ
വെന്നിമാലെയും പോട്ടവാരാം
അഴകൊട്ട വെള്ള മറച്ചുട്ടത്തു
അവൻമെയ്യിലെ ജാലവീശ
തിരുനീറും പൂശിത്തല്ലോ
തിറത്തൊട്ട വെട്ടച്ചെല്ലുവാരാം
പരിയേറും വീരർകളും
പടവീട്ടിലെ ഉള്ളപേരും
ചെപ്പമാകവെ കളരിയിലെ
വന്ന മുറയിലെ കൂട്ടവാരാം
പതിനെട്ടു നല്ല പട്ടറയും
വെട്ടക്കാണവന്തു കൂട്ടവാരാം.

XXI

ഇവരുടെ യുദ്ധാഭ്യാസം കാണുന്നതിന്ന വന്നുകൂടിയ ജാതിക്കാരിൽ മടവർ, ചാന്റാർ, വട്ടവർ, ഇല്ലക്കർ, ഇടയർ, തെലുങ്കർ, പാണ്ടിയർ, തച്ചർ, പട്ടാണിമാർ, മറവർ, കൂത്താടികൾ, ചലിപ്പർ, കൊങ്ങിണി, ഈഴവർ,

നാശിയർ, കവിറേൽ, കടമാടികൾ, മാരാർ, മുക്കവർ, വാണിയർ, വണ്ണാർ, പരദേശി, കരവാണിയർ, ഒട്ടിയർ, പട്ടർ, കലവാണിയർ, പരവർ, തോൽവാണിയർ, ചീനർ, പണിക്കർ മുതലായവർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറഞ്ഞുകാണുന്നു.

മറവരൊടു ചാന്നാർകളും
വട്ടവർ തുലുക്കരൊടിടയർ തെലുങ്കരും
ഉറകാറർ ചില വാണിയർ തച്ചരും
ഒച്ചരുടൻ കൂത്താടിച്ചക്ലിപ്പരും
കൊങ്ങിണി ഈഴവരും നാശിയരും
മറവരുടൻ കവിറേൻ കടമാടികൾ
മാരായന്മാരും വരുവാരേ
വരുകിലു നായന്മാരും മുക്കവരും
വാണിയർ, ഇയർ വണ്ണാൻ പരദേശി
കരവാണിയർ, ഒട്ടിയർ, പട്ടന്മാർ
കലവാണിയർ ഊരാ കൊല്ലികളും
പരവരുടൻ തോൽവാണിയർ ചീനരും
പണിക്കന്മാർ കോൽത്തച്ച ചലിപ്പരു
കറവ ചെറുത്തന്മാർ വട്ടവർ

കലമുടനൊക്കവെ കൂടിട്ടുവാരെ
കൂടിട്ടുവാർ ദേവന്മാർ ചാലിയർ
കുറവർ മരക്കാന്മാർ കൂട്ടം
കാടിട്ടുമാക്കത്തന്മാർ പാണ്ടികൾ
ഒക്കവെ വെള്ളാളർ മൂച്ച്യാനവർ
നാടിയെ കള്ളവർ പറങ്കികൾ കൊല്ലത്തു
നലമൊട്ടു ചിങ്കളവൻ വെങ്കറവൻ
തേടിന ദേവന്മാർ പലയിട്ടവർ
ചെപ്പമൊടൊക്കവേ ചെന്നിട്ടുവാരെ
ചെന്നിട്ടുവാർ പീഠം നാൽക്കാലിയിൽ
ചെറുകിയവാളും കൊണ്ടവരവർ
ഒന്നിയെ കളരിയിലാമ കലുങ്കാ
തൊക്കവെ തടികൾ കോലുകളുടനേ
നിന്നവർവാക്കമൊടടിയും പിടിയും
നീളവേ തള്ളലും ഇടരെ വിരട്ടും
കന്നിയിൽവട്ടത്തു കാൺപതിനടനെ
കളരിയിലൊക്കവെ കൂടിയെ നിന്നാർ
കളരിപുകന്തിതു മന്നവനെന്തോ
കടകയെഴുന്തരുളാതെയിവിടത്തിൽ
വളമായാടവരാർ ചോതിച്ചിടവേ

വന്നിട്ടവർ മടവാതട നട്ടവേ
കള്ളിപ്പകിടം കൊററവനതറിഞ്ഞു
കാലമെ കളരിയിൽ വരുവതിനായി
ഒളിവൊടു പലപണി തിരുമെയ്യിലണിഞ്ഞു
ഉറവുടനേ കളങ്ങളണിന്താർ

XXII

യുദ്ധാഭ്യാസത്തിൽ ഉള്ള പാടവം കാണുന്നതിന്ന മഹാരാജാവ് എഴുന്നള്ളിയതായും മററുമുള്ള വിശേഷങ്ങളാണ് ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം.

നല്ല പൊന്നൊടു ചാർത്തിയല്ലോ
തിരുവാഭരണം ചാത്തുവതാം
നാടി ഉദിത്തിടും വെയ്യവൻപോൽ
നളിനൊടു മന്നരെഴുന്നരുളുംവാർ
എല്ലയിട്ട ഭുവനിയതിൽ
ഇട്ടു വെട്ടുവേണം വീഥിയിലേ
എഴുന്നള്ളിയെ വൊട്ട കാണ്മാൻ
ഏകാന്തമായ് ഇരുന്നിടവേ
ഉററ കാരിയപ്പേർപ്പെട്ടങ്ങളും

ഒക്കവെ സേവിച്ചു ചുററും നിൽക്ക
ഉടനെ മുറത്തറക്കാറർകളും
ഉഴിയംകെ പശ്വാതം വന്നുനിൽക്ക
മററും പൊതുംപൊട വന്നുകൂടി
വാട്ടുക്കളരിയാലിട്ടതന്നെ
മന്ന രാജനാം ഉതനതിടവെ

വെട്ടുകാരണെക്കുന്ന സമ്മതിച്ചു
വെട്ടുവാനായ് കളരിയിലെ
വീരരിരുപേരും കരയേറി
ദൈവതകളെയും അടിതൊഴുതു
ആശാനെയും അടിതൊഴുതു
മിക്കക്കളരിയിലെ അടിതൊഴുതു
മിക്കക്കളരിയിൽ വലത്തുവന്നു
തിട്ടനവായവർ രണ്ടുപേരും
ഗരുഡപൂജയും പൂജിന്നാരാം
തെററിയേർകരം വന്ന കച്ചതൊട
നിറത്തോട്ട വാങ്കിക്കൊള്ളുവാരാം
കഴക്കാററും കളരിയിലെ
കഴികളിട്ടു നിൽക്കറാരാം
വാളുക്കാറരെതിർ നിറകായ്

വാളു ചീമയിട്ടുകൊടുക്കുവാരാം
കരുത്തിരുപോതം വാളുംവാങ്കി
കട്ടക്കെ നടന്നങ്കെ ചെല്ലുവാരാം.
പാഴ്കളൊന്നംവാരാമൽ
പററിക്കരുപോതം നെഞ്ചിലുന്നി
പങ്കുകൊത്തവർ കൊത്തിയല്ലൊ
പതറാമലെ വെട്ടുവാരാം
കളരിമെയ്ക്കവെ ണ്ടുപോതം
കിടാകളെപ്പോലെ വെട്ടുവാരാം
കനൽപറക്കവെ മിന്നുംപോലെ
കനവാളുകളോരൊരെവെട്ടു
തള്ളരാമലെ വളുത്തകിടാ
തങ്കച്ചുല്ലിയരായ് വെട്ടുംപോലെ
തട്ടിവെട്ടിയൊക്കെ കത്തിട്ടുവാർ
തങ്കൾ തങ്കൾ മുന്ന ഒണ്ടുപോലെ
അലെലകടൽ കോപിത്തെന്നപോലെ;
എത്തിരുന്തവർ തിട്ടുക്കമിട
വന്നു ചൂഴാമണി കാററടിന്നു
വാട്ടമിട്ടുപോലെ കളരിയിലെ
വാളുമിന്നുമിടി വാളുളുപ്പോൾ

വാലകൃത്തിനാലെ വെട്ടംചെയ്തു
അവരു കണ്ടിരുന്ന കളരിയിലെ
അടങ്കലുംകൂടി അതിശയിക്ക
അരചർ തിരുമനസ്സുമല്ലോ
അരചരെല്ലാരും അതിശയിക്ക
വീരിയത്തുടനേ കീഴ്നാളിൽ
വെട്ടുകണ്ടെങ്ങുമില്ലെ ഇപ്പടിയേ
വെട്ടു മതിയെന്നു ഇരുപേരെയും
വിളിച്ചുത്തിരുവുള്ളം പറവാരാം
അരുളാകവേ രണ്ടുപേരും
അരചനെച്ചെന്നു കൈതൊഴുതു
കരുതിച്ചമതങ്ങൾ ചൊന്നതെല്ലാം
കാണവേണമിനിച്ചുട്ടതിയിലെ
കാവലരെയും കൈതൊഴുതു
കളരിമെയ്ക്കവേ ചൊല്ലുവാരാം
ചമതങ്ങൾ നാം ചൊന്നതെല്ലാം
ചന്തമുടൻ ചെയ്യവേണമെന്നു
വലിമയുടനേ മാററാനാന
വൻ തമ്പുരാൻകുട്ടി രാവുത്തരും
ഉറപ്പുടനേ രണ്ടുപേരും

ഉറവചിങ്കം ചീറിച്ചിനത്തെപോലെ
തിറത്തുടനെ വെട്ടുവാരാം
തിക്കതിലിയന്നോരതിശയിക്ക
ചരുക്കാമലെ ചോവട്ടിയും
വാത്തമെന്നറയ്ക്കാമൽതമ്പുരാൻ
അന്ത രാവുത്തന മിടത്തയേറി
ഏറി വെട്ടിനാരെ വലത്തുകൾക്ക
ഏട്ടുംകൊനവാറം താഴ്മുന്നെ
മാരിയാട്ടുംപൊതമാളറിഞ്ഞു
വാറമുമെനെ തട്ടി അഴിഞ്ഞുംവിട്ട
ചീറി ഇടത്തുകാൽമുന്നെ വെച്ചു
ചെപ്പമാക നെഞ്ചിൽ കുത്തിടവെ
ക്രൂരശിയമുന മാറിലെറിക്കൊണ്ടു
കേറിക്കൊണ്ടു മറുപുറം പുറപ്പെടവെ
മറുപുറം ചായത്തള്ളിപ്പൊട്ടാൻ
വാളുകൊണ്ടവൻ മയങ്ങിവീഴ
അലറിവീഴ്ന്തല്ലോ തമ്പുരാൻകട്ടി
രാവുത്തൻ ചായ്ന്താൻ കളരിയിലെ
തിറംപെടവൊക്കെ ചെന്നൊടുത്തു
തെന്തെരുവിലുള്ള രാവുത്തന്മാർ

കരവഴിയെന്നിയെ പോയ് പുകുന്നു
കൂടിട്ടവാരെ രാവുത്തരും
കൂടി രാകുത്തന്മാർ പാടെടുത്തു
കൂറയാലെ പൊതിന്തെട്ടുത്തുകൊണ്ടു
നാടി കൈലാശക്കുട്ടി രാവുത്തർ
നാളിവൊട്ട പെന്നാർ മുമ്പനിലെ
ഓടിച്ചെന്നപോതെ അടിത്താഴ്ത്തു
ഉററവേന്തരെയും അറിവിത്താരാം
വാടി ശിവലോകത്തേറിനവൻ
വന്മയുടനററ തമയനല്ലോ
വെട്ടവന്തൻ നാൻ പഴിക്കാകയാൽ
മാറിത്തിരുവുള്ളം പാററവേണം
ഈട്ടകാലമാകക്കിടക്കതെല്ലോ
എന്തൻ തമ്പുരാനേ കാണവേണം
വട്ടക്കളരിയായ് ഈട്ടംതന്ന
മന്നാരം വെട്ടക്കാണവേണം
തട്ടി മെയ്യിനാലെ തൊഴുന്നിൻറാർ
തമ്പി കൈലാശക്കുട്ടി രവുത്തരും
കൈലാശക്കുട്ടി രാവുത്തരെ
കണ്ട മന്നവരുമക്കാപ്പുറിയ
ചെയ്യലഴിന്തെല്ലോപട്ടം പോനാർ

ചീറിയവനട പഴിക്കാക
ഇയലുടനേ വെട്ടിനാലോ
ഇന്നമെപ്പടിയെൻററിയെണ്ണാളു
മെയ്യിലിങ്ങട്ടക്ക ചെൻറ പെരുകും
ഇരട്ടപ്പൊററ കഥ വരുമേ
ഇന്തപ്പഴിക്കാക വെട്ടിനാലോ
ഇന്നും മേൽക്കുമേൽ പഴി വരുമേ
മോശമെന്ന കാൺപതുമില്ലെയല്ലോ
തഞ്ചയനങ്ങളാരും നിനയ്ക്കവേണം
തൻപഴിക്ക വെട്ടവിട്ടുവതില്ലെ
കൊന്തലെറിമല്ലൻ മണിമാർവനോ

കൊററപ്പെരുമാളുമരചും പുരിയ
അരചും പുരിന്തല്ലോ പാണ്ടിയനെ
അടിതൊഴുതവനും പോയ്നടക്ക
കരുതിതെന്തവിലുള്ള പേർകളെല്ലാം.
കട്ടകപ്പാട്ടുകൊണ്ടങ്ങടക്കവാരം

XXIII

മാരിയാട്ടംപെരുമാളുടെ ആയോധനാപാടവത്തിൽ പാണ്ടിരാജാവിനു സന്തോഷമുണ്ടായി ഇറയിലി മുതലായതെല്ലാം കൊടുത്തു് ആനപ്പുറത്തുകയററി ജയഭേരിയടിപ്പിച്ചു നാട്ടുകാരെ അറിയിച്ചതായി ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

തിരുവുള്ളംപോററി മന്നവരും
തിരിയ മാരിയാട്ടം പെരുമാളുടെ
വിരൈവിൽ കൈക്ക വീര ചങ്കിലിയും
വെററിപ്പരുവട്ടം തന്നെക്കൊടുത്താർ
കൊടുത്താരെയവർക്ക് ഇറയിലിയും
കതിരമീതിലേ വെള്ളവട്ടം
കടയിലെടുപ്പുകരം കല്പിത്തല്ലോ
കാവലവനാരെ വാഴ്‌വിത്താരേ
തിട്ടക്കയരൈനെയിനത്തിയല്ലോ
നിറത്തുരനാനമീതേററി
നടുക്കമുടൻ വെററികൊട്ടും കൊട്ടി
നന്നായുരു വലം വരുകയെന്നു
ഊരു വലംവന്ന രാവുത്തരും
ഉററവെന്തരെയും അറിവിത്താരാം

നേരെനടന്നുത പുറകേ വിട്ടു
നിന്നു ഒരാകയാളും ഭഗവതിയുടെ
അടിതൊഴുതമ്മാ ചരണമെന്നു
അന്നു രാവുത്തനും പണിന്തനാനാം
സാരമുടൻ കാണിക്കയുംകൊടുത്തു
ചന്ദനവും മാല തീർത്ഥംവാങ്ങി
തീർത്ഥംവാങ്ങി അവരാനമീതേ
തിട്ടനവേ ഏറിപ്പുറത്ത് നടക്ക
നൽത്തിരയുമാകെ അതിശയിക്ക
നാമം മാരിയാട്ടംപെരുമാളെന്നും
വാർത്ത പുകഴാലെ പടനടത്തി
വടതെരുവിലെ മെല്ലനാരാം
ഇനത്തിൽ വീരരൊക്കെ കൂടിയല്ലോ
ഏങ്കി ആടിട്ടവർ കലിയാണം
കലിയാണമാക വീററിരുന്നാർ
കന്നി മാരിയാട്ടം പെരുമാളും
ചല്ലിയത്തുടനേ പട്ടവർ തമ്പി
തമ്പി കൈലാശക്കുട്ടി രാവുത്തർ
മെല്ലെ കൊന്നു പോട്ടാരല്ലായോ

വെട്ടിപ്പുഴിമീള മൊന്നെടുത്തു
മല്ലാർ പൂശൽ ചെററി കൊററവനും
മന്നനൊത്ത ക്രൂര തെറിന്തുകൊണ്ടാർ

XXIV

മാരിയാട്ടംപെരുമാളെ കൊല്ലുന്നതിനുള്ള കൈലാശ കട്ടിരാവുത്തരുടെ ശ്രമമാണ് ഇതിൽ വിശദീകരിക്കുന്നതു്.

പന്തമുടൻ കൈലാശകട്ടിരാവുത്തർ നിനൈന്തു
സമസമാക എൻപഴി നാൻ മീഴ്വനെന്ന സമ്മതിത്തു
ചേന്ന കല്ലൻ തമ്പുരാനും ദേവത ആയിരക്കോടിയും
തെളിയത്തിറമുടയ ദേവതമാരെപ്പണിന്തു
പണിന്തപൊഴുതരിശി പൂ ചെപ്പിലടൈത്തു
ഉച്ചമാനദേവതയെക്കൊടുത്താൻ പരദേശിക്ക
വണങ്കിയേ പരദേശി വാങ്കി ഉടൻ കൊണ്ടുപോന്ത
തെൻതെരുവിൽ പുകിന്താൻ പെരുമാളെക്കൊൽവതുക്ക
ഇണങ്കുംപടിയെ നല്ല ആഴ്ച പതാറും കഴിത്തു
ഇതപ്പുപിഴയാമലേ ഇതനാൽ പരദേശി
ഇണങ്കളുടനെ വന്ത ദേവതയ്ക്കു പൂപ്പടയും

കുതിരകൊടുത്തതനുസരിച്ചുടനേ വാഴ്ത്തിയന്താൻ
എന്നൻവഴിമീളാമലേ ഇതന്താലും പോരാതെന്ന
വരന്തിയേ പരദേശി രാവുത്തരോടെ എതിർത്തു
വൻപുരവി ഏറുകക്ഷ വിരതിട്ട രാവുത്തരും
തിരുമ്പിവരതെരുവിലുള്ളവരും താനാക
നിറത്താലേ മാരിയാട്ടംപെരുമാറും പുറപ്പെടവേ
പൊരുന്തവേതാമുടയ ദേവതമാരെപ്പണിന്തു
പോറാനേ വൈകളിയിലെ പുരവി വിട്ടംപടിക്ക
പുരവിവിട്ടമ്പോഴം കൈലാശക്കട്ടി രാവുത്തരും
കുതിരയും കെട്ടിയല്ലോ വൈകാളിയിൽ ചെല്ലുംനേരം
നാലിരണ്ടുകൂട്ടമാക വൈകാളിയിൽ നിൽക്കുംനേരം
നല്ല പരദേശി രാവുത്തരും പുരവിവിട്ട
അടപ്പുറിവിട്ടുടനേ അടിഞ്ഞാൻ തെരുവീതിയിൽ
അവിടെ അരിയതൊഴിൽ ചെയ്തുടനെ മാറിവിട
ഓടിവന്ന പുരവിയെ അരത്തിയേ തിരിയുംമുന്നേ
ഒളിത്തുനിന്ന പുലിവിട്ടാൻ ഉടൻചെന്ന കൊൽവന്നുക്ക

XXV

മീറിവരുന്ന പുലിയെ തടുത്തുനിർത്തി ചാമുണ്ഡി പാണ്ടിരാജ്യത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതിനായി പ്രതിഷ്ഠയായ വിവരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

കാററും മഴയും മുഴക്കവും പോലവേയലറി
കാഞ്ചമിട്ടുവാറ പുലികളെക്കണ്ടപോതേ
മാററംപേശി ചാമുണ്ഡിയമ്മ ഏതോ ചൊൽവാർ
വാറ പുലികളെത്തടുത്തുപ്പിടിയുമെന്നു
ഉററമാകവേ ദേവന്മാരോടു ചൊൽവാർ
ഉറവുനടന്തായിരക്കോടി ദേവതയോ
മാറി മഴയും മുഴക്കവുംപോലെയലറി
മണ്ണെതേടിയവേ മലൈയെനക്കണ്ടപോലെ ചെല്ല
ചിന്തയാക പൊൻപണവുംകൊണ്ടുപോടാരാച്ചിയത്തിൽ
ചെപ്പമാകപ്പുലിചെന്നു താൻ പിടിക്കവേണമെന്നു
തെളിഞ്ഞു മനമതിലെ തിട്ടനരോ പോയ്നടക്കെ
തെലുങ്കപ്പിരാമണൻറ തെക്കതിലെ ചെന്നിരുന്നു
പന്തിയാകപ്പുലിയുടെ വാർത്തയെല്ലാം കേട്ടപോതേ
മാററലരെ വെൽവതുക്കു വാങ്കിട്ടവൻ തേവതയെ
തന്തിമുഖപ്പിള്ളയാക്കു പങ്കിതെങ്കലുംതട്ടി

താരമാക ദെക്ഷിണ മൂന്നരയും പണംകൊടുത്തു
ദക്ഷിണയുംവാങ്ങിയവനരിയും ജപിച്ചപ്പൊട്ട
ചെപ്പിലേയതെടുത്തുപുലികളെയെക്കൊടുത്തു വാങ്ങുവോരും
ചിക്കനമായ്പുലിയെ വിട്ടുകൊല്ലും പ്രകാരമെല്ലാം
തക്കമറിഞ്ഞവൻമെയ്യിൽ ചെപ്പിനെത്തുറന്നുവിട്ടാൽ
താരമാക അന്തണനോടെ ചെന്നവനെക്കൊല്ലുമെന്നേ
മെയ്യൂക്കാലെച്ചെപ്പിനെപ്പിടിത്തുടൻ തുറക്കവേണ്ടും
വീണ്ടും നെഞ്ചിൽ പായാതെ ചെന്നിതുകൊൾകവേണം
ചിന്തയുടൻ തെൻതെരുവിൽ വന്നതെല്ലാം രാവുത്തനും
മാറലനാർ ചോദിയാത വിശേഷത്തെത്താനറിഞ്ഞു
മതികൾ നിനെന്നുകൊണ്ടവൻ മാലിയാടും പെരുമാളും
കരുതിയകൊണ്ടുകൊണ്ടു ചാറച്ചിലിയെച്ചുരപ്പുതുക്ക
കണ്ടതിൽ മാനാമതുരമെന്തിരാന ഉള്ളതെന്നും
ഉരിമയുടനെ വേണ്ടും പണവുമെടുത്തുകെട്ടി
ഓടി രാവുത്തനും പോയി മാനാമതുരയിൽ ചെല്ലു
മാനാമതുരയിൽച്ചെന്ന മതിരമന്തിരനോടു
വൻമകളെച്ചൊല്ലി നല്ല ദേവതയെത്താരുമെടാ
മേനിയുടൻകൊണ്ടുവാറപ്പുലിയെച്ചുരപ്പുതുക്ക
വേണ്ടതക നല്ല ദേവതയെത്താരമെടാ
മാനിപാത്താരെ എതിർത്ത ദേവതന്മാരെക്കാണും

മാറിവിട്ടപുലികളെ വാങ്ങിത്തുകൊൾവാരെന്നു
താനറിഞ്ഞു മാരിയാട്ടുംപെരുമാൾ മനം മകിഴ്ന്നു
ചട്ടതിയിൽമൂന്നാളുപണം നിരത്തിയെ കൊടുത്തു
മൂന്നാളുപണവും മുക്കഴഞ്ചു പൊന്നും താൻകൊടുത്തു
മൂലമാന ദേവതയിൻ മുട്ടുകളെല്ലാമറിഞ്ഞു
നേർന്തവാറും ദൈവപ്പൂതനിലെ വിളിത്തുകൊണ്ടു
നിരത്തിക്കൊടുക്കും വകയറിഞ്ഞാനേ പരദേശി
തെററവരം പററിയൊരു ചാവുണ്ടി അമ്മയെയും
ഉടർന്നു കൊല്ലുകിററതൊരു വിട്ടമൊട്ടുതമ്പുരാനും
നേരെ കിലുക്കത്തടി എടുത്തു മല്ലനുംപോയി
നിന്നുവാററവാ പുലി തങ്ങളെക്കണ്ടു ചെറുത്തു
വീഴ്ത്തുമുടനന്തൻ വിട്ടമൊട്ടു തമ്പുരാനും
വേഗത്തോടെ ചെന്നു ചെറുത്താരെ പുലികളെ
പോതകത്തിതന്താപ്പോലുള്ള ദേവതകൾ ചൊല്ല
പുലികളെക്കൊണ്ടു ചെറുത്താർ മലങ്കിടവെ
മുന്നുംപിന്നും പോകൊണ്ണാതു കണ്ടടനടൻതടുത്തു
മേലുംകീഴുംപൊത്തു പിലിയും മലങ്കിടവെ
തന്നിൽനിന്റു അകപ്പെട്ടനാവിപോലെ
തള്ളുടിയെ പുലിയുഴന്നു വിഴന്തിടുമാം
മീന്തിപ്പോടവേണമെന്നു ദേവതമാർകൾ ചൊല്ല

പേച്ചും കീച്ചും പിലിയും കലങ്കിടവേ
വന്തദേവതന്മാർകൾ ഇടയിൽ വളെളുന്തുകൊണ്ടു
വട്ടമിട്ട പുറവുമുറവുമൊക്കവേ ചെവുന്തു
കോടിപ്പടപോക ചാവുണ്ണിഅമ്മ പിൻപേ
ചായലും പൂങ്കുഴലും കററച്ചുരിയാൽ
അട്ടഗിടയിൽ പൂന്തുകിലും പുലമ്പിടവേ
അരാവളകുപ്പിൽ പൊന്മണിയും മേനിയതിൽ
നാടിത്തമ്മുടെയനാന്തക വാളെടുത്തു
നന്നായ്ചെന്തു വാളിടി മിന്നംപോലെ ചെല്ല
ഓടി ദേവതന്മാരിടയിൽ വളെളുന്തുകൊണ്ടു
കൈവാങ്കിനിൻറു പിലിയെക്കണ്ടുടൻ മകിഴ്ന്തു
ഉള്ളംമലങ്കിതേ പിലിയും മലങ്കിടവേ
അമ്മ ചാവുണ്ണിയെക്കണ്ടപോതേ
വിരൈന്തോടിപ്പോച്ചു പിലികളും
ചാവുണ്ണിഅമ്മയും ചാണ്ടിനാളേ
കാപ്പുതക്കാക വാഴ്ന്തിരുന്നാൾ
കാപ്പുതക്കാക വാഴ്ന്തിരുന്നാരേ

ശുഭം

Sri Vilas Press. Trivandrum.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി